Eftersänd fri premielista
Spar Edra kuponger
The Royal Crown Soap Co. Ltd.
654 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP

ÅRG. (YEAR) 27. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 11 DECEMBER 1919. LÖSNUMMER 5 CENTS. No. 50

Svenska Canada-Tidningen tillönskar alla sina läsare den angenämaste jul

ALBERTASVENSKAR, GIVEN AKT!

EN VIKTIG REKOMMENDER ANSVÄRD SAMMANSLUTNING INOM ALBERTA AV SVENSKARNE DÄR

IDEEN VÄRD ATT UPPTAGAS OCH TILLÄMPAS ÄVEN I DOMINIONENS ÖVRIGA PROVINSER.

På anmodan av pastor N. J. L. Bergen i Westaskiwin införa vi här ånyo det i Svenska Canada Tidningen för 12 juni publicerade (samt, som vi tro, också antagna).

FÖRSLAG
—till—
konstitution och stadgar för det Svensk Canadiensiska Sällskapet i Alberta, Canada.

ART. I.
NAMN.

Parag. 1. Denna organisation skall kallas och varda känd och inkorporeras under namnet: "Det Svenska Canadiensiska Sällskapet" The "Swedish Canadian Society" of Alberta.

Parag. 2. Detta sällskap skall utgöra en fri och självständig organisation inom sagda provins med rättighet att så långt landets lagar medgiva fatta beslut och handla i alla ärenden som gälla vårt folks välfärd och gemensamma intressen, då det icke står i strid med rättfärdiga lagar och grundsatser.

Parag. 3 Om — — — ?majoritet av medlemmarna närvarande å ett ordinare årsmöte av sällskapet så önska och besluta, så kan samverkan med det Svenska Nationalförbundet i Canada eller andra provinsiella förbund i andra provinser (ifall sådana organiseras) företagas, då det gäller större företag, som gälla svenskarnas gemensamma välfärd i Canada i sin helhet.

ART. II.
Sällskapets ändamål och verksamhetsriktningar.

Parag. 1. Detta sällskap sall hava till huvudmål att verka för att ena och sammansluta den svenska befolkningen i Aberta i syfte att genom de bästa till buds stående medel, på bästa sätt, samverka att vi må fostras och utbildas till goda, redbara, upplysta medborgare, samt att lära känna våra rättigheter och plikter som samhällsmedlemmar, och så bidraga på bästa sätt att åvägabringa ett bättre och mera allmän tillfredsställande förhållande på det sociala, politiska och moraliska området.

Parag. 2. Att tillägna oss det bästa uti den svenska litteraturen, kulturen och kynnet, så att vi må kunna rätt hedra det land och folk från vilket vi härstamma, och på bästa sätt gagna vårt nya adoptiviland.

Parag. 3. Att frammana och uppmuntra begåvade unga män och kvinnor av vårt folk att tillägna sig sådan kunskap och traning som kan skickliggöra dem att intaga och på ett förtjänstfullt sätt fylla viktiga platser i samhället och nationen.

Parag. 4. Att taga initiativet och att vara behjälplig vid utväljandet, rekommenderandet och invaljandet av kandidater eller tjänstemän för viktiga och maktpåliggande ämbeten såsom vicekonsuler, parlamentsledamöter o. dyl. befattningar.

Parag. 5. Att på ett värdigt och tillbörligt sätt mottaga och välkomna celebra besökare som på något särskilt förtjänstfullt sätt tjänat eller tjänar vårt folk här i landet, hemma i färderneslandet, eller andra land.

Parag. 6. Att i mån av råd och lägenhet låta uppföra eller anskaffa tjänliga, osekteriska samlingslokaler för sällskapets offentliga såväl som privata möten, där vårt folk kunna samlas för att samråda och utbyta tankar och idéer rörande livsviktiga problem, lyssna till föredrag eller föreläsningar över praktiska ämnen som landa till en sann upplysning, förädling och förbrödring. Där musikaliska underhållningar, tableer och föreviningar kunna hållas, vilka äro av en ren och sant moralisk karaktär och utöva ett gott inflytande.

Parag. 7. Att upprätta en byrå eller trust-komité vilken skall äga laglig rättighet att mottaga donationer och speciella gåvor för välgörande ändamål och sällskapets verksamhet samt att utreda och exekutera testamenten efter avlidna personer, vilka hava testamenterat sin kvarlatenskap helt eller delvis åt sällskapet, att av detsamma förvalta för nyttiga och välgörande ändamål. Alla dylika medels användande och distribution skall bestämmas av sällskapet eller dess direktion, förutsatt att icke givaren eller testatorn har tydligt angivit det ändamål för vilka medlen skola användas.

Parag. 8. Attanordna om sjuk- och läkarevård och sjukassa, för att på bästa sätt omhulda varandra och särskilt sådana av vårt folk som på grund av en eller annan omständighet gjorts oförmögna att hjälpa sig själva och inga anhöriga hava som kunna hjälpa dem.

Parag. 9. Att med råd och upplysningar bistå invandrade landsmän och landsmaninnor som komma hit för att söka sig bostad eller arbete, eller grundlägga någon samhällsnyttig affär, och för övrigt enligt råd och lägenhet bistå verkligt nödställda.

Parag. 10. Att verka för den svenska litteraturens och språkets kännedom genom att upprätta lokala bibliotek, genom att upprätta eller övertaga och redigera ett eget tidningsorgan, och genom att få det svenska språket infört som valbart läroämne vid ett eller flera av provinsens allmänna läroverk.

Parag. 11. Att arrangera större folkmöten på centrala platser då föredrag, föreläsningar och sakliga diskussioner hållas över viktiga subject- och tidsfrågor som gälla folkets allmänna välfärd.

Parag. 12. Att engagera en representant eller flera (om sällskapets finanser det tillåter) som helt eller delvis ägnar sin tid och förmåga att verka för sällskapets tillväxt samt väcka intresse och understöd för de företag och ärenden som sällskapet beslutar att upptaga och befrämja.

ART. III.
Medlemskap dess villkor och privilegier.

Parag. 1. Varje svensk man och kvinna är på det hjärtligaste inbjuden och bör känna det som sin plikt och förmån att fortast möjligt ansluta sig som aktiv medlem till detta sällskap. Personer av annan nationlitet vilka genom äktenskap äro förenade med svenskar samt affärskompanjoner och andra av skandinavisk härkomst som äro intresserade i sällskapet och dess verksamhets mål äro inbjudna att förena sig med sällskapet.

Mon. 1. Ansökan om medlemskap åtföljd av stadgad inträdesavgift $1.00 per medlem över 16 år och 50c för sådana som äro under 16 år kan ske muntligen eller skriftligen genom att hänvända sig till sällskapets rekorderande sekreterare eller därtill utnämda ombud. Fullständig namnuppgift, födelseort och datum, namnet å föräldrarna eller någon nära släkting samt deras adress, yrke-, religionsbekännelse m. m., som kan vara till ledning för t. ex. upprättandet av minesruna i händelse av dödsfall o. dyl. bör åtföljа inträdesansökan.

Mon. 2. Årsavgiften för varje kalenderår skall vara $1.00 och 50c som förut nämnt, för personer över och under 16 år. Inträdesavgiften skall också gälla som årsavgift för det första kalenderåret.

Mon. 3. Sällskapet kan köpa inträdes- och årsavgifter om majoriteten av sällskapets medlemar på ett ordinarie årsmöte så besluta.

Mon. 4. Personer över 16 år som inbetalat sina respektiva medlemsavgifter skola åtnjuta full rösträtt i avgörandet av sällskapets angelägenheter. Medlemmar under 16 år kunna också rösta i mindre viktiga ämnen. Enkel majoritet skall avgöra alla vanliga ärenden; i högst viktiga företags avgörande bör två tredjedeles majoritet förefinnes.

Mon. 5. Förlustig eller förnekad medlemskap blir sådan person som genom brottsliga, ohederliga handlingar anses hava vanhedrat sitt och sällskapets goda namn och rykte. Ingen anklagelse skall upptagas och uppmärksammas utom på två eller tre vittnens intyg. Varje medlem må anse det som en av sina heligaste plikter att skydda och värna varje medlems, ja varje nästas goda namn och rykte.

ART. IV.
Sällskapets organisation, styrelse och administration.

Parag. 1. Denna organisation skall bestå av personer av båda könen, vilka hava kommit till förståndsåren och äga sina sinnens rätta bruk, vilka hava frivilligt anslutit sig till sällskapet, och innan kalenderårets utlopp inbetalt sina respektiva medlemsavgifter; samt en vederbörligen vald styrelse, bestående av en ordinarie ordförande, en vice ordförande, en rekorderande sekreterare och kassör, samt protokollförande och korresponderande sekreterare, nödvändiga trustees för handhavande och förvaltande av fast egendom, donationer samt att exekutera och administrera testamenten enligt antydan i Art. II. parag. 7. Utom dessa tjänstemän kunna av sällskapet inväljas som rådgivande och assisterande tjänstemän ytterligare andra personer enligt omständigheternas krav. Styrelsen skall i händelse av dödsfall, resignation eller avflyttning av någon av dess medlemmar äga rätt att fylla uppstående vakans till nästa ordinarie årsmöte, då nya tjänstemän väljas.

Parag. 2. Ordföranden eller i hans frånvaro vice ordföranden eller i händelse av båda dessas frånvaro ett par andra av styrelsens ledamöter skall äga rätt att sammankalla till extra styrelsemöte då särskilda angelägenheter så kräva, för övrigt bör styrelsen möta regelbundet varannan månad på bestämd tid och plats känd av alla styrelsemedlemmarna. En majoritet av styrelsens medlemmar närvarande å styrelsemöten skall utgöra kvorum vid avgörande av styrelsenns deliberationer.

Parag. 3. Rekorderande sekreteraren o. kassören skall föra klara räkenskaper över debit och kredit, utfärda bankanvisningar eller s. k. cheques som böra vara godkända av ordföranden eller vice ordföranden; utfärda kvitton och vara beredd att rapportera sällskapets finansiella ställning när hälst styrelsen så önskar samt ställa borgen för sig om så fordras. Som rekorderande sekreterare, så skall han föra noggrann matrikel över medlemmarnas antal, namn, födelseort och datum, yrke, och religiösa affiliationer.

Parag. 4. Protokollförande sekreteraren skall föra klara protokoll över styrelse- och sällskapets årsmöten. Annonsera dessa och andra av sällskapets möten på det mest praktiska och effektiva sätt, giva opartiskt referat i pressen över sällskapets viktigare göranden och låtanden, besvara förfrågningar rörande sällskapets verksamhet samt delgiva styrelsen innehållet av all korrespöndens.

Parag. 5. Styrelsen skall om den finner för gott äga rätt att utnämna vederhäftiga ombud och representanter inom lokala distrikt där inget lokalt sällskap ännu är organiserat vilka under ordforandens upsikt och i samverkan med sällskapets organisatör, om sådan utnämnts och engagerats, skola verka för sällskapets tillväxt, mottaga och till allmänna kassören insända medlemsansökningar och avgifter samt speciella gåvor och för övrigt speciella rapporter som gälla sällskapets intressen och dess befrämjande.

Parag. 6. Dessa ombud och representanter skola äga rättigheter att verka för upprättande av lokala avdelningar inom de olika distrikten. Dessa lokala sällskap skola äga rättighet att avgöra och handla i lokala omständigheter och ärenden då det icke strider mot sällskapets allmanna planer och riktning. Dessa sällskap skola äga rätt att sända en delegat för varje ....tal medlemmar till sällskapets årsmöten. Varje sekreterare inom de lokala sällskapen bör vara beredd på att rapportera de lokala sällskapens huvudsakliga göranden och låtanden på det allmänna årsmötet om så påfordras.

Parag. 7. Andra föreningar av svenska män och kvinnor, vilka äro osekteriska och huvudsakligen hava samma mål som det "Svensk Canadiensiska Sällskapet i Alberta," skola, sak samma vad namn de må bära, om de inbetala förut stadgade inträdes- och medlemsavgifter och ingå som medlemmar i sällskapet, hava samma representationsrätt till sällskapets års- och affärsmöten, som tillerkännas lokala sällskap enligt Art.IV., parag. 6.

Parag. 8. Förslag med avseende på ersättning för arbete utfört i sällskapets intresse av dess tjänstemän bör upprättas av styrelsen och föreläggas årsmötet för godkännande för att vara gällande.

Parag. 9. Alla tjänstemän må vara beredda att ingiva fullständiga fastän så kortfattade rapporter som möjligt till varje årsmöte om så påfordras av ordföranden eller styrelsen.

ART. V.
Ändringar och tillägg.

Parag. 1. Förslag som avse ändringar eller tillägg av denna konstitution och dessa stadgar böra avfattas i skriftlig klar och tydlig form av vederbörande och insändas till sällskapets korresponderande och protokollförande sekreterare minst två månader före årsmötet på det att de må granskas av sällskapets styrelse innan de föreläggas årsmötet.

Parag. 2. Ett tillräckligt antal av sällskapets godkända stadgar bör styrelsen låta trycka så att de finnas att tillgå mot nominell kostnad.

Parag. 3. Passande och prydliga medlemskort eller intyg böra också tryckas och tilldelas eller sändas varje medlem av sällskapet fortast möjligt.

Parag. 4. Om medlem avflyttar till annan ort så må sådan medlem delgiva sällskapets rekorderande sekreterare underrättelse därom samt delgiva adressförändring så ofta den förekommer.

ART. VI.
Inkorporation.

Parag. 1. Detta sällskap skall lagligen inkorporeras under the Benevolent Act, No.... of the Legal Acts of the Provincial Legislature of Alberta.

Parag. 2. Styrelsen skall låta anskaffa ett tjänligt och prydligt sigill av sällskapets namn vilket bör handhavas av styrelsen och användas vid nödvändiga dokuments attestering av dess sekreterare och ordförande.

Högaktninsfullt å stadgekomiténs vägnar.

N. J. L. Bergen.

Prins Bernadotte 60 år.

Den 15 nov. fyllde prins Oscar Bernadotte 60 år. Han är den andre i ordningen av Oscar II:s söner. Han växte upp ej blott i ett kungligt slott men i en förstklassig familj, den som skapades av kung Oscar II och drottning Sofia. "Ett bättre hem, en sundare uppfostran, ett innerligare förhållande mellan föräldrar och barn, ömmare och varandra mera tillgivna syskon kan jag knappast tänka mig", har ett ögonvittne yttrat. Kung Oscar med sina fyra söner omkring sig utgjorde en tilltalande och stätlig, sant konungslig familjegrupp. Prins Bernadote är till sin karaktär fostrad framförallt av sin moder. Han är "sin moders son" i djupet av sin själ. Allvaret och den innerliga fromma livsriktningen är ett mödernearv som genom självuppfostran och inverkan från Beskowska skolan fått en helgjuten utveckling. Till sitt yrke var prins Bernadotte sjöman och som sådan kunnig, oförskräckt och utan krus. Då han var tjugonio år gammal, inträdde en vändpunkt i hans liv. Han mötte på sin väg en ung självfull kvinna, "solstrålen" i drottning Sofias hov, hovfröken Ebba Munck av Fulkila. En stark och djup kärlek knöt dem för livet samman, och gentemot den fick den svenska grundlagen och kungliga familjeprinciper ge vika. Prins Bernadotte avsade sig sina arvfurstliga rättigheter och sin hertigrang för att i sitt hjärtas dam vinna sin levnadslycka, sin trofasta livsledsagarinna och själen i sitt hem.

Svensk radikal i obehag. Då Alvin W. Olson i San Francisco den 15 nov. hemkom från ett radikalt möte, råkade han i ordväxling med några medlemmar av American Legion. Det kom till slagsmål och en av männen anklagade sedan Olson för att ha skadat honom med kniv.

UR KRÖNIKAN

Sammandraget nytt

— Kolgruvarbetarne vid Minto gruvorna gingo på strejk i lördags, telegraferades då från Frederickston, N. B.

— Åtta tusen stålverksarbetare blevo 3 dennes utan arbete i Gary, Ind., på grund av saknad på kol.

— Ett visst mått av självstyrelse har av engelska underhuset beviljats Indien.

— Från Stockholm meddelas telegrafiskt, att faran för sjöfart i Nordsjön ökas genom kringflytande minor.

— Senator Fall från New Mexico förslog i onsdags, att Förenta Staterna skulle avbryta de diplomatiska förbindelserna med Mexico. Det kan betyda — krig.

— Över Köpenhamn meddelas, att bolsjevikerna ha låtit avrätta den person, M. Jachontoff, vilken förorsakat att czar Nicholas och dennes familj på ett så brutalt sätt mördades.

— Någon stal fyra tons kol från en byggnadsplats i Minneapolis och hela poliskåren fick befallning att söka få reda på tjuven, ty kol i Staterna äro nu värdfullare än diamanter och pärlor.

—Förenta Staternas statskassa kommer enligt vad finansminister Glass beräknar, att visa ett underskott vid räkenskapsårets slut, 30 juni 1920, på över 3 biljoner dollars. Utom lånen till de allierade gående upp till $9,406,000,000, kostade kriget Förenta Staterna $26,007,000,000.

— Genom sin ihållande vägran att underteckna fredsprotokollet har Tyskland slutligen förmått de allierade till en hel del ganska betydande eftergifter eller modifikationer i de Tyskland ålagda skyldigheterna. Detta tros vara nog för att förmå tyskarne att underteckna, så att fredslutet verkligen må bli ett faktum.

— Ett telegram från Bangkok till franska tidningar meddelar, att avlidne konung Chulalongkorns av Siam gemål, änkedrottning Sowapa Pongsi avlidit vid 54 års ålder. Drottning Sowapa Pongsi var i besittning av en stor intelligens och en mer ovanlig bildning. Under sin gemåls besök i Europa 1897 fungerade hon som landets regent.

AV DOMINIELLT INTRESSE.

Ingen allmän löneförhöjning lär vara ifrågasatt för vid de canadiensiska järnvägarna anställd personal för närvarande.

Till utsädesinspektör vid jordbruksdepartementen i Alberta och British Columbia har utsetts Gordon McLeod Stewart från Calgary.

Soldiers Settlement board torde komma att få sig en undersökning på halsen, om en av Great War Veterans i Manitoba antagen resolution vinner gehör i Ottawa, dit den sänts.

Affärsverksamheten och varuomsättningen i alla de mera betydande städerna i Dominionen är ytterst livlig, enligt vad som inhämtats från Davis revy i NewYork.

Fyrtiosju miljoner dollars ha insatts i skeppsbyggeri, som för närvarande bedrives för Dominionregeringens räkning. Kontrakt äro avslutade för ej mindre än 57 nya fartyg. Detta bådar gott för landets framtida export.

Tre stora oljebolag, Standard, Shell och the Anglo-Canadian, ådagalägga f. n. stort intresse i oljefälten i the Great Slave Lake och Peace River distrikten i Canadas Nordväst. Enorm utveckling av dessa oljeproducerande områden förväntas i en ganska snar framtid.

Guldgruvor växla ägare. En sammanslutning, kallande sig "the Swedish Canadian Gold Mining Corporation", kapitaliserad för $3,000,000, har köpt Foley guldgruvorna, belägna 197 mil väster om Port Arthur vid Canadian National järnväg, från de forne ägarne, som kallade sig "Foley Gold Mine Co." Sjuttio män skola inom kort upptaga arbete där.

En plan är å bane att vid nästa provinsiella val placera arbetarekandidater i alla valkretsar, där sådana kunna ha utsikt att vinna, och farmarekandidater, där dessa ha den större utsikten. På det sättet skulle man kunna uppnå ett förnuftigt och effektivit samarbete mellan dessa två i styrka alltmer tillväxande samhällselement.

Utbyteskursen i mynt mellan Canada och England ställer sig f. n. så ofördelaktig för exportörer här, att det t. o. m. ifrågasatts att vägra lämna mera kredit till den brittiska regeringen, därest icke något göres med snaraste för en ändring av situationen. Man viskar om, att England rent av är belåtet med det ohyggliga kursfallet på pund sterling, emedan det skulle resultera i mera fabrikation hemma och mindre import utifrån. De exportörer här, vilka sålt för engelska pund, komma naturligtvis att lida svårt, då pundet nedgår i värde med nära nog en hel dollar på pundet, under det att de som sålt för dollars och cents hållas oberoende av kursfallet. Kan det konstateras, att favoritism fått spela in i kontraktens avslutande ifråga om fastställandet av betalningsmyntet, så kan knappast en allvarsam friktion undvikas.

NOTABELT BESÖK.

Sveriges generalkonsul för Canada anlände till Winnipeg i går.

Även fru de Dardel.

Enligt meddelande till oss från Hotel Royal Alexandra, hade Sveriges generalkonsul, herr C. O. de Dardel, anlänt till staden i går f.m. och registrerat på nämnda hotell. Vice konsul Anderson här hade redan på måndagen meddelat oss, att herr generalkonsuln hitväntades samt att något slags mera publik "reception" var påtänkt för den framstående gästen.

Generalkonsul C. O. de Dardel

Efter förre generalkonsul Bergströms kallande till ambassadörsposten i Tokio, i maj 1918, blev herr de Dardel i september samma år utnämnd till svensk generalkonsul i Canada och anlände såsom sådan till Montreal den 18 januari detta år. Han är född 1880 och har i utrikesdepartementets tjänst beklätt flere viktiga poster. Han började sin diplomatiska bana som attaché i Wien 1907 och har sedan varit stationerad i Bryssel, Lübeck, Narvik, Bern, samt sedan i maj 1917 och till sin utnämning såsom generalkonsul i detta land som t. f. legationssekreterare i London.

Just som tidningen var färdig att pressläggas meddelade oss vicekonsul Anderson per telefon, att även generalkonsulinnan, fru de Dardel, hitväntas samt att en subskriberad luncheon kommer att givas till de båda framstående gästernas i staden ära i morgon afton kl. 8. Både damer och herrar inbjudas härmed att deltaga i denna fästlighet, för vilken plats ej ännu var bestämd, då vi mottogo meddelandet. Alla som önska deltaga kunna i dag och i morgon förmiddag anmäla detta antingen i vice konsul P. B. Andersons affär, 408 Logan Ave., eller ock på Svenska Canada Tidningens och Canada Postens resp. kontor, där de då också få närmare underrättelser om lokal för fästligheten o. s. v.

Svenska Canada Tidningen anhåller härmed att få på det hjärtligaste hälsa herr generalkonsul de Dardel med maka välkomna till staden och provinsen Manitoba, samt uttrycker den förhoppningen att den personliga beröringen här med representanter för de svensk-CANADIENSISKA intressena må lämna ett för framtiden fruktbärande utbyte.

Komiterade för den jamtländska trävaru-, celluosa- och pappersmasseindustrien ha riktat en vädjan till regeringen att upptaga till prövning en för den jämtlänska trävaruindustriens bestånd livsviktig fråga, nämligen nedsättning i fraktarifferna på statsbanorna i vad desamma beröra skogsprodukter, kol och rekvista för de träförädlande fabriker och verk vilka ha varit och äro beroende av tvärbanan Bräcke—Storlien.

Den s. k. Valö-ligan, som sedan några år tillbaka bedrivit vinga älgskytte i Valö socken och vars medlemmar vid tingen skyddat varandra genom att begå mened, har nu dömts av Fröskåkers häradsrätt. Lägenhetsägaren Per Pettersson i Nybo ådömdes 6 års straffarbete för två menedsbrott och upprepat tjuvskytte av älg, lägenhetsägare Gottfrid Johansson i Stenslund dömdes till straffarbete i 4 år 2 mån. och 15 dagar för ett menedsbrott och tjuvskytte samt arbetaren Vallin, Vångsholmen, till straffarbete i 3 år och 5 månader för mened.

MILJONER MÄN UTAN ARBETE

PÅ GRUND AV KOLSTREJK EN FÖRLORAS $2,000,000 DAGLIGEN BARA I ARBETSLÖNER

JÄRNVÄGARNE I CANADA HA MÅST REDUCERA TÅGANTALET HÖGST BETYDLIGT REDAN

Äntligen! Man riktigt drog en suck av lättnad, då tisdagens aftontidningar meddelade ett telegram, så lydande: President Wilsons förslag till bilägg-andet av kolstrejken antogs i dag av representanter för United Mine Workers of America. Vad presidentens proposition egentligen innebar, hade man icke fått veta, så att de villkor på vilka strejken nu bilägges äro vi icke i tillfälle att meddela våra läsare. Men så mycket synes dock vara säkert, att båda sidorna äro nöjda med förslaget och att arbetet kommer att upptagas redan denna vecka.

Det var också i sanning på hög tid. Ty enligt sistliden fredag ingångna telegram voro mer än en miljon arbetare antingen helt och hållet syslolösa eller ock sysselsatta blott en del av tiden. Förlusten per dag bars i avlöningar anslogs till $2,000,000. Förlusten för arbetsgivare och andra affärsmän går vida över alla beräkningar eller föreställningar, varav "lekmän" äro mäktiga. Tusentals av de sysslolösa äro kvinnor, som för sitt uppehälle bero på handelshus. Chicago led oerhört, ställd som staden var på 6½ timmars arbetsdag. Det ansågs att över 400,000 personer ensamt i den staden berördes.

Järnvägsfackföreningsmän ha också hårt berörts av strejken. En massa tåg måste nämligen inställas på grund av att kolförråden togo slut.

I Oklahoma beslöt guvernör Robertson att bearbeta gruvorna med 400 frivilliga. I Missouri följde guvernör Gardner exemplet.

Förslag att bevilja mer än de av regeringen föreslagna 14 procentens förhöjning i avlöningarne och låta detta drabba konsumenterna möttes med en stålskarp förklaring från Washington, D.C., att ökning av de fastställda kolprisen icke under något villkor skulle tillåtas.

I Pittsburg, Pa., distriktet hade arbetarne redan förra veckan uttalat en önskan att få återgå till arbetet.

Från Nelson, B.C., meddelades i söndags, att Great Northern banan ämnade inställa det dagliga passagerareståget mellan Nelson och Marcus, Wash., men att board of trade i Nelson protesterat.

I Toronto avbröt kommissionär Murdock mjölkundersökningen i fredags och uttalade en skarp varning mot alla försök att "kapitalisera Canadas och Förenta Staternas missöde", menande därmed att kolhandlare skulle akta sig för profitering.

Från Montreal meddelas om nedskärande av tågbetjänandet i högst betydande skala för att spara på kol.

I Toronto fick man 32 vagnslaster kol i söndags och 43 mer förväntades. Detta lättade situationen tillfälligtvis.

I Winnipeg har föreslagits att upptaga den gammaldags metoden att elda i hemmen med — ved. Ja, "i brist på bröd kan man ju äta — limpa." Om man så hava kan, som Kajsa Varg sade.

Gårdagens morgontidning ("Free Press") innehöll ett telegram, vilket kan tolkas såsom en motsägelse av vad ovan meddelats. Det hette nämligen däri: "Förenade gruvarbetarnes generalkomité, vilken sammanträtt i Indianapolis för att taga i övervägande president Wilsons föreläggningsförslag, skildes åt tisdagsaftonen kl. 6.30 utan att ha nått överenskommelse. Den möter återigen kl. 9 i morgon (onsdag)".

Då tidningen presslades, hade inga vidare underrättelser ingått, utom att gjuterierna i Canada troddes få nedlägga sin verksamhet på grund av kolbrist.

EN ORATOR AV RANG

I en kort notis på Winnepegavdelningen meddela vi om det årsmöte, som av Manitoba Social Welfare Congress hålles i Grace church från och med i går och t.o.m. i morgon afton. Bland de talare, som därvid uppträda,

DR. SAMUEL ZANE BATTEN

skulle vi särskilt önska fästa våra läsares uppmärksamhet på Dr. Samuel Zane Batten från Philadelphia, Pa., U. S. A., vilken talar i afton kl. 8.15 över ämnet "Industrial Relations" samt i morgon afton över "The Propaganda of Social Progress". Gärna må de brandröda, självgjorda, grunda, ovederhäftiga nutidsreformatorerna smäda och utsprida otidigheter gående ut på, att framställningar och diskussioner, sådana som förekomma vid ett möte liknande det nu pågående, icke ha något värde för "arbetarne." Men då det gäller att lösa problem som konfrontera hela samhället, så vore det väl underligt, om icke också arbetarne — och framförallt kanske just de — skulle ha intresse däri. Dr. Batten är en sociolog av rang, en man som vet vad han talar om. Och just därför önska vi uppmana så många av våra läsare, som kunna få tid därtill, att bevista och åhöra hans föredrag i afton och i morgon afton.

Pastor Joshua Odén i sv. luth. Irving Park-församlingen i Chicago har kallats till Augustanasynodens söndagsskolsekreterare. Något svar på kallelsen har ännu icke lämnats.

Sällsynt utmärkelse. Rättighet att utöva praktik som advokat i Förenta Staternas distriktsdomstol har tillerkänts miss Majorie B. Anderson, biträdande county-advokat i Woodbury county, Iowa. Hon är dotter till domare J. W. Anderson i Onawa, Iowa.

FRÅN MARCHWELL.

Vi ha en sträng vinter, som började redan i oktober. Trösken har varit försenad och är icke färdig ännu. (Om tacksägelsedagen och kvinnoföreningens auktion finnes annat meddelande.) Den fria missionsförsamlingen höll bazar och dinner den 1 dec., vilken inbrakte $90 netto. Även detta visar vad det svenska folket kan göra, när viljan är god.

Mr. John Erikson har bortarrenderat sin farm till mr. Larson från Churchbridge, Sask., och reser själv till California med hela sin familj. Lycka på resan!

Stewart Brons har sålt sin farm och rest till Staterna för att övervintra samt ämnar köpa land i B.C. till sommaren.

Skörden kring Marchwell var god, men rosten förstörde mycket, annars hade vi fått den bästa skörd på 10 år. Det rapporteras att det finns 84 vagnslaster säd skeppad upp till 1 dec., och elevatorerna äro fulla nu. Detta är ett gott rekord för Marchwell. Ett annat gott rekord är att C.P. järnvägen för närvarande bygger den största och vackraste depot mellan Yorkton och

Eden Valley Grain och Stock farm, Marchwell, Sask.
Ägare: K. J. Lundgren.

Winnipeg. Man hoppas den skall bliva färdig till våren. Detta bevisar, att landet är gott, ty i annat fall verkställde inte C.P.R. bolaget dylika förbättringar.

Vi önska att få en god svensk handlande hit samt en god svensk hotellman. Intresserade att flytta hit böra tillskriva rev. K. J. Lundgren, som kan giva alla behövliga upplysningar angående land och ägare därav.

Svenskar som vilja köpa land och farmar, böra, innan de köpa, se sig om i Marchwell, ty detta är ett svenskt settlement bara 3 mil väster om Manitobagränsen, första stationen i Sask.

En hälsning till alla tidningens läsare samt vår nye redaktör, som synes vara rätte mannen på rätta platsen.

K. J. Lundgren,
Marchwell, Sask.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 11 December 1919.

NÄSTA nummer blir vårt sista för i år. Vi erinra om detta, på det att alla som önska få meddelanden om jul- och nyårsfäster m. m. dylikt införda må vara redo att insända dylika meddelanden i tid. De böra vara oss tillhanda **senast den 15 dennes.** Första numret på nyåret ämna vi utgiva fredagen den 2 januari.

"THE SPANKLESS CHILD är tidens största fara", sade en Y. M. C. A. sekreterare i ett föredrag i Grand Rapids, Mich., härom dagen. "Den tid under sin levnad, då en gosse bäst behöver sin far", sade han vidare, "är då han träder i långa byxor för första gången". Vi som hunnit något till åren, förstå vad han menade, och vi skriva även helt visst under på, att han har rätt.

DET ÄR många vackra titlar, som "Svenska Socialisten" i Chicago i sitt senast hitkomna nummer ger alla människor, vilka icke kunna inrangeras i den kategori, som det värda organet behagar kalla "arbetare". Vi ha ju ofta hört ekot från den ifrågavarande tidningens terminologi även här i Winnipeg. Så här lyda titlarne: "vampyrer, parasiter, vampyrklass, dagdrivare". Naturligtvis tillhöra vi, som utge Svenska Canada Tidningen, dem. Vi äro nämligen nog hutlösa att begära $1.50 om året av "de fattige arbetarne" (med $8 a $10 om dagen i lön) för en tidning, som **gör sig själv,** under det vi vila på ejderdunshyenden och matas av "blodsugarne" samt bara ha att vifta med öronen för att få ett veritabelt guldregn över oss. Då ha nog "Svenska Socialistens" redaktörer och manager det bra mycket sämre, ty de få **bara $2.00 om året** i prenumerationspris från "löneslavarna" (**slavar förstås!**) för sin tidning. Men så måste de ju gnugga geniknölarna en gång i veckan för att påminna oss och andra "kapitalistdrängar" om Karl Marx företräde framför Kristus såsom morallärare. Att vi tycka om **bibeln,** det kan inte "Svenska Socialisten" smälta. Men huru ledsamt det nu än må vara att mista "Nidolvs" gunst och bevågenhet, så har dock den smaken blivit så inbiten hos oss, att vi icke kunna komma ifrån den. Det är ju "journalistsluskigt" förstås, men det kan inte hjälpas. När "Svenska Socialisten" och andra liknande "folkuppfostrare" lyckats införa bolsjevismen på vår kontinent, så blir väl folket äntligen befriat från den besvärliga boken och den "fördummande religionen". **Då** bli tankarna klara. **Då** lösgivas slavarne. Hur är det den "goda boken" (god enligt **vår** åsikt) säger: "De lova dem frihet, ehuru de själva äro fördärvets trälar". Det betyg, vi få av "Svenska Socialisten", är att vi "arbeta för drönarnes herravälde och arbetarnes förtryck i världen". Om vi inte **visste,** att det finns en "underjordisk" förbindelse och en innerlig själsfrändskap mellan Phoenixblocket i Winnipeg och California ave. i Chicago, så skulle vi besvara den tillvitelsen. Men **på beställda hutlösheter** nedlåta vi oss icke att svara.

HJALMAR BRANTING, som alltid uttalar sig sakligt och vid vilkens fötter "Svenska Socialistens" viktige "Nidolv" borde sätta sig en stund, medan han pustar ut från sitt svettpressande "löneslaveri", uttalade nyligen vid ett föredrag inför Stockholms arbetarekommun bl. a. följande — på tal om omvälvningarna i östra Europa—: "Vi socialister, som vilja se verkligheten som den är, måste säga oss att exempelvis denna uppdelning av jorden till dess brukare icke är en socialistisk handling. Sammanstörtandet av den feodala ordningen hade ej samma motsvarighet i öster som den hade i väster för hundra år sedan, nämligen att det blev borgerskapet som övertog landets öden.

"Det blev i stället arbetarrörelsen som tog ledningen, emedan bourgeoisien var för svag och tunn för att **kunna** utgöra en bärande grund för sakernas nya ordning. Det blev på arbetarna som uppgiften att lösa problemen lades. Blott en mycket ringa del av dessa arbetarmassor hade någon egentlig socialistiska skolning att se tillbaka på. Massan blev ett rov för rent primitiva slagord och följde alla sina första närmaste instinkter. Det är talesätt som vi här länge sedan vuxit ifrån, som de läto leda sig av, såsom att allt skall delas, allt det rövade skall rövas tillbaka. Huru dessa slagord skulle verka på en oupplyst massa, som har träldomatid bakom sig, förstår man lätt. Psykologiskt verkade också på denna massa krigets förvildning. Man var van vid att våldet var högsta lag. Den konstruktia socialismen saknade de allt förstående och sinne för. Att konfiskera egendom är ingen konst för den som har makten. Men att göra det konfiskerade nyttigt för det allmänna genom fortsatt arbete, denna viktiga del av egendomsförflyttningen sköts åt sidan.

"Vägen skulle vara diktaturen och våldet. I någon mån kan man förstå att sådana tankar kunde väckas till liv i rysk atmosfär. **Men om sådant är förståeligt och förklarligt i Ryssland, så är det därför ingen exportvara till andra länder, där man vant sig vid att gå fram på demokratiens och den allmänna folkmeningens vägar."** (Kurs. av oss.)

Herr Brantings uttalande sammanfaller till punkt och pricka med vad vi potentiellt alltid förfäktat. Det utgör ett dräpande svar på "Svenska Socialistens" och andra dess eftersägares ovederhäftiga stormsignaler.

NI behöver inte blygas för att inbjuda Eder bäste vän till Manitoba. Så avslutar provinsens åkerbruksminister, som också är invandringsminister, den stora och lärorika annons, vilken återfinnes i dagens nummer. Utom alla de nyttiga upplysningar, som denna annons ger, så talar den också sitt högst vältaliga språk om, att svenska invandrare gärna äro sedda här. En regeringsmedlem skulle icke bekosta en dylik annons i en **svensk** tidning, om han icke vore angelägen om att fästa **svenska** jordbrukares uppmärksamhet på Manitoba — och Canada i allmänhet. Vi bedja våra landsmän i Staterna och i Sverige att noga bemärka detta. Ty en motvikt är av högsta behovet påkallad mot det förklenande rykte, som en viss svenska regeringens representant tillåtit sig att utsprida genom den hemmasvenska pressen, nämligen att **svenskarne äro hatade här.** Vår åkerbruksministers framställning **motsäger** detta.

HYPNOTISM OCH BROTTSLIGHET.

DEN fjärde rannsakningen med den ryska mördarligan i Stockholm har nu ägt rum, och därvid har Hadjetlaché äntligen funnit för gott erkänna sitt ledareskap för ligan. Därigenom har intressekonflikten mellan advokaten von Melsted och de häktade (utom Hadjetlaché) klarats upp. Men vad vi denna gång synnerligen fästa oss vid och anse oss böra meddela våra läsare är ett uttalande av professor Nils Stjernberg om möjligheten av att Dagmar de Gysser kan bli helt straffri eller i varje fall få sitt straff nedsatt, för den händelse det kan bevisas, att hon handlat under påverkan av hypnotiska inflytelser. Professor Stjernberg påpekade emellertid, att de medicinska auktoriteterna ha ganska delade meningar om betydelsen i kriminellt hänseende av posthypnotiska tillstånd. Denna fråga har av Dagens Nyheter förts vidare till överläkaren för Långbro sjukhus, doktor Olof Kinberg, och det uttalande han lämnat ger vid handen att han närmast ansluter sig till den uppfattningen att grovt brottsliga handlingar ej kunna framgå som resultat av enbart hypnotisk påverkan, såvida icke förutsättningar för brottslighet föreligga i den hypnotiserade personens egen karaktär.

På de senare åren, förklarar doktor Kinberg, har man ställt sig alltmer skeptisk mot möjligheten att posthypnotiska tillstånd kunna bli incitament till brott, och omfattande undersökningar ha gjorts för att klarlägga graden av den betydelse hypnotisk påverkan kan ha i detta sammanhang. En auktoritet som professor Aschaffenburg har därvid kommit till det resultatet att en fullt hederlig och till karaktären solid och pålitlig människa är immun mot hypnotisk påverkan i brottsligt syfte. Skall en dylik leda till åsyftat resultat, fordras en karaktärens medbrottslighet hos den person som är föremål för densamma; han måste med andra ord förete en viss svaghet eller defekt i själslivet, som från början gör honom mindre obenägen för den brottsliga handlingen och följaktligen mera villig att anamma hypnotisörens intentioner. Dessutom måste det bli en synnerligen svår sak att bevisa huruvida ett brott haft sammanhang med hypnotiska tillstånd. Detta kan sålunda ej på medicinsk väg konstateras efteråt, sedan dessa tillstånd upphört — det enda man då kan fastslå är en individs större eller mindre mottaglighet för hypnotisk påverkan, vilket givetvis ej har någon beviskraft för ett tidigare konkret fall — utan man är uteslutande hänvisad till juridisk bevisning genom vittnesutsago. Härtill kommer svårigheten att dra gränsen mellan hypnotisk påverkan och den rent normala företeelse då en svagare människa underkastar sig en mera kraftig vilja, ett beroende som naturligtvis blir allt större, ju mera energisk denna senare vilja är och ju svagare den passiva mottagande personen.

För min del, säger doktor Kinberg, har jag den uppfattningen att intresset i fråga om ryssligans medlemmar ligger på ett helt annat område än hypnosens. Ligans medlemmar ha levat i en artificiell moralisk miljö. Inom dylika sammanslutningar är det en vanlig företeelse att alldeles speciella moralbegrepp uppstå, vilka då bli normerande för deras medlemmar. Och en följd härav blir också att de olika individerna i en dylik sammanslutning känna sig mer eller mindre befriade från individuellt moraliskt ansvar med avseende på sådana handlingar som strida mot det för dem främmande omgivande samhällets moraliska begrepp. Härav följer kanske också att de böra bedömas på annat sätt än människor som leva i normal miljö.

Hjälpsamhet.

Efter Aftonbladets Halvveckoupplaga av ELISE A.

Man hör så ofta klagomål över vår själviska tid. Särskilt under de svåra år, som nu varit, har egoismen fått allt större inträng i människornas hjärtan. Försyntheten har blivit sällsynt. Var och en har blott armbågat sig fram och tänkt på sitt eget bästa. Har grannen eller vännen, som stod vid sidan, icke fått något med av den ena eller andra åtrådda varan, ja, det har visst icke lett till någon delning, utan samvetslöst har man resonerat, att var och en är sig själv närmast. Självviskheten har urartat till riktig hjärnlöshet, och det är farligt, framför allt för det uppväxande släktet. "Ingen är så självisk som ett barn", heter det. Hänsynlöst och oholjt tillfredsställer det sina egna önskningar. Det ligger därför en stor och helig plikt på hemmet att hjälpsamheten och osjälviskheten där inplantas hos de unga. Att en hjälpsam hand räckes och icke ett snäsigt "Det kan du göra själv!" höres. Far och mor böra från tidigaste år inplanta hos de unga, att ett vänligt ord, en hjälpsam handling även uppväcker vänlighet och hjälpsamhet, medan en tvär och ohjälpsam människa snart blir illa omtyckt samt lämnas åt sitt öde.

I den på många vis utmärkta scoutrörelsen ingår ridderlighet och hjälpsamhet som ett viktigt och nödvändigt moment. Den som satt in detta i scoutrörelsen synes ha en skarp blick för ungdomen och det stora inflytande, som dessa egenskaper ha på de ungas karaktär och uppförande. Gott voro det, om gossar därigenom lärde sig inse att ridderlighet och tillmötesgående gott kunna förenas med manlighet. Det är en falsk stolthetskänsla som hindrar vare sig gossar eller flickor från att bära ved, vatten, slaskhinkar o. d. åt föräldrarna och skam åt den, som hånar en duktig kamrat, när han lättar fars eller mors bördor och uträttar arbeten som han anser för enkla. Intet hederligt arbete är skam att utföra, och ej heller är det på något vis nedsättande och kränkande för den tilltänkta eller nydanade manligheten att utföra den ena eller andra sysslan.

Men hjälpsamheten skall också värderas. Framför allt kan icke ett barn vänjas att visa hjälpsamhet, om det icke röner någon uppmuntran härför, och likaså: visa vi hänsyn, kärlek och hjälpsamhet, så skall också sådant visas igen. Ingen människa har rätt att tänka, handla och arbeta blott för sig. För ingen blir livet så värdelöst som just för dem, som kanske leva ett helt långt liv blott för att tillfredsställa egna krav och intressen. För dem blir uppvaknandet svårt, och då blir ensamheten hemsk och tryckande. Börja därför medan tid är att arbeta och verka för andra, då blir aldrig dagen för lång och ensamheten så stor, ty liksom du behöver någon vid din sida, så finnes det också den som behöver dig och kom ihåg orden: "Allt vad I viljen, att människorna skola göra eder, det gören I ock dem."

För Min Mors Skull.

Julberättelse av Wilma Lindhé

Klockan närmade sig sju, men konsul Bagger satt kvar vid skrivpulpeten och lät pennan raspa över papperet, ty framför honom lågo flera obesvarade brev och han hade för vana att inte uppskjuta något till morgondagen.

I rummet utanför gick gamle Månsson och städade undan vad kontoristerna, i brådskan att komma var till sitt, lämnat efter sig, men allt emellanåt gledo blickarna spörjande över chefens skarpskurna ansikte och enärgiskå händer ....Hur lång tid skulle det taga innan allt blev expedierat, månne? Inte tjänade det heller till att hosta eller smälla i lådor och skåp. Konsuln varken hörde eller såg, och hade det inte varit för att han utbytt den nötta kontorsrocken mot bonjouren, skulle ingenting antyt att det var helgdagsafton. — Malla och barnen ha väntat en halvtimma redan, och få vänta länge än, suckade Månsson och tappade med det saamma en av de digra kontorsböckerna i golvet, så att dammet yrde högt upp.

En sträng blick ur chefens ögon och pennan raspade som förut.

I det samma trädde yngsta kontoristen, till vaktmästarens häpnad, in på kontoret .. .. ..vad ville han då?

Nytt dröjsmål, givetvis!

— Herr konsul!

Den tilltalade såg upp, förvånad och missnöjd. — Jaså herr Sörman. Vad är det om?

Ångestsvetten pärlade på den unge mannens panna, och för att nämta mod stack han handen i fickan och omslöt med skälvande fingrar ett tillskrynklat, många gånger läst brev.

— Jag har något att säga.

— En illa vald tid.... ....själva julafton. Herrn får komma igen i morgon. — Det kan inte uppskjutas.

Konsuln slängde undan affärsbreven, vid vilket tankarna ännu hängde, och mönstrade ynglingens bleka förstörda anlete. —Tala då. Men gör det kort. Nåå? Principalen reste sig. — Har herrn inte klart för sig vad som skall sägas, är det bäst att tiga.

— Herr konsul! Det stod tårar i den unges ögon. — Jag var en ärlig man då jag kom hit och jag trodde, jag tänkte .. .. — Nå? En blick, skarp som en syl, stack ifram ur chefens ögon påminnande om att förbarmande ej stod att finna.

Ännu en gång grep supplikanten om brevet i fickan, gav Månsson en bedjande blick och fortsatte.

— Jag har förfalskat herr konsulns namn två gånger.... Det var bankanvisningar.

— Ni?

— Ja.

Vaktmästaaren som de många åren gjort till människokännare, hade förstått blicken och stängt dörren till kontoret, där väggsklockan tickande skar igenom tystnaden.

— För hur stor summa?

— Hundra kronor första gången. Ett ironiskt medlidsamt leende krusade kontorchefens läppar .. .. ..

Och den andra?

— Tre hundra.

— Det tar sig. Herrn har anlag. Tårarna, som inte varit långt borta, silade utför botgörarens kinder.. ..

Det fanns inte mer att säga.. ..

Och vad säga inför dessa förbittrade ögon?

— Och vad blir följden, om inte ert avskedande? Ni känner mina principer. —Herr konsul!

Det låg något så förtvivlat bonfallande i ångestropet, att principalen spratt till, som vid en obenaglig bedet just i dag? Det var ingen glädrörning.. .. —Varför berättade ni je för mig heller. Jag vet inte varför jag trodde er om bättre än andra.. Ni var på det varmaste rekommenderad, när ni kom hit i våras.

— Då var jag en annan människa.

— Hur gammal är ni?

—Tjugoett.. .. om det inte varit av hänsyn till min mor hade jag hoppat i sjön.. Det är också för hennes skull jag berättat det.

Det blev återigen tyst i rummet, där den unge stod med nedslagna ögon, medan den mognade mannen granskade den smärta, högresta gestalten, och inte kunde annat än säga sig att en mor måtte vara stolt över en sådan son .. .. Så oskuldsfull som han såg ut trots allt.

—Men när hon får veta?

—Det kommer att döda henne.

Konsulns läppar skälvde, och i ögonen låg ett plågat utryck.

—Låt mig höra något om edra förhållanden, bad han.... .... Så, var inte rädd. Försök att göra det kort.

—Min far dog för tre år sedan. Han var ämbetsman, och det fanns ingenting efter honom. Min syster fick sluta skolan och jag hemkallades från akademien..... Det var hårt för mig, men mamma tog det allra värst.... Hon trodde på mig och min framtid.

Rösten stockade sig och orden ville inte fram. — Vidare!

—Hon satte upp en kortvaruhandel — Iborjan var det svårt nog.... hon är ett fint fruntimmer. Men jag tror hon skulle gjort vad grovarbete som hälst för oss barn. Min syster står innanför disken, hon också..... ....min glada vackra lilla syster! —Nåja, ingen skada skedd! —Jag försökte både ett och annat. Gav lektioner, skrev rent och var ute som informator, tills platsen här blev ledig och jag fick den.

—Genom rekommendationer som herrn visat sig vara ovärdig. — Jag kom hit med föresats att arbeta mer än mor och syster.... bliva allt för dem.

— Och råkade i dåligt sällskap?

— Jag har varit van vid familjeliv och hänvisades till värdshuset. Det for en pinsam erinring genom arbetsgivarens huvud, om att han lovat någon, att särskilt taga sig an den förhoppningsfulle ynglingen och inte ägnat honom en tanke.

— Jag vet inte hur det gått till, fortsatte den ängstfulle. — Jag var så oerfaren och man ävlades om att göra mig bekant med allt som ont var. Utelivet fick allt större lockelser .... Lönen räckte inte till.... Och jag som lovat sända hjälp till mor! —Tänkte ni aldrig på vart det skulle leda? —Jo, men då blev jag rädd, och tordes inte vara ensam. Konsuln betraktade ännu en gång den skyldige, och då kom det för honom att hemlöshet, tilltalande yttre och okunnighet om världen, gjort honom till ett lätt byte för tanklöst lättsinniga händer. — Jag fick brev från mor i morse. — Herrn har inte synts till på kontoret? — Hon skrev inte ett förebrående ord, och ändå brände varje bokstav som förtärande eld .... Hemmet stod så livligt för mig .....vi ha aldrig varit skilda den här dagen. — Och hur kom herrn sig för att bekänna? —Jag har haft gott om tid att tänka under denna långa, förfärliga dag, då jag strövat omkring på vägar och stigar. Var vet jag inte. Till sist gick jag in i en kyrka .... Det var julbön och ljusglansen tvingade .... Det var inte där jag fick tanken att yppa ogärningen, men där beslutet mognade till handling. — Ni skall inte ångra det. Er mor lever! Ni kan gottgöra. Uppskjut inte ....Inte en dag .... inte en timma. Det kan bli för sent.

Principalen skuggade ögonen med handen och sjönk ner över pulpeten.

— Vänta ett ögonblick medan jag avslutar det här brevet, bad han. Men när han en stund senare reste sig var det lika ofärdigt. Hans levnadshistoria hade också sitt mörka blad och på det hade han repeterat, som mången gång förut. Fadern mindes han inte. Han hade drunknat, likt mer än en av sjöbussarna, där ute på Sälholmen..... Modern ganade sill, ränsade storsjöfisk, eller skötte båtskjutsen, öarna och fastlandet emellan, för att livnära sig och sonen. Vid tolv års ålder kom han till en fiskhandlare inne i storstaden, blev god vän med sonen i huset, fick matdagar, skolundervisning och längre fram kontorsplats .... Det gick framåt — bara framåt — och minnet av barndomstiden utplånades alltmera. Till sist mindes han inte att han vuxit upp i trånga, torftiga förhållanden. Men en dag — han var då på sitt tjugofjärde år, med framtid för sig inom handelsvärlden — mottog han ett brev .....Illa stavat, nästan oläsligt, fläckat ..... om av tårar eller ej fick han aldrig veta .....? Det var från modern.... "Inte ett förebrående ord," men i sin gripande enkelhet uttrycket för själens hopsparade längtan och saknad..... Nu skulle hon dö. Hade inte många dagar kvar .... Ville han göra henne den glädjen att komma .....? Ville han det, för hon kunde inte gå bort utan att få se honom eller höra ett kärligt ord?

Det grep honom att hon bad så ödmjukt om vad som borde givits för länge sedan och han tänkte resa samma kväll. Men det var fråga om en affär på flera tusen kronor ..... En affär som visade sig allt annat än lönande, men på vilken hans framtid berodde. För den skull uppsköts avresan till dagen därpå.

Hur väl han mindes den dagen! Han hade sprungit omkring för att få flera ansedda aktieägares namn på sin lista — och misslyckats. Trött, förargad och nedstämd gick han ombord på ångbåten — minst av allt tänkande på resans ändamål ..... Framåt aftonen hade han kommit till fiskläget och lätt ro sig inåt öarna.

Det var på sensommaren och sjön gick hög. När han stigit i land, vid en ranglig brygga, återstod vandringen på en smal, illa underhållen väg, dalgången framåt till byn. Mörkret som börjat falla låg redan över bergsknallarna — borttagande själva aningen om grönska och växtlighet — och ehuru han kände den karga naturen här ute mer än väl, hade den aldrig synts honom så trist och ödslig. Aldrig hade heller havsvinden, som stötsvis rullade in över ön — pressad tillsammans mellan klipporna, vinlande, gråtande, jagande de söndersiltna molnen — fyllt hans själ med en sådan ångest, eller väckt till liv de slumrande tankarna på synd och död, som hitintills varit honom främmande.

När han hunnit fädernestugan var det för sent. Modern hade dött under natten.

Det var många år sedan dess — år av växande lycka och framgång — men alltjämt stod den stunden framför honom. Om natten, under arbetet, under fästens larm, framträdde moderns bild som en förebråelse, mötande honom till och med i hustruns leende, eller dotterns barnaögon, och kastande en slöja av förstämning över själva familjelivet. Det var också sedan dess hans ansikte fått sitt stränga uttryck, ty från den dagen ställde han stora fodringar på sig själv och andra, och vaktade sig för att uppskjuta något till morgondagen.

— Jaså herrn är kvar, sade han och såg sig omkring, likt en yrvaken.

—Var skall herrn tillbringa sin julafton? —På min kammare. —Är herrn inte bekant i någon familj?. — Jo bevars! När det behövs sångare eller dansörer, är jag bjuden — inte annars.

Dessa ord slogo principalen. Det var så i hans hem också. Aldrig en tanke på huru de som arbetade under honom hade det. Aldrig en tanke på att — som i den goda patriarkaliska tiden — bereda dem ett hem, eller närma sig dem i fortroende. Aldrig en tanke på deras moral eller på egen ansvarighet. Draga nytta av deras arbete, det var allt — utom att bjuda de mest presentabla på bal, när det fattades kavaljerer. Hans hustru hade ändå velat ha det på annat sätt, men lika litet fått sin vilja fram i detta, som i mycket annat.

— Jag skall inte uppehålla ..... Säg bara att jag får behålla min plats. Lönen får stå inte som avbetalning.....

— Jag lovar att bryta med kamraterna och förneka mig allt, bönföll brottslingen. — Och det skulle herrn kunna? — Ja ..... för min mors skull.

— Låt oss då stryka ett streck över det förflutna och börja på nytt.

— Herr konsuln skulle vilja ....?

— Ja — För min mors skull. Men håll också edra löften. Handla innan det blir för sent ....Innan det är ur graven den kära stämman talar till er .... Och nu följas vi åt upp till mitt, om ni vill? Månsson!

— Äntligen! Vaktmästaren sken av belåtenhet.

— Släck och stäng. Jag avslutar min post i morgon bittida. I morgon först? Månsson visste inte om han skulle tro sina öron. — Skynda sig. Malin och barnen äro otåliga, tänker jag. "Malin." Det blev allt märkvärdigare. Husbonden hade aldrig frågat efter om hans vaktmästare var gift eller ej — och nu visste han hustruns namn. — Hälsa barnen ifrån mig och se här ett bidrag till julgädjen.

En sedel knastrade i Månssons hand. Nog skulle han skynda sig alltid! Något liknande hade inte hänt under de tjugo år han varit i herr konsuls tjänst.

Trappan till övervåningen var belagd med en mjuk matta och det lyste starkt genom tamburdörrarna.

— Pappa kommer du då äntligen? Vi ha väntat! Å så vi väntat, ropade en täck fjortonårig flicka. Jag ville vi skulle tänt granen för du bryr dig ju inte om sådant, men mamma.....

— Visst bryr jag mig om det och här medför jag en gäst.

Siri som inte märkt den unge mannen blev helt blyg, men neg och skrattade till — han såg minsann inte farlig ut. Inne i våningen voro kronorna tända och framför den väldiga med ljus och glitter sirade granen stod julbordet dukat. Så — alldeles så — hade det varit i Richard Sörmans föräldrahem och när husfrun kom fram och räckte händen måste han böja sig djupt ned för att betvinga sin rörelse. Det var nämligen som stode hans egen mor framför honom, så milt och kärleksfullt hade hon sett upp i hans ansikte. — Herr Sörman, min yngste kontorist, presenterade husfadern, som du Elise skall lova ta riktigt om hand.

— Ah vad pappa är vid gott lynne i kväll, tänkte dottern. Men hustrun smålog, som åt en lycklig tanke, ty det föreföll henne att det där molnet, som så länge vilat över mannens panna skulle kunna skingras ..... Det var något i hans ögon som ingav förhoppning därom.

Fick ej lossa. I de senast hitkomna Sverigestidningarna meddelas, att ångaren Stockholm vid sin resa i oktober måste återvända från New York utan att ha fått sin last lossad. Lasten måste därför återföras till Göteborg.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

För lindrande av Katarr, Katarrisk dövhet och Huvudbuller.

Personer som lida av katarrisk dövhet, eller som hålla på att få svårt vid att höra och hava huvudbuller, skola bli glada få veta, att denna nedstämmande åkomma kan vanligtvis framgångsfullt behandlas i hemmet genom en invärtes medicin, som i många fall har åstadkommit fullständig lindring, sedan andra behandlingar misslyckats. Lidande, som knappast kunde höra, ha fått sin hörsel återställd i sådan utsträckning, att en klockas tickande var tydligt hörbart på sju eller åtta tums avstånd från vardera örat. Om ni därför känner till någon, som besväras av huvudbuller eller katarrisk dövhet, så klipp av denna formula och överlämna den till dem och ni kan ha varit medlet till att rädda någon stackars lidande från kanhända total dövhet. Receptet kan tillagas hemma och gores som följer:

Skaffa från Er apotekare 1 ounce Parmint (dubbel styrka). Tag detta hem och tillsätt 1/4 pint varmt vatten samt litet strösocker; rör omkring, tills det är upplöst. Tag en tesked fyra gånger om dagen.

Parmint brukas på detta sätt ej allenast för att genom tonieverkan nedbringa inflammation och svullnaden i de eustachiska rören samt sålunda ekvalisera lufttrycket på trumhinnan, utan också för att rätta till varje överflöd av avsöndringar i mitteläret, och resultaten detta ger äro nästan alltid hastiga och effektiva.

Varje person som har katarr i någon form, eller nedstämmande buller, visslande ljud i öronen, borde försöka detta recept.

EN BESPARINGS MOTBOK ÄR DEN BÄSTA
JULKLAPPS-BOK
specielit för Edra barn.
* * *
Börja **NYÅRET** med
Sparbanksräkning för vart och ett av dem i
The Royal Bank of Canada

Uppbetalt kapital och reserver	$34,300,000
Totala tillgångar	Över $505,000,000

WINNIPEG (West End) BRANCHES

Cor. William and Sherbrook	T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook	R. L. PATERSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley	F. THORDARSON, Manager
Cor. Main and Logan	M. A. O'HARA, Manager

En omstridd kyrkodogm i konstens ljus.

Vi meddelade på sin tid om den strid, som vid ett prästmöte i Lund väckts om treenighetsläran. Här visa vi nu några bilder ur den kristna konstens hävder, vilka visa huru en naivare och bekänneisetrognare tid än vår egen förmådde tänka sig den himmelska treenigheten i konkret och individualiserad gestalt.

Hithörande ämnen äro höga och svåra ting, som inte vem som hälst kan bedöma. Vad man kan säga är emellertid att varje ny offentlig diskussion om treenighetens mysterium tycks röja ett ökat avstånd mellan sagda föreställningskomplex och det populära tänkandet. Vore man djupsinnig, skulle man nästan vilja påstå att treenigheten är alltför symmetrisk för att svara mot vår tids religiösa behov. Den är allt för välordnad för oss.

I de äldsta treenighetsframställningarna fick man inte se gudomspersonerna direkt. Till en början nöjde man sig med symboliska antydningar eller med ett framhävande av det heliga treningssätt bibehåller sig rätt länge med åtskilliga variationer i avseende på de olika attribut med vilka personerna förses. På en skulptur från 1400-talet får man till exempel se fadern i mitten med ett litet jordklot på knäet, sonen till höger med ett kors och den helige ande till vänster med duvan. Till tecken på hel överensstämmelse i eviga tankar och rådslut äro de tre höljda i en och samma mantel. En annan, förmodligen äldre, konstnär avbildar gudomen med den helige ande som centralfiguren, omgiven av fadern och sonen.

Treenigheten. Efter träsnitt av Durer.

Ifråga om gudomspersonernas ålder råda skilda uppfattningar bland konstnärerna. På den nämnda skulpturen äro fadern och sonen och anden tydligen ungefär jämnåriga, eljest är det inte ovanligt att den första personen framstår som "den gamle av dagar" i enlighet med ett bibliskt uttryck, under det att sonen och anden fått ett ungdomligare utseende. Kejsarkronan på Gud faders hjässa är signifikativ för talet i kyrkornas utsmyckning. Sedan övergick man till att avbilda treenigheten "typiskt": man återgav nämligen den gammaltestamentliga scen där Abraham fick mottaga besök av Jahve i gestalten av tre änglar. Detta var, enligt kyrkofädernas utläggning, den första treenighhetsuppenbarelsen: Abraham, heter det, "såg tre och tillbad en".

Framemot 10:e århundradet begynner småningom uppfattningen av treenigheten som en grupp av tre mänskliga figurer att tränga igenom i den kristna konsten. Detta framställningssätt, som duvan som den helige andes speciella attribut har mycket gammal hävd — den härrör naturligen från evangeliernas berättelse om Kristi dop, då anden sänkte sig ned som en duva. I den vanligaste bildframställningen av treenigheten, den s. k. nådastolen, uppträder för övrigt den helige ande inte i mänsklig skepnad, utan blott som en duva. Sonen förekommer i det sammanhanget antingen på korset eller ock såsom död i faderns armar, en s. k. pietagrupp. Båda dessa varianter av treenighetsbilden återfinnas hos den tyska renässansmästaren Albrecht Durer, vilkens konstnärliga skildringar med detta motiv äro med rätta berömda.

Treenigheten. Skulptur från 15:e århundradet.

Ännu ett sätt att avbilda eller åskådliggöra treenighetens religiösa begrepp kan man studera i den kristna konsten. Det lär ha sin upprinnelse hos skolastikern Abelard, vilken ju är känd för sin subtila och djupa läggning, både som teolog och erotiker. Det nya bestod däri att de tre gudomspersonernas enhet symboliserades genom bilden av tre ansikten, sinsemellan mer eller mindre intimt förbundna. På det sättet framträder gudomen till exempel på Fra Bartolommeos målning av den heliga jungfrun ävesom på en intressant Birgittabild i ett tyskt kloster. Detta var en framställningsart som ibland tog ganska egendomliga former och som aldrig vann riktigt burskap inom kyrkan, utan till och med betraktades som ett slags kätteri, varöver katolska handböcker i konsthistoria än i dag uttala sig ogillande.

De tre gudomspersonerna uppenbara sig för Birgitta, för vilken påven och kejsaren samtidigt knäböja.

Till tidningens

Manager, kontorsbiträde *och* Tryckeripersonal

— Redaktörens julhälsning —

Undan glidit arbetsdagen,
det är kväll, och jag fått ro;
managern dock ännu knogar
(kanske ni det ej vill tro?)
Först han varit hela veckan
på kontoret varje dag;
om ej *andra* vill beprisa,
mannens flit, jag gör det, jag.

När som andra "pannan rynka"
emot Dig i konkurrens
och Dig lova att "bekämpa,"
(vilket ock av mig ju käns),
när man elakt Dig belackar,
trots Din möda, slit och slåp,
vill jag ge Dig detta rådet:
Bry Dig ej om sådant skräp!

Se Du till, att Debit, Kredit
gå ihop — och litet till,
och vi andre (är min mening)
nog *vår* ända lyfta vill,
så att över varje backe,
som vi möta nästa år,
Tidningen, fri och obunden,
ställning sin behålla får.

Njut nu "glædelig jul" i hemmet,
vila ut och hämta kraft,
känn Dig trygg, ty frukt skall bära
arbetsmodan, som Du haft.
Tack för vänligt ord Du sade
åt mig i mitt missmods stund!
Kasta ankar — sist jag råder —
på *Guds* evigt fasta grund!

* * *

Nu till trägna arbetsmyran,
fröken Erikson, jag vill
ock en vänlig julehälsning
denna vägen skicka till.
Tala om att allting veta!
Hon vårt "lexikon" här är,
utav vilken vi var vecka
tiotusen råd begär.

* * *

"Svartkonstnärerna" därnere
i vår "djupa källarsal"
ibland kaster och regaler
och maskiner utan tal
sätta, trycka, korrigera,
bryta om och — göra spratt,
som vår lille "tryckar-nisse"
roar både dag och natt*)

Men jag tycker om att se er
allihop — och flera till,
ty i "facket" invand vorden
jag till döds-dag stanna vill.
Tidningen — hon är min "flamma",
Tidningen jag tänker på
även *nu*, när hem till — gumman
jag på några da'r får gå.

Lycklig jul och trevligt — skottår!
Akten er för "jänteblig."
Ungkarlslivet är besvärligt,
söken snart att livets stig
ljuvlig göra och behaglig
med en — kvinnlig kompanjon,
som med milda ord och blickar
kan ta' vård om er person.

*) Mest om "natten"—Sätt. anmk.

Rikeman.

Julberättelse av Elisabeth Kuylenstierna Wenster.

Alla julbestyr ha brådskande avslutats inom släkten. I de tre brödernas rika och välordnade hem talas och tänkes blott ett: Göran, den fjärde brodern och som förlorad ansedde sonen har helt oväntat kommit hem från Sydafrika.

Han hade endast underrättat med ett telegram till modern, som höll på att dö av glädje. Mycket liv var det egentligen icke sedan ett par år tillbaka i den åttioåriga, men att Göran, hennes käraste — hennes sorgebarn skulle komma hem, var nästan en överväldigande lycka. Hon gruvade sig icke alls för hurudan han skulle vara, det timliga hade hennes tankar glidit ifrån, och medan släkten oroligt undrade, om de skulle behöva skämmas för honom, om han var urspårad, satt "farmor", som hon numera alltid kallades, med knäppta händer och tackade Gud, för att lilla Göran kom till sist. Han kunde nog dröja, till dess han finge sluta hennes ögon för den trygga sista sömnen.

Göran själv visste precis vad brödern, tre fattiga pojkar, vilka flugit till väders genom enärgi, rikt gifte och lyckade spekulationer, tänkte.

Han njöt av det under hela resan med en Per Gynts skadefröjd över att slå blå dunster i ögonen på folk och även på gamla mor, men henne ville han endast väl med det. Hon skulle slippa ängslas för fattiglappen. Det var nog eljest sant, att han bara hade snygga gångkläder och ett minimalt kapital på fickan, att han varken hade nutid eller framtid vare sig i hoppets eller realitetens värld, men, Herre Gud, nu skulle det byggas luftslott så skyhöga, att de nådiga svägerskorna darrade i knävecken, när han bad dem se på ståten. Bror Adolf skulle tappa den guldbågade pincenezén, sätta den på igen och säga med sin spetsiga röst, vilken föreföll så vårdad, som läge den i bomull mellan användandet:

"Å sjutton har du fått det så präktigt på tio år?" Hjalmar ville naturligtvis genast, att han skulle vara med om en spekulation. "Tamme katten, en så rik knös som du."

Rickard föreslog honom kanske rent av att gå in i firman. Göran skrattar så högt, att han väcker en positivspelare, som nyss somnat ifrån sin sjösjuka. "Förlåt min gubbe lilla," säger han gemytligt, "sov nu, skall jag skratta tystare." Göran hade rest ut för femton år sedan efter att genom olämpligt uppförande stängt ett halvt dussin av hemlandets solida levnadsbanor för sig. Han hade haft första klass biljett då. Nu hade det knipit att få ihop till tredje. Men efter att under tio år endast genom enstaka vykort låtit höra av sig, hade han gripits av en sådan längtan efter gamla mor, efter julen, familjetradtionerna under helgen, att han resolut kastat det sunda förnuft, han ägde och reste.

Att vakna i barndomshemmet på juloftonsmorgonen, se välkända, kära föremål omkring sig, fingra på mors linnelakan med de gammalmodiga, virkade spetsarna och stryka över sidentäcket, det var att drömma. Och han kom strax i stämning, fick kaffe på sängen, länsade brödkorgen. Alla kakorna pratade i munnen på honom om barndomsminnen. Och servisen!

Den kom bara fram vid jularna.

När han blivit klädd och hälsat godmorgon på modern, sade han, att han skulle köpa julklappar. Förargligt nog, hade han glömt juvelsmyckena, som svägerskorna skulle ha och inte trots upprepade påminnelser lyckats få praktbanden till planschverk han skulle förära bröderna färdiga, tills han reste, men det fick han skicka sedan, när han kommit tillbaka till Durban. Nu skulle han hitta på några småsaker. Hela familjen skulle fira julafton hos farmor. Hon hade endast en livränta på ett par tusen att leva av, men för att ingenting skulle rubbas i det gamla hemmet, hjälptes bröderna åt att betala hyran för den präktiga våningen. Farmor brydde sig icke längre om, vem som gjorde det. Hon hade glömt pängars värde och fann det endast helt naturligt att hon omgavs av allt sitt.

Göran behövde inte ställa upp skryt-samma korthus för henne. Hon kallade honom "min lilla gosse" och trodde visst nu, att han kommit hem från skolan på julferier. Hon satt så nöjd och höll hans hand i sin och såg på honom med den skumma blicken utan att märka, att hans hår gränat vid tinningarna.

— Ja, du kommer väl ordentligt hem till doppedags, lille Jörgen?

— Det gör jag visst. Jag skall lägga in mina julklappar också — och skriva vers på allt — vad jag glömt i Durban. Resan kom litet hastigt på. Men jag är så glad att vara här.

— De andra gossarna tycka också det är så roligt, att du kommit. Adolf sa' i går, att du var julens största glädje. — Jo, jag tackar, jag! Hans fru var också mycket intresserad av mina fastigheter, som jag beskrev utförligt. — Men morsgumman lilla, vem hjälper dig kläda granen? — Det har Rut Willner gjort i alla år. Hon hör till oss så här om helgerna, stackars liten. Du minns väl Rut? Ni lekte så snällt tillsammans. Visst minns han Rut, fast han inte tänkt ofta på henne under de sista åren. En gång hade han beslutat bli något — han som bröderna — och då ge henne ett riktigt varmt och ombonat hem: det behövde hon. Livet luggade henne försvarligt, så fort hon på egen hand mötte det. Nu började hon bli gammal och höll väl ut, sliten och grå på telegrafen.

Strängt taget var det inte så behagligt att återse henne. Hon hade kloka, forskande ögon, och det skulle bli svårt att skryta och skrävla under den blicken. Skulle hon vara med både på juldags- och annandagsmiddagarna. Då måste han riktigt träna sig i att spela grand seigneur, så att hon inte genomskådade honom.

Inte heller kunde det gå i henne, att han i Durban glömt julklappen åt henne, och det skulle ta ansenligt på hans kapital att köpa något magnifikt.

Han knäpper plötsligt pojkaktigt med fingrarna. Inte köper en sådan karl som han kontant. Och en halvtimme senare har han efter att nonchalant men fullt nöjaktigt ha redogjort för sina solida släktförbindelser inhöstat en smakfull skörd av solfjädrar, handskar, parfym och andra lyxföremål. Han, som själv är så "rik", skall naturligtvis inte förstå, att en fattig, gammal flicka inte gör med all denna elegans. Det roar honom att spela överlägsen. Han tittar in till Hjalmar på kontoret och talar om, att han har aktier i gruvor — de briljantaste företag — förra året ville han minnas, att han fick en utdelning av tolv procent. Och Rickards fru, som han händelsevis möter, inviterar han strax på konditori samt ber att få skicka hem en låda julgranskonfekt till barnen.

Hela släkten skiner mot honom som små solar. Och han är bjuden bort på ett halvt dussin familjetillställningar. Han skiner tillbaka, uppvaktar alla svägerskorna med blommor och några gamla tanter med tvålar, ljus och kaffepaket. Det var en ovan lycka att ge bort så mycket — att ha så många att ge åt, och för ögonblicket bekymrade det honom icke, att "kapitalet" betänkligt smälte ihop. Det var jul i gamla Svealand. Han var en firad julgäst. Bror Adolf skulle säkert hålla tal för honom och hans fru rörd trycka näsduken mot ögonen. Se Göran hade varit hennes flamma för många herrans år sedan, och när hon nu hörde, att han var selfmade, surrade det kanske till i hennes hjärta, som när det litet för hastigt ringer av på telefon.

Familjerna infunno sig hos farmor klockan tre och julmiddagen avåts med all önskvärd tradition. Dessutom höll Adolf mycket riktigt talet för den "älskade brodern," vilken de så länge saknat, och som nu återvänt för att fylla ett tomrum i deras krets — i deras famn. Stor tårsuccés; endast förmålet höll sig tappert och ännu en — Rut Willner. Hon var verkligen sliten och grå. En liten kvinna, som ödet sopat ut i trampkvarnen, och som lagt ungdomen ifrån sig för längesedan likt en dyrbar helgdagsdräkt, för vilken hon haft föga andvändning.

Hon såg ibland förstulet på Göran, misstroget inbillade han sig, och att det "varit något" emellan dem, tycktes också hon glömt.

När hon tog emot alla sina stätliga julklappar från Göran, helt olika de avvägt praktiska gåvorna från de andra, stirrade hon sekundvis på dem som om helt plötsligt en skara lysande fjärilar flugit ned i hennes knä, och hon var rädd att vidröra dem i tanke, att de då skulle bli stoft.

Men det om juvelgarnityren gick i svägerskorna, tack vare flotta verser, likaså praktbanden i bröderna, och pojkarne slogos i förskott om vem som skulle ha hövdingekostymen, som Göran lovat skicka samtidigt.

— Ni får en var, tröstade han. Vad han var rik i kväll omklappad, omhuldad, hedersgäst. Han kråmade sig framför den stora spegeln med det avskurna glaset och mindes, att han förr brukade räcka ut tungan åt sin egen bild, förr, när han hade gjort någon dumhet, något snedsprång. Nu kände han bättre livsmoralen och log förbindligt bugande åt sitt ärade jag.

Gamla mors ögon följde honom överallt med stolt beundran. Hon sade till Rut: — Lilla Göran för sig så väl. Det var bra, att jag lät honom gå i dansskola. Rut nickade tyst. Hon hörde till de fåordiga, och i kväll var hon nästan stum. Hon förstod inte denna julafton. Den var ett stjärnskott, ett vackert klingande skratt mitt i årens allvar. Och när nigarpolskan gick genom rummen och köket runt, runt, var det som om alla bekymmer dansats bort, som dagarna runnit tillbaka oupplevade och barndomen kommit igen med sin tomtetro och sin yra uppslupenhet.

Göran vet, att han bör följa Rut hem, men det vill han inte. Det generant honom att utföra en roll inför henne. De äro ju så fattiga båda två — utskott! Det går knappt att blåsa såpbubblor, när hon ensam ser på. Emellertid tar kvällen slut, och familjerna pälsa på sig under utropen: "I morgon träffas vi hos er!" — "Ja, glöm inte, att i övermorgon skall ni till oss!" — Bilarna tuta utanför porten. Rut blir bjuden att åka med Rikards. Göran drar en suck av lättnad både över detta och även att komedien är utagerad för i kväll. Till sist började den överströmmande vänligheten äckla honom. — — —

Lilla mor är så trött. Hon faller ner på alla sina vita kuddar. — Gud signe dig, min gosse, säger hon matt.—

Annandagen måste dock Göran följa Rut hem. Det har plågat honom att dessa tvänne dagar se henne undanskjuten till nedersta bordändan medan han själv tronat högt upp i glans och härlighet vid värdinnans sida, där han utvecklat sina miljonsteorier med stark stämma, till dess han vid fjärde, femte glaset vin halft om halft börjat tro på sina förvärvade skatter.

— Vill du vi skall ta en bil, Rut, frågade han henne, sedan han i tamburen hos Adolfs bett att få göra henne sällskap. — Jag går gärna.

De vandrade en stund tysta bredvid varandra. Hon bor utåt tullen och ju längre de komma från centrum med sina upplysta husfasader, desto stillare blir det omkring dem. Endast en och annan liten gran tindrar vid ett fönster sitt välmenande god jul.

— Det har varit underbara dagar det här, säger Rut slutligen. Det blir något alldeles särskilt över en helg, när en långväga gäst kommer. Man flyttas ur sin lilla vrå till något stort och mäktigt. Det är också så snällt av de dina att bry sig om mig fattiglapp.

Han tvekar, så infaller han tvärt:

— Tänk du, om vår ungdomsidyll hade förverkligats — om du vore min hustru. Han hör hennes flämtande andedräkt och förstår, att rodnaden färgar det grågula, rynkiga ansiktet.

Svaret kommer så sakta:

— Jag skulle aldrig passat i dina stora förhållanden. Inte duger jag till en framstående mans hustru. Efter vi nu — båda ha kommit över det, vill jag säga dig, Göran, att jag — förr — för många jular sedan — medan jag ännu var ung, kände en okuvlig lust att skriva till dig — jag trodde du stod så ensam och hade det svårt — jag ville skriva till dig, att — att om du behövde mig, skulle jag gärna komma ut — gärna arbeta för dig och med dig. Jag skulle ge dig hemmets helg, drömde jag — du förstår, att det är mycket längesedan.

— Är det?

Han frågar upprörd. Hennes ärliga, allvarliga stämma kommer honom med ens att blygas över att ha gjort sig till clown för appladers skull, ty mor skulle tagit emot honom, hurudan han var — och de andra — ! De skulle naturligtvis en dag upptäcka, att han dragit dem vid näsan och sparka honom från sina solida dörrar.

— Ja.

— Nå, du skall ha tack i alla fall, Rut. Det har en gång funnits en människa, som ville lägga sin hand i din, skall jag tänka, om jag råkar i nöd. Får jag hålla dig i handen nu — bara en stund. Minns du — så här gingo vi alltid från julkalasen förr, du och jag — före syskonen. — Och du berättade de vidunderligaste historier.

Hon skrattar svagt, ett åldrat skrumpet skratt.

— Jag var en humbug då som nu, Rut. — En humbug — nu!

Hennes stämma skälver. Han hör det så tydligt. Och hon stannar ofrivilligt. Från ett öppet fönster höra de glada barn stampa takten till "Nu är det jul igen." Snön är så vit omkring dem, stjärnorna blänka, och lyktorna orka icke lysa i kapp med himlaljusen, deras lågor stirra gult avundsjuka inom en isig ring.

Han har gripit båda hennes händer och lutar sig så nära henne, att han kan se henne in i ögonen. — Jag undrar just Rut, om du skall tänka på mig vänligt nästa jul? — Det skall jag säkert. — Och om jag då är fattig — är ensam — har det svårt, vilja komma till mig och ge mig helg?

— Jag är for gammal nu — tänker jag — vad skulle du ha för glädje av mig?

Han börjar gå igen, alltjämt med hennes hand i sin. — Vet du, Rut, det känns som om du blivit ung — inom mig — om du förstår det — efter vad du sade nyss. Och jag föreställer mig, att jag hädanefter skall gå och längta efter julljusen — nu fe-ter friden. — Men — du har det ju så bra — eller . . . Hon avslutade inte meningen. Hon förstår med ens, att han bedragit dem allesamman, att han är lättsinnig, opålitlig, en livets stackare i en slup utan roder, och hon trycker hårt, stödjande, hans hand — ömkande — förlåtande. För henne har han varit och skall bli helgen, så olika de enformiga söckendagarna, helgen som trofast minne, som gäckande hopp.

När Stjärnorna De Blänka

NÄR stjärnorna de blänka på himmelen den blå
då a' da' så roligt till lilla vännen gå
uti kvällen.
Å vägen å ej länger, om krokiger han a',
å stjärnorna de blinka, di följer allti ma
uppå pellen.

Å susar da' i skogen, så ä' jag inte rädd,
fast da' kan vara kusligt när skogsfrun kommer klädd
utur skogen.
Jag skyndar framåt vägen å tittar maj ikring
men inte kan jag tycka att jag ser någonting
ifrån skogen.

Om ugglan börjar skrika så för da inte mej,
jag mumlar för mej-sjalver: håll kaften du på dej
där du sitter!
Å om uppifrån brynet en räv drar fram sin lät,
så stannar jag å lyssnar så dar emellanåt
te hans kvitter.

MEN lilla vännen väntar därhemma uppe mej
å själv jag tänker ofta: nu å jag snart hos dej
lilla Stina.
Å över mo å backar jag gnor såsom en hind,
jag springer kapp ma' skogen jag springer kapp ma' vind
utan pina.

Å snart hos lilla vännen jag gladeligen står,
å sedan jag har frågat hur lilla Stina mår
jag mej sätter
på tuvan, å da händer att lilla tösen ma
får sätta sej på kanten uttå mitt trötta kna;
hon a' latter.

Å I som brukar gänga till era flickor små,
när stjärnorna di blänka å sakteliga gå
uppå pellen,
I vet nog va' da' talas om uti en sådan stunn,
I vet nog va' da' hända kan emellan mun och mun
uti kvällen.

Hur hälsan skall bevaras är huvudfrågan för var och en, och den borde lösas och besvaras i god tid, innan den börjar bliva vacklande. Det är tusendens erfarenhet, att bruket av Dr. Peters Kuriko då och då förträffligt lämpar sig för detta ändamål. Fru C. J. Johnson i Prince Rupert, B. C., skriver: "Jag har ej haft någon Kuriko under två år och jag längtar nu otåligt därefter. Kuriko är en sådan välgörande medicin och ingenting i världen kan jämföras därmed. Den är oumbärlig för hälsan, och man känner sig som pånyttfödd efter att ha tagit endast några få doser därav." Kuriko är ett gammalt välbeprövat örtbotemedel; den förbättrar blodet, reglerar livsorganen, befordrar matsmältningen, stärker närverna och bygger upp hela systemet. Den säljes ej genom apotekare, utan tillhandahålles direkt, tullfritt, av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Förklaringen kom. Värnpliktige fiskargrabben Axel Österbom har i ett anfall av ovilja kallat sergeanten för "ulk!" Sergeanten arg som ett bi:

— Vad menar du egentligen mä ulk; va innes ä då för någe?

Axel Österbom (belåtet): — Då ä en möcke ful fesk.

140 MINIATYR DIAGRAM

av Quilt, Sofa o. Pin Cushion monster blott 5c. eller ges FRITT med ett $1.00 sortiment av våra siden, eller sammet-, eller bomullsstycken för "Crazy Patchwork".

PEOPLE'S SPECIALTIES CO., Dept. 15, P.O. Box 1836,

DINGWALL KATALOG

Är en första hjälp vid

JUL-UPPKÖP

D.R. Dingwall Winnipeg

Ansenlig tid och pängar, bakom vilka står våra årslånga erfarenheter, ha åstadkommit denna vackra bok, som skall inbespara åt Er många timmars bekymmer uti att tillfredsställande välja Edra många julpresenter.

Från perm till perm är den synnerligen fint illustrerad med hundratals snillrika och lyckade julpresentsförslag. Realistiska beskrivningar på denna vidlyftiga omfattning av juvelerarevaror och julpresenter sätta Er i stånd att välja med alldeles samma tillfredsställese som om Ni köpte i vår butik.

Våra kataloger befinna sig nu på posten. Om Ni inte har ett exemplar, så sänd oss Ert namn och Er adress i dag. På grund av ovissa tillverknings konditioner för närvarande över hela världen råda vi Er att skaffa Er en katalog genast och placera Er order tidigt. Skyndsam handling i detta hänseende kan bespara Er många missräkningar senare.

Sänd oss Ert namn i dag. Nämn denna tidning, då Ni skriver. Skaffa Er en katalog genast. Gör Edra juluppköp tidigt.

Nämn Svenska Canada-Tidningen när Ni skriver.

Er order måste nå oss tidigt i decemberr, om någon gravering fordras.

D.R. Dingwall LIMITED

Diamond Merchants - Jewellers and Silversmiths
Dept. S. T.
WINNIPEG

Ivalde Af Johan G. R. Banér.

(Ivalde, som också hetat Geirvandel, Vade, Allvalde, Audvalde, Älvalde, Svidur, Ölmod, Vidfinn, Finnalf Laudver, Walther, o. s. v., var, efter sagofurstarna Oden, Thor, Yngve, Fröj och Fjölner, under namnet Svigder det stora Svithiods förste konung ,och bar samtidigt Finlands maktemblem under namnet Sumbl Finnkonung. Oden var, som bekant, två gånger Nordens allfader, först under sitt verkliga namn och därpå under namnet Fjölner, som står närmast Ivaldes å konungatavlan, varför jag tror mig ha rätt att antaga, att Ivalde var Fjölner-Odens son. Ivalde var stamfader och hövding för ynglingaättens ena gren; norrskensguden, rägnbågsfursten Heimdall var andra grenens källsprång.)

I.

Svigder — sveadrott, Ivalde,
lova nu mig, om jag ristar
bautastenen, din, för nuets
slöa ätt, en bänk i framtid.

Sumbul-finnekung, Ivalde,
vill du med din hand på lansen,
dig förbinda till att framgent,
när min egen sköld har splittrats,
tillse jämt, att dina hornmör
städse te mitt mjöd i fradgor
närmast ditt, om ättartavlan,
din, jag återger för Nutids
skrumpna människohord, en slumrig?

Lovar du, Geirvandel, Laudver,
Vidfinn, Svidur, Ölmod, Vade,
Valthari — Ivalde harpan,
som han kvädit vid, din egen
vapenbard, om jag för guldets
vilda tralhord stakar gränser
för ditt kungadöme, medan
dåtidsrösens vimplar tecknas
samvetstroget, värda skönjan —
lovar du val då, Ivalde,
mig från riddarsalens apel
rödbrynt frukt ,den där, som värmer
forskans bröst och fantasiens
vingemuskler — för min möda?

Lovar du mig höganloftens
lena eider, bak sparlakan
utav furudoft och granars
vintermängda hälsobalsam,
vallmos örngott, men syrenens
tjusartäcke — om jag lockar
en av tio tusen sövda
nutids joltrare till vaknan,
medelst täljandet av dina
djupa, gråa, många runor —
du, som till vårt slakte länkat
vanor, asar, alfer tidigt?

Hörs du mumla från ditt kummel
fjärran,där vid Elivågor:
"Ja! Om än min sagen aldrig
vacker flera utav nuets
lumpna krets, än en av tusen.
Ty den ende sär då minnens
kopparsådd i rostens åkrar,
sådan, att den spirar, broddar,
växer skön i blom, och fruktas
rikt och gyllne uti framtid.

II.

"Oden, Thor och Yngve, Frejer,
Fjölner — SVEJDER", räknar Saga
i sitt härskarked; och Oden
själv var Fjölner. Var du sonen?

Nöckve, Nöckver — hög Öjlime,
Gevar, månemjödets furste,
luftens jarl i silverbergen,
ifrån honom stal du Nannas
syster, Hildegun, hans dotter,
tjusarmön, hans ljusdis älskling.
Och från eder barnaskördan
kan jag minnas bragevivet,
Idun, oförvanskling ungdoms
blomstermö, och Auda, dofters,
Ladgun Svanvit, hjärtetärnan.

Med jättinnan, som av Saga
icke nämnts vid namn, du hade
kämpasöner tre — en Valand,
som fick ärva nordantroner
två, din svenska och din finska.
Valand, asavän, som bistod
gudarna i allt, men löntes
illa av dem, liksom andra
lönats utav glömska gudar.
Valand, asars fruktansvärde
ovän, hämdesvärdets fader,
fimbulvinterns vrede konung.
Han, som vred från soldomänens
druvesfär så mänskovaggan,
att av ljumnan föddes gökar —
att Aurvangaland och Svithiod,
fordoms östland — blevo snövärld.
Han, som gjorde Norr av Öster,
natt av dag och köld av värme.
Han, som drev från zenit solen,
ifrån Glitner gyllenguden,
Balder, Odens son, upphållarn.
Han, som därvid tvang en Heimdall,
vita eldens vana-ase
till att uti norrskensäril
gyllenbranden tända för oss;
samt att foga rägnbågsbryggan
för oss, underspången Bifröst,
hoppets fagerbro, som räddning
giver själarna, då höljen
frysas duvna, steinas, isas.

Söner tre — den ene, Egil,
Elivågors jarl, storvadarn,
han, vars båge aldrig böjdes
utav annan arm, än ägarns.
Han, vars dater stulos tidigt
för legender, traditioner —
sunnanfolket spann av Egils
sagn om pil, som sprängt ett ollon
mitt itu å sonens huvud,
unge Härmods, träd till kransen
kring en diktad bågskytts tinning.
(Av hans binamn, svenskt Orvandil,
pilars drott, "Orvantel" gjordes
först; "Uri-hon Tell" kom sedan
in i sunnanfolkets vrängning.)
Egil! Dundergudens make
kopparlockad Sif var Egils,
förr'n hon lockades till Asgård
utav Asa-Thor. Och Uller,
väldig Ull var äktenskapets
stolta frukt. Så blev han Groas
växtlighetsgudinnans make,
Härmods, sagodrottens fader,
Tjalves fosterfar och Röskvas.

Egil, han med vildgaltsmärke
och med björnebild i skölden,
Hödbrodd, Vellefer och Ano,
Gang, vars underliga skidor,
snidade vid egilbänken
ifrån sajdad knotek, sådan,
som ej nutidsstålet täljer,
snidade av Egil hemligt,
så, att över skogens toppar
ilan göres som på skaren;
så, att över yrnad bölja
de sin bärkraft ha, som vore
vågen driva, när dess åker
plöjes lätt och utav Egil.

Egil, han är ene sonen —
Egil, den, som byggde värnan
mellan Midgård och titaners
långnattsgråa, hundramila
tundror — vinterthursars rike.
Egil värnarn, Egil vadarn,
asars vän — tills förolämpad.

Egil — det var han, som avskjöt
Höders bågsträngs ankarfästen,
nattens grund vid kväll och morgon!
Det var han, som bräckte Höders
skjutne trollpil med,sin egen,
tvang ur mörkers åsja ljuset!
Egil — Sol har aldrig skådat
sådan skytt! Ej heller Måne!

Det är Egils tå, Örvandils,
som vi ännu se på fästet
ibland tusen andra stjärnor.
Där hon visar vandrarn vägen
tillförlitligt, som hon lärde
utav fotabjället, Egils,
här på jord vid stiglös vandran.

Söner tre? Den tredje, Slagfinn,
Gjuke, doftgudinnans make,
Audas drott, Gjukungars stamfar,
Ide, Hjuke, Tankrad, Irung,
Aldrian och Geld och Hengest.
Det var han, som fick i uppdrag
utav dig, Ingvalde, tidigt,
redan som den späde ungpilt,
att, med systerns bistånd, hämta
bygermjödet, skaldemjödet
från dess brunn i fjärrans vildmark,
till din egen borg och barnens.
Det var han och Bil, hans syster,
som, på hemstig med den ädla
skaldedrycken, såg's av Måne,
deras moders far, som mindes
stöld, som du begick från honom.
Därför bräktes de och drycken
hän till hans av silver byggda
borg vid Sökvabäck, till lyrans
skära värld och flöjtens hemland.
Där han lärdes, att av vildmarks
rika malt och söta honung,
att av fjällens gråblå enfrukt
och av humlen ifrån dunklens
mummelvärld en brygd sig många
uti månekittel, silvrig,
men ändå i molnens tecken
sajdad så, so mhjärtan kräva,
hjärnor fordrat då och städse.

Byrgerkällan porlar ännu
ljuvligt uti Mänes dälder
någon gång, och ambrors yra
där ifrån till Jord förnimmes.
Mjödet läskat från Nikanders
bägrar, och det sjöd i hornen
hos Stagnelius, när denne
gästades av blävingssjälar.
Det i altarkalk hos Norman
släckte törst, när pilgrim bjudet,
som det ofta blev, då sulan
slitits tunn på mängmilsstövel.
Åkermark i sina käril
ägde det för vän, förborgat
djupt i valvet undangömda,
men tillgängligt städs för törstig
broderssjäl, om dennas strupe
gav tillkänna törstens tecken.
Mjödets ursprung, kraftens källa
har dock ingalunda sinat
i sitt urhem uti vildskog
invid fjäll i långskedsnatten
under Heimdalls kandelaber.
Ling har druckit ur den ofta,
så Tegnér och mängen annan,
vilkens harpoklang förnummits
nu, i sentid kring Ysäter,
borgen din vid Elibölja;
harpoklang, som bjuder lystran
nu hos Brage under furor,
under ekar uti Asgård,
där du dväljes nu, Ivalde.

Sigtrygg, veorvivets fader,
Groas fader ock, vars bane
sprang ur Halfdans gyllenklubba,
men om vilken intet annat
mumlas ifrån sten och kummel,
Sigtrygg var din broder — grodbar
var din bror, Ivalde-svenskkung.
Och i Nibelungars ådror
går ännu ditt heta blodsvall.

III.

Fordomtima lägo icke
svears land och finnars slutna
till varann, som nu de slutits;
Elivågor sågos svalla,
hördes kväda framtidskväden
mellan dem, och östanvindars
harposlag och västans kvitter.
Sunnannynnanden förnummos
ock dithän, och Nordan hördes
dåna bardekväden stundom
där, för dans av helgklädd bölja.
Elivågor — även kallad
Raun, Ganvik, Eindilsheden —
gjordade i skärp av havssskum
ö vid ö; och böljemantlar
flikades av karlig grönska.
Uppå en av dessa öar,
mellan halvmilshöga furor,
jättegranar, thursebjörkar —
stod på blommig jord Ysäter,
kungabergen din, Ivalde.
Där han föddes, Eriks fader,
dens till vilken svear blotat
uti vida offerlundar,
Härmod, Svipdag, egilsonen,
Groas son, som Fröja åktat,
Asmunds fader och Gersimes,
tjuserskans, och Noss' den ljuvas.
Nej, han såg ju dag hos Halfdan
i Sköldborgars kungadöme,
Heimdalls forna, men han avlats
i din stolta borg, Ysäter.
Svaller icke asahjärtat,
alfehjärtat, store kraftkung,
när du hör, att hammarsköldad
nutids bard din saga minnes
så, och förste frändedrottens,
Härmods, halfdanbanes även?

Vad vi kalla östanhimmel
nu i dag, var den, som välvde
sig utöver kungaborgen
uti Elivåg, Ysäter.
Ty dess grundval lades tidigt,
innan Valand, sajdarsonen
din fått asahatet ammat;
innan han så vridit himlens
blåa sköld, att fordoms Östan
lade sig, där Nordan legat —
medan fordomtimas Väster
vreds i Syd, men Norr vart Nyväst.

Geifion, som ättartavlor
känner så, som endast Oden,
har å sina hällar ristat
borgen din, Ivalde troget.
Därav vet jag, att Ysäters
vallationer sträckts mot väster,
att de voro furuhöga,
lånade från fjällars barmar.
Skansar och faskiner voro
konstnärsmässigt, kraftigt lagda —
ej mot nutids nord, men dåtids,
säga hällarna och tecknen.

Borgen själv var ett av undren
i sin tid — ej marmorn saknats
vid dess byggande — och kopparn
glänste fäjad ifrån tornen
ifrån spirorna och taket,
liksom kvällsol gör i skymning.
Men från pelarkrönen brann den
så, som Valand hade velat,
i festonger, i guirlanger,
rosenvävda, liljesydda,
lagerkantade, och uti
ekars, fagringslonnars rikdom.
FrånHoddgodas rika kamrar,
Mimers valv dig tidigt skänktes
prydnadssmiden rika, skona;
och asynjesländor spunno
garn till gyllengobeliner,
vanadisors väv och alfmörs
för Ysäters sal och kamrar
och för höganloftens smyckning.
Dellings vise skald, Tjodrörer
kvad en gång, att evig sommar
rådde i din borg, ty kyla
mängdes ljum från solsken, sparat
ifrån varmtid; medan hettan
kyldes sval från vinterärils
gökelvalv i burelandet.

Och från sunnans druvspalierer
såg den skalden drycker brusa
hädan bort till Ganviks läglar,
dina gyllenkärl och hornen.
Och han såg, Tjodrörer, Dellings
morgonbard, att apelsinen
och annanan mödfritt nådde
till Ysäters bord, då gäster
ifrån Holt, från mimerlunden
väntades, och när från Asgård
asar budats och asynjor.

Fikonträdets frukt och dadelns
såg han, jordeskalden också
uti dina gästers händer
då, och när från Suomis rike
Jomala och hans vasaller
bjudits till ditt hov, Ivalde.
Och han såg det bärnstensgula
tömmas in från trenne sprunden
i av Valand sajdad lägel —
vishetsmjöd från mimerbrygden,
kraftens ifrån rik Hvergelmer,
och från gevarkällan glädjens.

Vita brödet aldrig doldes,
fastän rägens bruna kakor
bakats retande, och havrens
lyste gyllengult, som kornets.
Böljan skänkte fisk, och skogen
dig försåg med villebrådet;
medan egna hjordar också
offrade till dig och dina,
och till folken, spirans tvänne.

Linets blåa böljor sågos
svalla rikt å milsvid åker,
och den skörd, som ullen ladat
riklig var för tusen spindlar.

IV.

Där vart glam i dina salar,
då de hunnit mognad, barnen,
när din fagra dotter Idun
tjusat allt inunder solen.
Svartsjuk Valand, fastän härlig
såsom kvinnors ögonfagnad,
tvangs att vika för Allfaders
höge son, allbarden Brage.
Men ej utan kamp vanns segern,
blott vid mödor kunde fångas.
blott vid mödor kunde fångas.
Icke mindre svårnådd var hon
dofters mö, förförisk Auda,
Ladgun Svanevit, som andas
väldoftsmjöd emot oss ännu
uti rosors käril och liljors,
uti gräsens käril tusen,
uti örtagårdars bäcken
och ur skogens hundra läglar.
Hennes ynnest söktes vida,
vaner blotade för gunsten,
alfers rökelser förnummos
invid hennes bänk bland asars.
Att av Slagfinn hon blev vunnen,
vittnar väl om kämpens kvädda
egenskaper, om hans bragdmakt,
om hans gudablick, om dragens
vidarfägring, om hans resligt
nordansmäckra, nordanburna
alfgestalt och kopparlockar.
Audas egna hår var lånat
ifrån Natt, och så var blicken,
har Tjodrörer sagt i fordom.

När så Egil brakte Sigtryggs
fagra mö till fadersgården —
logo ej med henne, Groa,
du och Hildegun och världen?
Asgårds Karl ur runebrygdens
helga vört ju hennes valgång
dracks ur bägare, som signats
under slagans märke, Veors
egen Mjölner, grödors gudfar?
Dansade han ej med bruden
hennes brudedans, Allfader?
Lät han ej från Draupner droppa
löftens armband omkring hennes
lena, vita handled, guden?
Och vem spelade för dansen,
om ej Brage själv och Dvalin,
som för enbart den ur slummern
väckte sig två hela mänvarv —
de och Morgons bard, Tjodrörer?
Hördes icke glammet vida,
hän till Vanaheim och Alfheim,
fjärran upp till friggastaden?
Jo! Och du var nöjd, Ivalde.

När din tredje son, mångnämnde
Valand, Anund, Rögner, Lebard,
Brunne, Asolf, Varg, Fjallgylder,
Ajo, Tjasse — Gust, som aldrig
lät försona sig, se'n asar
honom förorättat, myters
kanske mäktigaste vilja —
innan han blev gudars ovän,
innan de från honom stulo
viv och ära — förrän Idun
rövades ifrån Ysäter —
klang ej tiljan, då han svängde
ungdomsfrukters mö kring salen
så, att sköldarna besjöngo
vackra parets yra ilan?

V.

När din egen giljariver
krönts med framgång, när du lyckats
hamna inom månegudens
silverskans av varner vaktad;
när du sett den mängbesjungna
Hildegun, och vunnit hennes
hand och hjärta — stod ej glädjen
högt uti Ysäters praktrum,
även då, Ivalde nordkung?
Klungo icke tusenstämmigt
fröjdesorlen ut ur harpors
granebarmar, silversträngar
då vid skaldesång och sköldklang?
Ty, fastän han retats, guden
uppe där i hjärteängder,
fastän Nöckve blickat hänfullt
vid din bön om skära dottern,
stod hon ändå såsom drottning
i din furstesal, Ivalde.
Visserligen tvangs du läna
listens vingar, då hon fördes
ifrån hjärteborg i Månland
till din fursteboning därd.
Visserligen blev hon stulen
från sitt höganloft däruppe,
Hildegun, som aldrig åldrats,
men som tärna bibehållits.
Men han blundade, Allfader
med det enda, med det visa
annars evigt öppna ögat,
medan uti låtsad slummer
Frigga log förlåtans löje.
Det var känt för länge sedan
utav asar, utav vaner,
att den högsta nornan, Urda
diktat Hildeguns och dina
madrigaler — Auda, Idun,
edra kväden, Egil, Valand,
och fredsstiftarn Slagfinn-Gjuke.
Dvalin hade hämtat virket
ifrån Tonskog för de harpor,
varinvid de skulle sjungas,
urdadikterna. Och strängar
hade Dvalin dragit redan
för de harpobrösten, barnens.

Minnes du, Ivalde bättre
själv, än jag, vad här jag skildrat?
Näppeligen! Ty se Gevar,
månedrotten, Nannas fader
och din svärfar, slutligt sonad —
talte allt för mig, Ivalde.
Han och Dvalin, han och Brage,
dessa två, och vår Tjodrörer.

VI.

Blicka ner från gyllencharen
nu, Ivalde — se mot väster,
nuets väster — ser du ätten,
din, den visaste, den högsta?
Ser du blåögd, ser du gråögd,
ser du brunögd, gyllenlockig,
och brunhärig kämpeskara?
Barnabarnens barnbarn — dina!
Mängen Egil, mängen Valand,
mängen, mängen Slagfinn ser du
i Columbia, i Canada —
LEIFLAND, som är rätta namnet,
ERICSONIA, som det heter.

Mängen Hildegun du finner,
mängen Auda, mängen Idun,
fagra, liksom de — som stodo
närmre dig i gränat fordom;
älskliga, som de, och säkert
i förståndet deras likar.
Inom kort och som du velat
skola de ett urnspråk tala
högt och tydligt, så att världen
tvingas lyssna väl till fordran,
en berättigad, som länge
undanskymdes utav — Feghet.
Då, mähända, gyllenäldern
skrider över nuets tröskel,
för att oavbrutet dväljas
hos din ätt, där HAN regerar.

HAN regerar? Nordanrasen
bar och bär — skall evigt bära
Midgårds drottregalier, furste!

"Alpers ras" och "Medelhavets"
krympta folk — de skola evigt
ledas, liksom hittills alltid
av Ivaldes ätt, "THE NORDIC".

Johan G. R. Banér.

"Ivalde" anses av författaren vara självförklarande, men Victor Rydbergs "Fädernas gudasaga" skadar det ej att ha till hands vid läsningen.

Smärtsamt. De var fjorton va du har blivit smärt — du som va så tjock! Hur har du burit dig åt med det?

— Jo, de ä ganska enkelt. Folk kom jämt å sa åt mej: — De va rysligt, va du ä tjock — å de "smärta" mej.

Studiet av en skönhet.

Hon var sir Wilfred Lowrys enda dotter, de två föregående säsongernas skönhet, och ännu under den tredje var hennes skönhet allmänt omtalad. Man berättade, att hon varit förlovad lika många gånger som hon upplevat säsonger. Om det var sant eller ej visste ingen, till och med icke hennes far. Fröken Violets mor var död för länge sedan och den unga flickan hade växt upp med den känslan, att hennes far skulle ersätta henne en mors omsorg. Han hade ingen tanke utan henne, ledsagade henne överallt och nekade henne aldrig något, som hon önskade sig.

— Jag vill gärna se de fria konsternas utställning, sade Violet en morgon till sin far, under det de sutto vid frukostbordet.

— Varför det? sporde han nyfiken. Jag tror verkligen icke att den är värd att se, tillade han. Ingen konstnär med något berömt namn utställer där. Det är endast unga krafter, som kämpa sig fram.

— Varje man måste ju kämpa sig fram, svarade hon tankfullt. För resten har jag hört, att där skall finnas ett porträtt, som liknar mig, och det önskar jag se.

Sir Wilfred log.

— Nu förstår jag det, sade han, och vi bege oss naturligtvis dit. Om porträttet är bra, köper jag det och är det dåligt, köper jag det också och bränner upp det, och han tittade beundrande på henne.

Kort därefter åkte de till utställningen. Här var det nästan ingen människa, ty klockan var blott elva på förmiddagen. Det dröjde därför inte länge, förrän de funno den omtalade bilden. — Här är den! utbrast sir Wilfred. Aldrig har jag sett en sådan likhet. Porträttet är långt bättre än det som den gamle konstnären från akademien målade, medan du satt timtals för honom i hans atlier.

Men hur i all världen har konstnären kunnat måla dem? Äro de inte förtjusande? frågade Violet.

— Utmärkta! var allt vad sir Wilfred förmådde framstamma. Utmärkta! och ännu en gång mumlade han samma ord. Tavlan förställde huvudet och skuldrorna av en mycket vacker ung dam och bar namnet: "Studiet av en skönhet." Men det var som sagt inte allt. Inom en ram, som hängde vid sidan av porträttet och som var ännu större än detta, voro omkring ett dussin skisser infattade, alla i olika ställningar och bärande samma namn. På en av skisserna såg man den unga damens nackparti, på en annan ansiktet i profil. Här syntes ett böjt huvud, som om hon läste i en bok, där var det kastat så långt tillbaka att man såg strupen.

— Pappa! utropade Violet hänryckt det måste vara det porträttet man talar om. Se då, det är flera än detta enda. Här är en annan tavla med ett ord. Slutligen bröt Violet tystnaden med ett litet utrop av förundran. På en av handstudierna satt en ring på fjärde fingret. Hon böjde sig raskt ned och såg noga på den.

— Jo, pappa, sade hon upprörd, konstnären måste mena mig, ty se, ringen där är alldeles lik den här. Hon visade honom sin hand. På fjärde fingret satt en sällsynt ring av pärlor och diamanter, och den å skissen var en trogen kopia av densamma.

— Känner du konstnären, Violet? frågade sir Wilfred misstänksamt.

— Jag har aldrig sett honom eller hört talas om honom. Vad heter han? Står namnet i hönet?

De böjde sig båda ned men kunde icke upptäcka annat är bokstäverna I. S. S., som alltså icke kunde giva dem den ringaste upplysning.

— Och du är säker om, att du icke har suttit för honom? sporde sir Wilfred fortfarande misstänksam.

Violet log.

— Gamle, dumme pappa där! sade hon. Hur skulle jag ha kunnat göra det, då jag icke känner honom.

— Nej, naturligtvis, svarade sir Wilfred och vände sig därpå till en av vaktmästarna.

— Vem har målat den där tavlan? frågade han och pekade på porträttet.

— Det vet jag ej, svarade mannen. I vilket fall som hälst är jag förbjuden att säga det.

— Kan en tiokronesedel icke hjälpa upp ert minne?

— Inte det minsta svarade mannen bestämt.

— Kan ni säga mig om porträttet är till salu? sporde han vidare.

— Det är det enda på hela utställningen som inte skall säljas.

Förtretade lämnade de båda utställningen, dock inte förrän de ännu en gång noga betraktat porträttet.

— Jag har stor lust att stjäla det, yttrade Violet när de gingo.

— I alla händelser skall jag skriva till styrelsen om det, sade hennes far.

Så snart han kom hem, lät han handling följa på orden. Men det tjänade till ingen nytta. Konstnärens namn förblev en hemlighet.

En kort tid därefter stängdes utställningen, och så småningom föll denna händelse i glömska. Några månader senare avlade Violet en visit hos fru Mapleton i Park Lane, varest hon presenterades för en ung man, som kommit på besök hos familjen. Men hon uppfattade icke för ögonblicket hans namn. Det fanns endast få gäster i salongen, och inom kort blev konversationen mera otvungen. Sedan allt rörande teatrar, sällskapslivet och andra samtalsämnen blivit uttömt, föll talet på konstnärerna och Violet sporde den unge mannen, varför konstnärerna i allmänhet voro så smickrande. — Smickrande? upprepade han leende. Är det en regel?

— Jag har alltid funnit det så, svarade hon. — Då antager jag, att konstnärerna känt er bättre, fröken, än ni dem. —Vad menar ni egentligen därmed? sporde hon.

— Jo, jag antager att ni inte känt många konstnärer och få av dem ha säkerligen ha sett er. Emellertid kan jag berömma mig av att jag inte är smickrande, ty det är något som jag hatar.

— Är ni då konstnär?

— Ibland hoppas jag det och ibland har man sagt mig det.

— Vad det gör mig ont, om jag på något sätt förolämpat er! Jag skall aldrig tala så.

Han log, och hon tillade hastigt:

— Förlåt, att jag frågar efter ert namn. Då fru Mapleton presenterade er, hörde jag det icke helt tydligt.

— Mitt namn är Staines, säkerligen ett namn, som är er alldeles obekant.

— Vad för något har ni utställt? frågade hon.

Hon lade märke till att han blev blossande röd, och i samma ögonblick sade henne en inre röst, att det var han, som målat hennes porträtt och utställt det på de fria konsternas utställning.

— Jag tror mig ha sett några av edra arbeten, sade hon innan han fått tid att svara. Är det inte ni, som haett par tavlor på fria konsternas utställning? Studiet av en skönhet, var det inte så ni kallade dem.

Nu var det hennes tur att rodna.

— Hur vet ni det? frågade han.

— Jag gissade det. Ni kommer ihåg, att ni satt edra initialer i ett hörn.

— Ja, det var dumt gjort av mig.

— Varför?

— Emedan det var vågat, då jag inte hade er tillåtelse.

— Men hur kunde ni måla av mig då jag aldrig suttit för er? sporde hon.

— Bliv inte ond! Men jag vill hälst låta bli att säga er det, sade han. Hon såg att han var mycket förlägen.

— Är tavlan ännu icke till salu? frågade hon efter en paus.

— Bed mig ej därom. Jag vet, att det skulle vara omöjligt att sälja den.

Violet teg. Hon kände, att han var bestämd. I detta ögonblick kom värdinnan till dem och litet därefter räckte hon honom sin hand, i det hon sade farväl.

— Ni måste komma och besöka min far, sade hon. Han skall bli glad över att se er. Men säljer ni den då icke? sporde hon ännu en gång.

— Nej, svarade han fast och bestämt. Förr skänker jag bort den, om jag skall säga er sanningen.

Några dagar därefter avlade han visit, och därpå följde en inbjudan till middag. Då Violet dragit sig tillbaka och sir Wilfred och hans gäst sutto vid en flaska portvin, frågade värden konstnären:

— Hur har det varit er möjligt att utföra dessa utmärkta skisser av min dotter? Och han såg upp på konstverket, som nu äntligen blivit hans egendom.

— Jag önskar helst tiga därmed, svarade Staines.

— Men jag vill att ni säger mig det yttrade Violets far leende, och till sist berättade konstnären:

— Jag infann mig på vartenda ställe, där jag hoppades kunna få se er dotter och jag gjorde mina studier av varje ställning hon intog och av hennes ansiktsdrag. Så tog jag dem med mig hem för att fullborda dem. Jag har visst över hundra studier hemma tillade han och log nervöst. — Hm, hm! sade sir Wilfred. Och vad var det egentligen hos henne som förtrollade er? Staines ansikte blev purpurrött.

— Jag är helt säkert inte den ende, som känner detsamma, sade han brydd.

— Menar ni, att ni.... älskar.... henne? frågade sir Wilfred i icke ovänlig ton.

— Jag skulle aldrig ha mod att säga henne det , svarade han.

Sir Wilfred tömde sitt glas och tände en ny cigarr.

— Nå min vän, hon är visst inne i förmaket. Ni gör bättre i att gå ditin och söka få reda på om hon har mod att höra på er.

Ett annat, icke mindre vackert porträtt av sir Wilfreds enda dotter var förliden vår utställt i akademiens stora sal — och det var målat av hennes man, konstnären Staines.

Snillrikt. En dam från Stockholm har varit nere i Karlskrona och flugit. Vid hemkomsten berättar hon för sina vänner den stora händelsen och tillägger — Kan ni tänka er, vi va oppe ända till 1,500 meter.

En av åhörarna: — Kors! Ä de så högt i Karlskrona!

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

VÄRLDENS STÖRSTA KYRKKLOCKA.

Den största rikedomen på för sin storlek ryktbara kyrkklockor besitter Moskva, som har att uppvisa de tre största sådana i världen. Hedersrummet bland dem intages av Tsar kolokol, "Kejsarklockan," som ligger på marken, till en del djupt insjunken i densamma. Dess vikt uppgår till 12,327 pund, vilket utgör 3.215,000 kg. Dess höjd är mer än 9 och dess diameter över 10½ meter .Hon blev gjuten 1173 under kejsarinnan Annas regering av en rysk arbetare vid namn Ivan Maltorin. År 1737 upphissades hon i den ofantliga timmerställning, där hon var ämnad att hänga under århundraden. Men olyckan ville, att samma år en eldsvåda timade, som förstörde ställningen, varvid klockan föll ned på den plats, där den ännu befinner sig. I fallet slogs ett stort stycke ur henne, varigenom den besökande nu har tillfälle att även taga klockans inre i betraktande. Bredvid klockan ligger den ofantliga kläppen. Det ljud klockan i sitt färdiga tillstånd gav ifrån sig, skall, om man får tro en resande från den tiden, ha varit mera dövande än angenämt.

Om Moskvas invånare nu således hava den förtreten att icke kunna få höra detta underverk bland klockor ljuda, så hava de härför en tröstande ersättning i den likaledes i Ivan den stores klocktorn befintliga s. k. nya klockan. Den är gjuten efter år 1812 och väger omkring 4,000 pund. Hon har intagit den söndergångna klockans rum. Då man ringer med henne, uppfylles rymden inom Moskva av dess fulla och högtidliga klang, som liknar ljudet av en orgel, men på grund av sin styrka väcker föreställning om en avlägsen jordbäfnings mullrande. En tredje klocka i Ivan den stores torn väger över 3,000 pud.

I Moskva lära finnas tillhopa ej färre än 2,024 kyrkklockor. Ensamt i Ivan den stores torn finnes 33. Utom de förut nämnda är bland dessa att märka den s. k. Novgorovski kolokol (Novgorods stormklocka), som blivit gjuten redan 1526.

Ett sant ord. — Har ni hört sista skandalen fru Ström?

— Ja, naturligtvis.

— Ja, då behöver jag inte berätta den.

— Jo, gör det ändå, fru Lund. Skandaler växa alltid och bli större ju flera det är, som berätta dem.

Ekonomi och duglighet eliminerar slöseri.

Var ekonomisk. Få mera bröd och bättre bröd genom att använda

PURITY FLOUR

GOVERNMENT STANDARD

Använd det vid all eder bakning.

Mjöl License N:ris 15, 16, 17, 18.

Gas i Magen är farlig

Rekommenderar dagligt bruk av Magnesia att bota sjukdom, förorsakad av jäsande föda och acid indigestion.

Gas och luft i magen, åtföljd av en full känsla efter måltid äro nästan säkra bevis på närvaro av overmått av hydrochloric acid i magen, förorsakande s. k. "acid indigestion".

Acidmagar äro farliga, emedan för mycket acid irriterar magens delikata väggar, ofta ledande till gastritis, åtföljd av allvarliga magsår. Föda jäser och surnar, skapande obehaglig gas, **som uttänjer magen och hindrar** de vitala inre organens normala funktioner, ofta affekterande hjärtat.

Det är mycket dumt att negligera ett sådant allvarligt tillstånd eller behandla det med vanlig matsmältningshjälp, som ej har någon neutraliserande effekt på magaciden. **Skaffa i stället från** apoteket några uns Bisurated Magnesia och tag en tesked i ett kvarts glas vatten efter måltid. Detta skall driva gasen och luften ut ur magen, söta magen, neutralisera den överflödiga aciden och förebygga dess bildande, och det finnes ingen surhet eller smärta. Bisurated Magnesia (i pulver eller tablettform — aldrig vätska eller mjölk) är harmlös för magen, billig att taga och den bästa form av magnesia för magändamål. Det användes av tusentals människor, som njuta sina måltider utan fruktan för indigestion.

Urmakare och Juvelerare

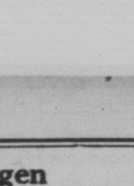

Lämna ej eder klocka till lagning, förrän Ni får tag i fackmannamässiga urmakare. Vi reparera alla slags klockor och juvelerarsaker och garantiera vårt arbete två år, och vi taga den lägsta betalningen i staden. Jag är säker, att ni blir vår kund, om ni endast en gång försöker oss. Vi sälja klockor och juvelerarsaker till de lägsta priser. Ni kan ej få klockor så billigt som hos oss. Om ni bor på landet och ni har svårt att få eder klocka lagad, sänd den till oss med post, och vi skola reparera klockan och sända den tillbaka per post. Och vi skola taga det lägsta möjliga pris. — Försök också

EDER EXPERT URMAKARE

H. GLOWATZ

234 Logan Ave., Winnipeg, Man.

(Hörnet Logan och King.)

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

DOKTORS

Dr. G. D. PETERS

Dentist

504 BOYD BUILDING

Hörnet Portage Ave. & Edmonton St.

ØPPET AFTNAR.

Tisdag o. Fredag 7 till 9

Dagligen 9 till 12; 2 till 5:30.

Dr. CHARLES M. CLARE

Specialist för

Ögon-, Öron-, Näs- och Halssjukdomar

Adress: 334 Somerset Blk.

(Huset intill Eaton's)

Tel. Main 7262 och F. R. 3635.

Boulanger och Boissonneault

Läkare och Kirurger.

Dr. Boulanger, post graduate från sjukhus i Paris och London.

Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.

Det mest modärna X-stråle- och Genito-urin laboratorium.

10011 Jasper Avenue.

Telefon 1032 — 4930 och 2009

EDMONTON. ALBERTA.

DR. R. L. HURST

Medlem av Royal College of Surgeons, England. Licentiat av Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.

Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave. mitt emot Eatons. Telefon Main 814.

Kontorstid: 3—5 och 7—9

Bostadstelefon: Garry 1175

Tel. St. John 1817 Allt i den elektriska branschen

Kontorstid: 10—12; 3—4; 7—8

SVENSK LÄKARE

DR. S. C. PETERSON

Physicion and Surgeon

Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.

401 McArthur BLDG., Winnipeg

Tel.: Kontor M. 4782. Bostad G. 2735

DOKTOR

G. W. McINTOSH

Physician & Surgeon.

Specialist på kvinnosjukdomar

Kontor: 211 Curry Bldg. Mitt emot postkontoret. Tel. Main 3834.

Bank of Nova Scotia Bldg., Elmwood. Tel. St. John 1505.

DR. J. STEFANSSON

Isländsk specialist på ögata, örats näsans och strupens sjukdomar.

401 BOYD BUILDING,

Hörnet af Portage ave. och Edmonton

Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

Läs våra annonser

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att upprätthålla: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussionen i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet ansvar. — Red.

VÄLGÖRENHET.

Välgörenhet det finns av många slag.
Den visar sig i mångt och mycket för var dag.
Välgörenhet det är att god och hövlig vara,
Ty därmed lyftes människosinnet, och de klara
Tankarna sig bättre då utveckla kan.
Var finns den månska, "ho är han",
Som icke nå'n gång är i behov utav välgörenheten?
Utebliver den, han sväljer hårt förtreten.
Den avog fått till mål och livsuppgift,
Jag frågar Eder, var den månskan trivs!

Välgörenhet det är att ha ett gott humör
Emot envar och alla; man intet därmed förstör.
Man trives då, och glad man är i sinnet,
Vet, att man kan förhålla sig i skinnet.
För min del kan jag brusa upp ibland,
Men ångrar detta, även om jag talat sannt.
Det hade varit bättre, om jag knutit handen uti fickan
Och bitit mig i tungan, så blygt som lilla flickan.
Jag intet förtret härav skulle mött,
Ej någon månska och välgörenheten stött.

Välgörenhet det görs av fattiga och rika.
Det göres ock på skryt av många rika.
Ty dessa önska få ett högt och prisat namn.
I tidningar få skylta, ja, minsann!
Ty prov härpå i många är jag skådat,
Har hört hur bittra ord ur deras tungor lågot.
Men för att pampar bli och för att stjärnor få,
Sin ärelystnad köpa de ej något sparat då.
Nu jag er säga vill: det bästa av välgörenheten
Är det, att denna sker i hemligheten.

Välgörenhet det är att sluta sig tillsammans,
Där hjälpas åt i både lust och gammans.
Ty en är en, han svag är men med hjälp
Av många vänner, försök då honom själv.
Nej, där de rotfast stå, så stadigt som en fura,
Det gör detsamma då hur rackartygen lura.
Därför, go' vänner, sammansluten er.
En bäck här kommer, där borta strömma fler
Och mynna ut till sist i floder stora.
Så har det gått alltjämt i välgörenhetens flora.

Välgörenhet det kanske finns ibland Albertas svenskar.
En lyckans gunstling minns, han även gärna önskar
Att efter årslångt värv få göra något gott.
Sin börd, sin härkomst aldrig han har försmått.
Därför när åldrig han mot graven vandrar,
Han tänker just så här: Mig kanske att man klandrar;
Därför en donation jag önskar villigt göra.
Min tillgång skall ej något trustkompani tillhöra.
Därför med tankens djup han härpå grundligt tänker,
Då han till välgörenheten en del av sina medel skänker.

Välgörenhet det är att vara tacksam, god.
Den aldrig någon gång bliver allt för stor.
Den motgång haft och haver hulpen blivit,
Bör återgälda det som honom givits,
Åtminstone med sin förnöjsamhet.
Ty givaren han nog alltsammans vet.
Man vandrar då så lugnt fram här i världen.—
Du nyckfulla, som strålar uti lyx och granna kläden,
Kanske ej skärven har att giva bort,
Beklagas bör det hu har fått, din livstid är av ogin sort.

Ni Loneridges svenskar, var finns er välgörenhet?
Jag här i dessa rader frågar det.
Vill ni en broder nå'n gång hjälpa?
Eller är det er fröjd att honom grundligt stjälpa.
Då han med otur månget år har dragit fram!
Då borde det vara både synd och skam
Att med "trick" försöka honom under jorden trycka,
I stället för han idoghet med hjälpsam hand uppprycka.
Ni vet, att det finns en, som allting ser,
Som våra mål helt hastigt bryter ner.
Därför låt egoismens mara vila
Och gärningarnas väl skall vitt kring nejder ila.

Ernest A. Eklund.

MERA OM TRÖSKNING.

Red. av S.C.T.!

Det synes ju nästan som vårt goda samhälle skulle ha kommit på dogstäget; det synes ju ej något nytt hur jag vänder och vrider S.C.T.; "men så är ej förhållandet"; vi följa nog med vår tid alltid. Ja, vi äro hellre lite före, och varför inte, när det blir så mycket tidningar här i Canada! Det far tidningsagenter hela tiden; när den ene går så kommer en annan. Det tar snart en liten förmögenhet att hålla sig med alla, och det är man nästan tvungen till, så man får se vem som är värst att nedsvärta den andre. Ja, den stackars "Idog" behöva vi ej, ty det är ingenting att läsa ändå.

Vad som foranleder mig att skriva i S.C.T. är två brev: ett av E. Söderqvist och ett av Carl O. Jonason, om vad en tröskare kan tjäna och icke tjäna.

Men då instämmer jag med E. S. och av egen erfarenhet. Kanske C. O. J. är en av dem man kan träffa på ibland: ingenting är gott nog, räknar maten i hästarna, maten i arbetarna, och för vete i strå och det går för sakta. Ja, då är det ej gott att vara "tröskarebas"; han måste tjäna två herrar. Farmaren å ena sidan, arbetaren å andra. Så inte blir en tröskbas rik, det kan jag intyga, och inte är det någon farmare som håller mat för hel "tröskcrew" två a tre veckor; inte har jag sett någon. Man får vara tacksam om man får ett mål gratis, och det blir i nättaste lag. Det finns ju undantag. Men flertalet så äro de inte värda hava tröskat. Det skulle sättas en lag på tröskning, att ingen fick tröska för mindre än 15 cents för havre och 25 cents för vete, då kunde de kanske betala sina maskiner, som i regeln kosta $5—6,000, och innan de äro betalda kosta de $8—9,000.

"Jämtlänning".

OM TRÖSKNING.

Jag ser en meddelare, Eric Söderqvist från Stockholm, Sask., skriver om tröskning. Ja, jag instämmer. En tröskare får nog icke för mycket för sitt arbete och i synnerhet i Stockholm. Jag vill icke arbeta i trösken i Stockholm mera. Jag har arbetat i trösken här alla höstar, se'n jag kom hit, och de 2 sista höstarna har jag haft 10 och 12 dollars om dagen. Jag trodde att dagspänningen hade gått upp, men jag ser jag är misstagen. De betala ett lägt pris för maskingubbar i Stockholm ännu. Jag har arbetat för Oscar Berg, en norsk här, och jag tänker om jag arbetar för honom till nästa höst, så betalar han nog en 50 cent mera om dagen. Han har en 16—30 gastraktor och en 32—56 separator, så han har ingen stor rigg, men han har ändå tjänat 1500 dollars netto. Han betalar sina stook-teams $8 om dagen. Hans pris på tröskningen var 13 cents för vete och 10 cents för havre; så de måtte ha en dålig gröda i Stockholm. Om någon önskar veta hur många dagar han tröskade, så var det 17½ dag. Och ni kan själv räkna ut, huru mycket han tröskade om dagen. Hans expenser voro 95 dollars om dagen. Vi leva ganska gott här i Product. P. A. Nyström.

Product.

P. S. Det var 1918 års trösk. I år har han tröskat bara sitt eget och för sin granne, James Abel.

•

Mr. E. Gustafson, Stockholm, Sask., skriver i ett brev följande uti samma ämne:

"I fråga om tröskning vill jag instämma med E. Söderqvist. Jag har själv tröskat många höstar, så jag känner grundligt alla besvärligheter, som äro förenade därmed."

SVAR TILL HEMMINGSON.

Kelliher, den 1 dec. 1919.

Ärade red. av S.C.T.!

Ännu några ord till mr. Hemmingson och hans kolgubbe.

Jag trodde att mr. M. skulle respektera sanningen lite mera än vad han gjort och icke försöka att misstyda och förvränga andras uttalanden. Jag nämnde aldrig ett enda ord i mitt förra brev om någon "kolgubbe" eller apa, vilket denna ärade tidnings redaktör, med flera kunna intyga, jag sade, att så länge ingen bättre och sanningsenligare skapelsehistoria presterats, så står Darwins som No. 1. Och jag står för vad jag sagt. Men likväl kommer mr. H. med sin naiva fråga. Om jag var gammal nog att vara med, när denna mr. H:s kolgubbe föddes. Ja, jag var gammal nog att få vara med, men betackar mig för äran att få stå fadder för ett dylikt "missfoster", ursäkta uttrycket. Det är troligtvis en skapelse av mr. H. själv och icke Darwins. Det är en illa destillerad produkt från en fantastisk, sjuk hjärna.

Jag tror aldrig, att Darwin någonsin sagt, att människan kunde utvecklas från glödande kol. Men han trodde att det vore möjligt att människan kunde utvecklas från lägre till högre livsformer, från en lågt utvecklad apa till en högre utvecklad o. s. v. Mellan Lamarks och Darwins teori finnes ingen väsentlig skillnad. Och således ett onödigt bekymmer för mr. H. Detta är mitt sista brev i tidningens spalter, men är villig att gå in på mr. Martins förslag att personligen eller skriftligen diskutera denna fråga oss emellan, och jag är villig därtill, om mr. H. så önskar. Vi skola då med vetenskapens ljus skärskåda dessa kolgubbar och revbenskäringar på närmare håll för att se om deras onaturliga födelse kan stå "pat" eller måste falla.

Ett hjärtligt tack till redaktionen. Hoppas någon gång mera få återkomma i något annat ämne.

Carl Oberg.

VEM ÄR HANS SON?

"Who's Who"? har en canadiensisk skribent skrivit om. Och det skulle ju på gammal svenska bli det samma som: "Ho är ho"? Men i nysvenskan säger man ju vanligen: "Vem är vem?"

I det härmed brukade pronomen "vem" vilja vi dock hava mera aspiration varför vi stava dem som ovan och även beteckna det med stor-bokstäver. Och så vilja vi även teckna det genitiva pronomen "hans" med stor-bokstäver för att icke få det utbytt eller förväxlat med nomen proprium Hans.

Emellertid är meningen att något skärskåda "VEM" Kristus är, antingen han är Gud eller "icke Gud". Och därom vilja vi något orda med hänsyn till den i "S.C.T." omnämnde kontraktprosten Mattheus Lundbergs ord, såsom angivna av signaturen "I. N.", näml.: "Kristus är Herren, konungen på jorden, men icke Gud".

Är då de kristnas uppfattning av Kristus såsom Gud oriktig? Eller giver Guds-uppenbarelsen något stöd därför?

För att kunna rätt och sant svara därtill är det nödvändigt, att vi veta, "VEM" Gud är! Och till svar på den frågan säger oss ju Guds uppenbarelse, att "Gud är en ande." Och sådan är Gud väl med fullkomlig **absolutitet** såsom blott ande, såsom Han är uppenbarad till sin person såsom **Fader**, d. ä. Kristi och andarnes och människornas "Fader". Och såsom **absolut Ande** är Han ju till makt och mandat oinskränkt, till intelligens och helig sinnesrörelse(helig kärlek) obegränsad och till sin existens helt oberoende. Och kan Han fördenskull såsom "Fader" kallas högst och störst. Och såsom "högst och störst" kan ju Gud vara endast **en enda** Gud, vilket vi ju bekänna om Honom att vara.

Därav följer väl då, att Kristus, vilken äger **gudomens fullhet** i sig lekamligen, till sitt väsende är samme absolute Ande, som "Fadern" är. Och sålunda är Han ju till sitt gudomsväsen jämlik med "Fadern" såsom **ett** med Honom och till sitt **väsens** "vara" icke är någon annan än Gud.

Här mände dock någon invända med frågan: Varför då säga **mer än en** person om gudomen, då det icke är mer än en enda Gud?

Men därtill blir ju svaret helt naturligt, att då "Fadern" har bibehållit sig såsom blott Ande och i sin tillvaro såsom **endast** sådan bibehållit sitt absoluta oberoende, så har dock icke Kristus framträtt endast med denne Ande; utan till HANS tillvaro och personlighet hör också lekamlighet, d. ä., att Han tillika med den absolute Anden bär materia, vad därav helligt finns eller också, vad som helgas kan. Därmed kan Han väl icke vara absolut oberoende; emedan ju materien icke kan sägas vara oberoende, i synnerhet icke till dess rörelse. Och då delvis den oändliga materien måste avskiljas och förkastas inför helighetens fullkomlighet, så tillhör ju icke absolutet lekamen eller kroppen och det synliga såsom det absoluta tillhör Anden, den osynlige Anden och "andarnas Fader".

Sålunda se vi Gud till den ena personligheten, vilken vi kalla Fadern, endast Ande och uteslutande absolut såsom sådan, men till en annan personlighet — d. ä. i Kristus — med både absolut Ande och oabsolut materia och således med en olika tillvaro än Faderns tillvaro är såsom HANS egen uppenbarelse lärer oss.

Då Kristus sålunda tillika med den oändliga materien till sitt väsende är "Faderns" Ande; är det då riktigt att säga, att Han "icke är Gud", emedan HANS tillvaro såsom Guds Son är annorlunda än "Faderns".

"S.C.T:s" läsare må väl själva bedöma, avgöra och besvara denna icke så litet viktiga fråga! K. J. B.

Människans livslängd.

En intressant utredning av prof. C Sundberg.

På våren 1917 höll professorn vid Karolinska institutet Carl Sundberg på anmodan av försäkringsföreningen i Stockholm en del föreläsningar över den medicinska riskbedömningen av livförsäkringar. Nämda föreläsningar hava nu i utvidgad form av prof. Sundberg utgivits från trycket under titeln "Medicinisk uppslagsbok för livförsäkringsmän". Ur det synnerligen intressanta arbetet tillåta vi oss återgiva följande delar rörande människans livslängd:

Människans livslängd är ganska begränsad. Av 80-åringar hava vi t. ex. i Sverige för närvarande ej flera än 13 individer pr 1,000. Endast få dö den s. k. fysiologiska döden, d. v. s. en död utan sjukdom under stilla ålderdomsavtyning, av en sakta, men alltjämt fortgående förbrukning eller utnötning av kroppens safter och krafter.

Många dö av mellankommande sjukdomar av olika slag, och många dö i följderna av en för tidig utnötning.

Härvid spelar alkoholbruket, syfilis, överansträngningar av olika slag, både andligt och kroppsligt, en väsentlig roll. Det är i dessa fall oftast hjärtat, blodkärlen och pulsådrorna, som i främsta rummet nötas ut och förändras. Var och en vet hur lätt man kan öka hjärt- och pulsverksamheten genom att springa häftigt, vid skrämsel o. s. v.

Läkarevetenskapen har sökt en barometer för framgången av strävandena att höja medellivslängden. Med medellivslängd hos ett lands befolkning menas här det åldertal, som utgör genomsnittstalet, när dödsåldrarna på samtliga döda inom landet hopsummeras och denna summa divideras med antalet döda.

Medellivslängden för Sveriges hela befolkning var vid början av 1800-talet 38 år för män och 40 år för kvinnor, medan den vid början av 1900-talet hade stigit till 54 år för män och 57 år för kvinnor. Denna betydande ökning av medellivslängden visar alltså att vi på dessa 100 år lärt att högst betydligt bättre vårda folkhälsan.

Det är och av intresse att se att medellivslängden i Sverige är så god i jämförelse med andra länder.

Medellivslängden för män i olika länder utgjorde sålunda för åren 1891-1900 i: Sverige, 50,94 år Holland 46,20" Frankrike, 45,78" England, 44,13" Tyskland, 40,56" österrike, 37,77 år.

Den allmänna medicinen har o. intresse av att känna, huru många som dö inom de olika ålderspeiioderna o. i vilka sjukdomar de dö, d. v. s. huru många som dö i 1-årsåldern, huru många i 1—5 års-, 5—10-års-, 10—20-årsåldern o. s. v. Ur en dylik sammanställning framgår då, att di- och spädbarnsåldrarna hava särskilt stor dödlighet i mag- och tarmsjukdomar, skolbarnsåldern i de smittosamma s. k. barnsjukdomarna, skarlakansfeber,, difteri och dylikt, ynglingaåldern och den unga mannaåldern i tuberkulos, mannaåldern i lunginflammation, hjärtfel och njurlidande, gubbåldern i åderförkalkning och kräfta o. s. v. Dessa och många andra för allmänmedicinens utveckling och arbetsmål utomordentligt viktiga upplysningar reglera läkarevetenskapens forskningar och åtgärder.

De enskilda kroppsarbetande yrkena hava i försäkringshänseende uppdelats i vissa riskgrupper i allmänhet tre huvudgrupper: Den bast lottade riskgruppen är den med samma dödlighet som den allmänna dödligheten hos män. Dit räknas bl. a. jordbrukare, bruksarbetare, timmerman, skomakare, smeder, snickare o. s. v. Till en mindervärdig första risskklass höra bland annat eldare, fiskare, flottningsarbetare, frisörer, gjutare, gruvarbetare, mjölnare, shoddyarbetare, skräddare, stenbrottsarbetare m. fl.

Till de sämst lottade, en mindrevärdig andre risskklass, höra arbetare framför allt i sprit- och ölhandteringen (alkoholismen), och därnäst bokbindare, boktryckare, filare, glasarbetre, metallsvarvare, porslins- arbetare, slaktare (alkohol) smärglare och tobaksarbetare.

För våra läsarinnor.

Hur man skall bli vacker.

Lina Cavellierri, den firade skönheten och skönhetspredikerskan, uppställer i "Femina" några regler, vilka hon anser måste följas av var och en, som önskar vara vacker och gracios.

Man bör inte äta för mycket, inte bita på läpparna och inte läsa i ett rum med dålig belysning.

Inte bada i ett kallt rum.

Inte stanna inne flera dagar i sträck utan att hämta frisk luft.

Inte sova i ett rum, som inte är väl vädratt. Inte läsa eller skriva under en järnvägsresa. Inte vänja sig vid att gå krokig. Inte frysa om händer eller fötter. Inte göra grimaser, när man talar. Inte dricka för mycket vin. Inte underlåta att tvätta fötterna varje kväll. Inte gå snett med axlarna. Inte försumma att gå till tanddoktorn en gång var månad. Inte använda skodon, hanskar eller korsett, som sitta för hårt åt. Inte borsta eller kamma håret för häftigt, ty huden är ömtålig. Inte gå ut strax efter att ha tvättat ansiktet. Inte trycka ned hakan mot halsen. Inte använda för tunga kläder. Inte vistas i ett rum, som är för kallt eller varmt. Glöm inte att hälsa är grunden till skönhet.

Var rädd om ert ansikte, när ni går ut. Glöm inte att borsta tänderna efter varje måltid. Och försumma aldrig er kvällstoalett, hur trött ni än må vara. Tvätta ert ansikte väl och gnid in det med coldcream, om ni är rädd om er hy. Kom slutligen ihåg att gå riktigt rak, i all synnerhet om bröstet är platt och insjunket.

Hädangången prästman. Pastor J. B. Bennett i Batavia, Ill., avled den 14 nov. efter ett slaganfall i sitt hem. Han var född i Veddinge socken, Halland, kom till Amerika 1867 och prästvigdes i Galesburg 1888.

SVERIGE-NYHETER

(Forts. fr. Sid. 8.)

brunnen till grunden. Den beboddes av tio familjer och dessa fingo endast obetydligt av sitt lösöre räddat. Nio av familjerna hade försäkrat till låga belopp. Kasernen var försäkrad i Svea för 50,000 kr.

SÖDERKÖPING. En 16 månader gammal dotter till övermontören T. Zetterberg här råkade draga över sig en kaffepanna, varvid hon blev så svårt bränd av det varma kaffet att hon avlidit på lasarettet.

SÖDERTELJE. Två ungdomar begå självmord. I mitten av oktober försvan från Södertelje en nittonårig tjänsteflicka Agda Dahlberg jämte sin fästman. Något spår efter dem har man icke haft förrän en dag i november, då liket efter flickan uppflöt i Alviken, i närheten av Tranebergsbro. Liket avfördes till bårhuset, där det indentifierades av den dödas fader. Något spår av fästmannen har man icke funnit. Man antar emellertid att de båda sökt döden gemensamt.

UDDEVALLA. Folkskolläraren K. W. Lindqvist i Täby hade i slutet av förra året samtidigt som han på grund av styrkt sjukdom åtnjöt tjänstledighet från sin befattning i Täby sökt och erhållit samt även uppehållit en extra ordinarie läraretjänst vid högre folkskolan i Uddevalla. När han sökte denna sista plats, hade han icke uppgivit att han hade annan befattning. Hr Lindqvists dubbelspel kom emellertid genom en tillfällighet till styrelsens för högre flickskolan i Uddevalla kännedom. Styrelsen sammankallades och beslöt den 7 maj i år enhälligt att entlediga Lindqvist med retroaktiv verkan från 1 februari i år. Hr Lindqvist fann detta beslut orättvist och överklagade detsamma vid domkapitlet har emellertid nu i meddelat utslag ten att han icke lämnat uppgift rörande platsen i Täby icke vara skäl nog för skolstyrelsens beslut. Domkapitlet har emellertid nu meddelat utslag gillat skolstyrelsens åtgärder i ärendet.

UPPSALA. Riksdagsman Arth. Engberg får betala skadestånd. Högsta domstolen har nu meddelat utslag i det vid Uppsala rådhusrätt anhängiggjorda målet mot riksdagsman Arthur Engberg, vari stadsfiskal E. Andéhn yrkat att hr Engberg måtte fällas till ansvar för ärekränkning samt till honom utgiva 1,000 kr. i skadestånd för det lidande han tillfogats på grund av yttranden som Engberg fällt i ett tal vid Uppsala slott den 24 april 1917. I likhet med hovrätten och rådhusrätten har k. m:t förpliktat Engberg att böta 150 kr. till kronan samt utgiva 300 kr. till stadsfiskal Andéhn såsom skadestånd.

Dr. McFARLEN

813 Nairn Avenue Tel. St. John 858

(Ovanför Elmwood Drugstore)

Kontorstid 3—4 och 7—8

SKANDINAVISK ADVOKAT.

Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132

Residens, Sher. 4440

A. M. DOYLE, L.L.B.

Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.

514 Sterling Bank Bldg. Winnipeg

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

Ökad vinst från boskap.

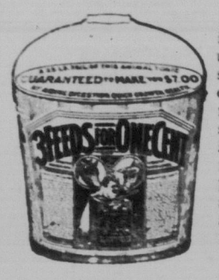

Vilken som hälst auktoritet i ämnet om framgångsfullt boskapsuppfödande vet, att för att erhålla största vinst på svin, fåkreatur och får dessa måste äta villigast möjligt, och de måste propert smälta och i sig upptaga vad de äta. Om de icke göra detta, skall mycket av deras spannmålsföda passera genom deras system oassimilerad och är då förspilld. Det är rätt här, som **International Stock Food Tonic** skall befinnas mycket värdefull att bruka, emedan den innehåller ingredienser, tillagade speciellt för att bistå djuren uti att smälta allt slags foder, så att det må brukas, assimileras och bliva en del av djurets blod, ben och kött, sålunda bistående boskapen att trivas, bliva livlig, med gott utseende, robust konstitution och glänsande borst- och hårbeklädnad.

International Stock Food Tonic är en enastående sammansättning av rötter, örter, bark, frön etc. bland vilka många upptagas av djuren, då dessa beta på god betesmark — en "common-sense" vardags-tonic, blodrenare, systemstärkare och en stor hjälp vid matsmältning och assimilering. Det är ett ideellt preparat för sättandet av i nedbrutet tillstånd sig befinnande hästar i gott skick, i det att det hastigt tonar upp systemet och renar blodet etc.

För svin håller **International Stock Food Tonic** matsmältningen riktig, befordrar hastig tillväxt och håller systemet fritt från maskar. Det är lika gott för hästar, nötkreatur och får, och dess brukningskostnad är anmärkningsvärt lag — **"Three feeds for one cent"**. Brukas ständigt av tusentals farmare i Ontario och annorstädes. Om Ni ej känner till värdet av detta berömda preparat, så bara försök ett paket på ett djur i sämsta tillstånd, som Ni har på farmen, och de underbara resultaten skola sannerligen överraska Er.

Till salu hos handlare överallt i 60c och $1.75 storlekar samt i 25 pounds hinkar för $3.75 stycket.

INTERNATIONAL STOCK FOOD CO., LIMITED.

TORONTO, CANADA.

Till salu för omedelbar leverans och garanterat av

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN,

325 Logan Ave. - - Winnipeg, Man.

Why Fear Child Birth

Dr. J. H. Dye — barnförlossningsspecialist — ägnade sitt liv åt kvinnors sorger. Han upptäckte ett medel att minska lidandet av arbete samt onödig smärta — skriv till oss om oregelbundenhet och ofruktsamhet.

Illustrerad Booklet FRITT

SÄNDES I OSTÄMPLAT OMSLAG

Om Ni önskar framföda friska barn utan onödig smärta, skriv i dag efter Ert exemplar av denna booklet. Tusentals ha haft nytta därav under de senaste fyratio åren.

CANADIAN AGENCY

Dr. Dye Medical Institute

F. DOJACEK, 850 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

Svenskar, Norskar och Danskar

Då I återvänden hem eller bringen ut edra släktingar från det gamla landet så försummen ej att bedja er **Ångbåtsagent** att begagna **"The CANADIAN NATIONAL RAILWAY"**, dagliga tåg, valfria router, vackra scenerier, kostar icke mera, erbjuder mera bekvämlighet.

BILJETTER utfärdas av

THE DOMINION TICKET & FINANCIAL CORPORATION, Ltd.

Bankers och biljettagenter

676 Main Street, Winnipeg, Man.

500 SVENSKA MÄN ÖNSKAS

för att lära automobil, gastractor maskinskötsel, vulkanisering, svitsning (welding) och batteriarbete, stor efterfrågan; goda löner $100 till $300 per månad. Blott några få veckor åtgå för att lära sig. Hundratals svenska män ha lärt sig detta arbete hos oss under de senaste fem åren och draga nu stor betalning eller ha sina egna affärer. Lär ett bra yrke denna vinter och börja en egen affär; farmare, sänden edra söner för att bli maskinister. Vår fria platsanskaffningsbyrå vill hjälpa till att finna anställning efter fullbordad kurs. Vi ha många olika automobiler, tractors och stationära maskiner för våra studerande att lära på. Besök eller skriv efter fri katalog, eller kom och se vår stora skola.

HEMPHILL TRADE SCHOOL LIMITED

Kontor: 626 Main St., Winnipeg.

(Näst intill Starland teater).

Brancher i Regina, Saskatoon, Edmonton, Calgary och Vancouver.

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh

Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar till specialitet och har under sin långa praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Urinorganerna och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framåtskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan lita på rådhar och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas öfverallt.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller frågelista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och deras följder samt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte frågelista, sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14. Chicago, Ill.

Kontorstid: Hvardagar 10-4. Söndagar 10-1. Måndags- Onsdags- och Lördagsaftnar till 8.

SAND ICKE FÖR EDRA VAROR UTAN ATT FÖRST FRÅGA EFTER PRISERNA I ER EGEN STAD.

A. LIVINGSTON
GENERAL STORE

Dubuc., Sask.

SPECIELLT stort lager av silkpoplin kjolar till mycket låga priser. Klädningstyger, silke. Största lager av specerier på orten. Även stort urval av arbetshandskar.

Vid behov av

"BINDER REPAIRS"

BESÖK **CALVER BROS.** DUBUC, SASK.

FORD DEALER

Största lager av "BINDERS REPAIRS" i Dubuc och omnejd.

FARMMASKINER AUTOMOBILDELAR

och allt vad till en välsorterad maskinaffär och "Garage" hörer.

Skandinavisk Advokat

Olaf Conrad Boness B. A.

Barrister och Sclicitor av Albertas högsta domstol.

Kontor: 111—1½ Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Alta.

30 BUSHEL PER ACRE

av vete är genomsnittsskörden i Wadena distriktet hösten 1919. Köp land i Wadena! Skriv till undertecknad för underrättelse. Vilt och upparbetat land. Upplysningar lämnas beredvilligt.

Leonard Wreede

Box 51, Wadena, Sask.

A. S. BARDAL

BEGRAFNINGSBYRA.

HYRKUSKVERK.

Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris

Första klassens droskor.

Kontorstelefon: Garry 300 och 375

Bostadstelefon: Garry 2151.

BARDAL BLOCK.

843 Sherbrooke Str., Winnipeg

DR. O. P. MYERS

Chiropractor.

Mrs. Litta Myers, Assistant

10 years experience. Consultation Free

155 Second Ave., S.

CALL OR WRITE.

Office Hours:

10 to 12, 2 to 6, 7.30 to 8.30.

Sundays 4 to 6 P. M.

Saskatoon, Sask.

STANDARD GARAGE

W. J. TERRY, Agare.

Saskatoon, Saskatchewan

Stort lager av oljor, automobilringar och andra tillbehör.

Oxy-acetylen svetsning och all slags reparation utföres. Gamla automobiler köpas och säljas. 236 23rd St. E., Saskatoon, Sask.

G. H. McKAGUE and SONS

Berättigade balsamerare och begravningsentreprenörer.

Den bästa automobilstation i staden.

Om ni behöver våra tjänster telefonera 4879 — dag eller natt. Eller tillskriv oss.

236 3rd Ave., South

Saskatoon, Sask.

Ännu är tid att hinna hem med

JULGÅVAN!

KURSEN i kronor har ALDRIG varit bättre.

Referenser:

Royal Bank of Canada,

Dominion Bank " "

P. M. DAHL S.S. AGENCY.

325 Logan Ave., Winnipeg.

Dr. D. V. McRAE, D.D.S., L.D.S.

TANDLÄKARE

Kron- och Broarbete en specialitet

Drinkle Bldg. No. 1

Cor. 21st St. and 2nd Ave.

Saskatoon, Sask.

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.

Murine Eye Remedy Co. Chicago

ÖGA, ÖRA, NÄSA O. HALS

DR. JAS. McGILLIVRAY,

öga, öra, näsa och hals specialist (London, Berlin)

Privattelef. Ft. Rouge 1355.

402 Boyd Bldg. Telef. M. 1977

JACKSON BROS.

Juvelerar- och Guldsmedsaffär.

Speciellt uppmärksammas postorders.

UR- och JUVELREPARATIONER.

9962 Jasper Ave., East

Tel. 1747. Edmonton, Alta.

KRÄFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM,

3023 University ave.,

Minneapolis, Minn

Läs våra annonser

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagelser ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadiensiska armén.

Av John A. Hägglund.

III.

Vid lägret i Valcartier, Quebec.

Som nämnt, vi lämnade Carnduff med extratåg för att begiva oss till koncentreringslägret i Valcartier. Efter ett par timmars färd anlände vi till Brandon, Man., där vi stannade över natten och blevo inkvarterade i den stora vinterutställningsbyggnaden,som för tillfället hade försetts med ett stort antal madrasser och filtar, vilka blevo utdelade till oss såsom sängkläder. Omkring 450 rekryter hade församlats här för att följande dag fortsätta den 4 dygn långa resan till östern.

Nästa morgon blevo vi väckta och befallda att "rulla oss ut" eller "Roll out" av en korpral som hade en riktig basunröst. En del av gossarna hade kvällen förut "hämtat mod ur flaskan" och rätt många av dem kommo ej ihåg var de lämnat sina skor och andra klädespersedlar. Detta gav upphov till en del komiska situationer och till och med slagsmål angående äganderätten till en hatt, jacka eller överrock. En timme av stor villervalla förflöt och så blevo vi uppställda och en 3 tum tjock smörgås utdelades till oss såsom matsäck. Därefter marscherades vi till stationen, varest, trots den tidiga timman, tusentals personer hade infunnit sig för att säga farväl till oss. Många av soldaterna erhöllo s. k. "mascots", såsom ringar, fotografier, klockor o. d. Själv blev jag skänkt en fin och dyrbar bulldog, som bar namnet Bob, och denne hund blev en riktig kamrat till mig samt följde med mig till England, varest han antagligen blev stulen.

Vid ankomsten till Winnipeg tillskaffades ytterligare 6 kupeer, i vilka en del män av Winnipeg regementet Fort Garry Horse befunno sig. Ifrån denna stund blevo vi intagna i detta regemente, som hade R. W. Paterson, manager för Winnipeg Paint & Glass Co., såsom överste och många av Winnipegs förnämsta affärsmän såsom officerare; däribland märktes: major D. R. Dingwall, major K. C. McPherson, kapten Dennison, löjtnant N. G. Moyes och andra. Färden fortsattes efter ¾ timmes uppehåll på denna plats.

Nu försökte vi att göra det så bekvämt som möjligt i de till trängsel fyllda kupeerna. Vi fingo en filt och denna utgjorde hela vår sängkammarutstyrsel, så att jag försäkrar att efter 4 dygns resa och att försöka sova på de hårda träbritsarna i Colonization vagnarna som begagnades, blevo vi mer än nöjda med "lyxen". Maten var också dåligt tillagad, man fick t. ex. på morgonen en tallrik gröt och i denna lågo ett par oskalade potatisar och ett stycke fläsk, och om man önskade att stilla hungern med brödskivan som varje person fick var man ofta tvungen att fiska den också ur den nämnda gröten. Om ej tåguppehåll hade gjorts ett par gånger om dagen, varest vi fingo tillfällen att köpa mat, så hade vi nog fått draga tillsammans svältremmen ganska betydligt, ty vi voro ännu ej vana vid en sådan sammanblandning av rätter. Trots detta voro vi vid ett synnerligen glatt humör och många roade sig med att på sidorna av järnvägsvagnarna framställa sina konstnärstalanger i krita. Därför kunde man få läsa sådana uttryck som: This car contains a contribution of Canada's best — No. 1 Hard's from de West — Berlin or Brest; och se de mest komiska karrikatyrer av "Kaiser Bill" och "Little Willie".

Det är svårt att beskriva en persons känslor i en kris sådan som denna och så mycket svårare att analysera en hel nations själskänslor. Men under färden kunde man ej undgå att göra iakttagelser om huru den canadiensiska nationen mottagit och bar den stöt eller den "blixt från en blå himmel" som nyss slagit ner. I de större städerna samlades stora skaror av folk som paraderade gatorna bärande den engelska och den franska flaggan. Entusiasmen och patriotismen uppeldades genom långa hurrarop, tal, och av tonerna från Rule Britannia och "La Marseillaise". Men ute på landsbygden och hos de mera tänkande kunde man se att kriget var liksom en förfärlig skugga som krop över landet, hotande världen med mörker, död och förstörelse och hållande tusentals möjligheter av ont i sin omfamning. För optimister och för personer som i sitt hjärta sade att detta icke var Canadas kris; hos patrioten, såväl som hos den mindre entusiastiske var den känslan rådande, att Canada var skyddat; att det kunde blott bli en utgång: seger för de allierade. Med sådana känslor av hopp försökte man att genomtränga skuggan, lägga åsido allvarligare tankar om katastrofens betydelse och lämna allt åt regeringen samt låta samhällslivet såväl som affärslivet fortgå som vanligt. Därför blevo vi under resan många gånger ansedda såsom "äventyrare" och att vi icke ens skulle få tillfälle att lämna Canada, ity att kriget skulle vara över inom ett par månader.

Efter en högst obekvämlig resa anlände vi till Valcartier Camp. Smutsiga, skäggiga och hungriga som vi voro kände vi oss och sågo ut mera såsom ett mexikanskt rövareband än som individer uti en armé som inom kort skulle med hjältemod försvara Calais på Langemarks slagfält.

Detta läger var det största som någonsin blivit uppfört i Canada. Läget var väl utsett, både vad topografi, naturskönhet och hälsosamhet beträffar. Det låg ungefär 16 mil väster om staden Quebec. Jorden var allmänt sandig, och Jacques floden försåg lägret med friskt vatten; dock var arbetet med att omskapa denna plats till ett militäriskt läger av oerhört omfång och man kan säga om de omändringar som skedde på så kort tid att de voro en triumf för modärn vetenskap. Vägar blevo anlagda, diken grävda, ett vattensystem med miltals av ledningar installerades, elektrisk belysning tagen ifrån Quebec, och avfallsbrännare uppfördes. Ett sanitetssystem, vars like är svårt att finna i ett träningsläger, blev inrättat, varje kompani hade sina egna badinrättningar, varje kokhus sin egen vattenledning. Träden nedhöggos och rötterna uppdrogos, en skyttebana, 3½ mil lång, den längsta i världen, blev byggd. Tre mil av järnvägsspår, som utgrenade sig från järnvägsstationen, blevo nedlagda. Telefon med dess växlingsstationer blevo kvickt uppförda, — allt inom loppet av mindre än 3 veckor.

Att organisera en frivillig armé i ett land sådant som Canada, ibland ett folk som var okänt med tanken eller verkligheten om krig, i ett land som var jämförelsevis skyddat, för tillfället åtminstone, bakom pansarplåtarna av den brittiska flottan, var ett stort företag. Men när regeringen den 6 aug. beslöt sig för att mobilisera en armé-division på 21,000 man, så kom svaret ifrån landets befolkning i form av 33,000 ansökningar om att få ingå som frivilliga uti denna armé. Och det är troligt att man kunde ha fått 75,000 eller 100,0000 om så hade begärts under denna tid av nationell entusiasm. Vid detta läger församlades och organiserades nu dessa 33,000 män. Från fabriker och kontor i städerna, från sågverkslägren i landets skogar, från de stora vetefälten i Västern, från farmarna och trädgårdarna i östern, från Rocky Mountains sluttningar, från stränderna av Hudson Bay, från gruvorna i British Columbia och ifrån snöfälten i Yukon hade Canadas mandom skyndat för att gripa till vapen. Det var icke någon sorts "Jack-boot" militärtyranni som inspirerade dem. De sökte varken ära eller erövringar, icke heller våld på frihet eller plundringar av städer. Inga själviska motiv ledde dem ifrån deras hem och yrken för att utbyta dessa mot lidanden, umbäranden och dödsfara av krig. De kommo såsom fria män och hade föresatt sig att lägga ned sina liv, om så behövdes, i försvar av sitt land, det brittiska Imperiet, som de snart sågo var hotat av den bäst organiserade och starkaste militära sammanslutning som någonsin gripit till vapen. Den första canadiensiska armén blev född, till en del av lusten för äventyr, men mera genom känslan av självuppoffring och denna kanske i sin tur blev skapad av det canadiensiska folkets kärlek för sitt land och för frihet och rätt.

Engelsmän, fransmän, amerikanare, skandinaver, italienare och indianer, alla nationaliteter voro representerade, till och med den tyska. Det var såsom det på engelska heter en "melting-pot", uti vilken allt och alla sammankokades för att här skapa en modärn krigsmaskin. Denna människomassa blev nu uppdelad i brigader, bataljoner och kompanier. Varenda man blev försedd med en ny uniform, som passade, och allt vad som en nutida soldat behöver, vilket inom parentes sagt uppgår till 86 olika artiklar för infanteriet i canadiensiska armén.

Vår träning började nu på allvar. Från kl. 4.45 på morgonen till 4.30 e.m. genomgingo vi övningar i gymnastik, i vilken det svenska systemet begagnades, bajonettfäktning, målskjutning, fotmarscher och fältmanövrer. Man slog särskilt an på att få varje person härdad och kroppsligt stark. Vi undergingo ytterligare en doktorsundersökning och alla som godkändes blevo insvurna och avgåvo trohetseden. De s. k. "Attestation Papers" eller "Death warrants", som dessa papper också blivit kallade, underskrevos, varje man blev vaccinerad och inoculerad mot tyfoid feber.

Vår lön bestämdes att bliva 1 dollar om dagen, med 10 cent som extra fältbetalning. Ävenså drog regeringen omsorg om att varje man fick tillfälle att uttaga en livförsäkring i vilket bolag som hälst.

Det torde icke vara ur vägen att nämna att Colonel Hughes, som då var krigsminister, strängeligen förbjöd försäljning av starka drycker i lägret. Han är känd såsom en ivrig nykterhetskämpe, och fastän det fanns olika uppfattningar angående vad som var rådligast i detta hänseende tror jag själv att han handlade rätt.

Som nämnts blevo vi organiserade i kompanier och bataljoner och jag blev inskriven i den 6:te bataljonen av infanteri i den 2:dra brigaden. Lt.-Colonel R. W. Paterson kvarstod som överste för bataljonen och Brigadier-General Arthur W. Currie, som sedermera blev befälhavare över hela canadiensiska armén, utsågs till chef för brigaden.

Uti denna bataljon sammanträffade jag med en hel del svenskar, däribland må nämnas Gustaf och Frank Nyblad ifrån Inwood, Man.; Eric Johanson och Gustav Holmberg ifrån Winnipeg m. fl. Med de två förstnämnda sammanträffade jag tätt och ofta både i England och i Frankrike, och ödet hade det så att vi skulle tillsammans genomgå många heta duster och faror i närheten av varandra. Gustav Nyblad avlade allaredan här bevis på en utomordentlig träffsäkerhet i skjutning och blev ansedd såsom en av bataljonens bäste skyttar.

Tidigt i september passerade vi revy för generalguvernören i ett piskande rägn; och igen emot slutet av månaden, några dagar före vår avresa härifrån, tog härtigen av Connaught, följd av härtiginnan och prinsessan Patricia, saluten vid detta läger av den 1sta canadiensiska armén. Col. Hughes kunde med rätta känna sig stolt över dessa 33,000 man, som med en militärisk hållning, taktfasta steg och i långa, raka led marscherade förbi samma dag, fullt beväpnade och utrustade, allt på en tid av 2 månader efter krigsförklaringen i Europa.

Efter denna revy blevo vi förbjudna att skriva brev, och publiken gissade rätt när de sade att vi voro stadda på avresa. I mörkret av nätterna 23—24 september kröpo kanonerna och ammunitionsvagnarna fram utefter den 16 mil långa dalen som förde dem till Quebec vid dagsljusets inträffande. Männen voro genomvåta, men glada i tanken på att de till slut skulle vara stadda på väg till kriget. Vädret var så dåligt att infanteriet i stället för at marschera, fördes av långa, tungt lastade tåg till hamnen där transportfartygen lågo. Ombordstågandet av manskapet och lastandet av hästar, vagnar, kanoner, ammunition och proviant samt den miljon mjölsäckar som Canada skänkte såsom en gåva till moderlandet var färdigstökat på mindre än 3 dagar. Och så skred den första divisionen med dess reservtrupper ned för St. Lawrence floden i en flotta av oceanångare sådan som denna Canadas stora vattenväg aldrig förut burit i sitt sköte.

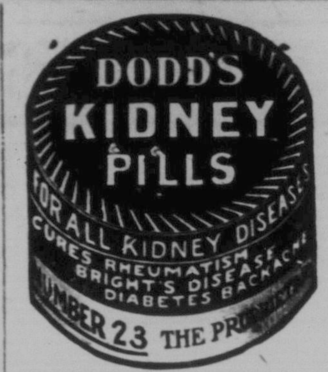

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

Established 1877

"Reliable" "The Old

Råa Furs

OCH HUDAR

ÖNSKAS—ALLA SLAG

Vi giva expert uppmärksamhet i fråga om gradering och pris. Ni får det bästa av varje tvivelaktigt fall. Vi betala ilgods avgifterna på alla pälsvarusändningar. Skriv efter marknadsrapport, prislista och shipping tags. 277-9 Rupert Street. Winnipeg.

McMillan Fur & Woolen Company

SKRIV I DAG

efter provnummer på "Svenska Familj Journal — en av de bästa sv. månadstidningar i Amerika—utmärkta berättelser, den sändes fritt. Ävenså medföljer förteckning över böcker och julhäften, samt lista på en mängd böcker, som säljes till betydligt nedsatta priser.

C. RASMUSSEN COMPANY

722 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

OFFER- och TACKSÄGELSE-FÄST

firas i härvarande baptistkyrka den 14 december kl. 2 e.m. Kaffe och cake serveras fritt. Kollekt upptages.

Alla hjärtligt välkomna!

STOCKHOLM, SASK.

Enligt uppdrag, Komiterade.

FREDA SIMONSON

Concert Pianist

and

Teacher of Pianoforter

Late pupil of Milan Sokoloff.

Studio: 522 Dominion Street,

Phone Sh. 3573.

Belåtenhetens Butik

Vi tillsända Eder och alla Vänner samt Kunder

Säsongens Lyckönskan

För närvarande och framtida skobehov lova vi Eder den mest utomordentligt tillmötesgående betjäning, de bästa värden och de nyaste stilar.

ALLAN SHOE STORE

Äldsta Skobutik i staden.

494 MAIN STREET

Tel. Garry 2093

Häldagsfröjd

De som under andra år ha förhöjt fästsäsongen genom att begagna vår full styrka American style Rice Beer, Redwood (Malt) Lager Extra Stout eller Refined Ale (som nu kan erhållas endast på en läkares recept), skulle vi vilja föreslå ett försök av Maltum eller Maltum Stout, vilka innehålla alla de hälsosamma och smakgivande kvaliteterna av utvaldaste malt och humle, men ej äro berusande.

Maltum Stout

REGISTERED

Denna brygd är så uppfriskande och tillika så förnöjande, att många uteslutande dricka den. Dess tonic-egenskaper äro väl kända, och under höst och vinter äro dess välgörande verkningar högst uppskattade av dessa, "som känna kylan." Den tonar upp systemet, gör blodet rikt och befäster kroppen mot vinterns skärpa. Beordra från Er diversehandlare, apotekare, konfekthandlare eller direkt

E. L. DREWRY LIMITED

WINNIPEG

JULKORTSAFTON

anordnar

barnlogen "Freja" i Dubuc, Sask., den 21sta December.

Alla som önska uppmuntra barnen med ett julkort ombedjas icke glömma dagen. Särskilt vädja vi till de svenska barnen när och fjärran att sända oss en hälsning. Alla kort besvaras. Adressera:

ALFRED EKEBERG,

R. R. No. 1, Stockholm, Sask.

O MÄN O

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglad omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den pålitliga läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Suites 209-210, Chicago, Ill.

BJÖRNSON & BRANDSON

LÄKARE

Kontor: 701 Lindsay Building

Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.

Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

VICTORY BONDS

köpas och säljas

Farmland till salu. Penningar utlånas

A. HANSON & CO. LTD.

236—2nd Ave.,

Saskatoon, Sask.

Möblemang

Matsals och sängkammar möblemang i alla poleringar. Gungstolar, "Chesterfields" och Förmaksmöblemang. Vad hälst Ni behöver i stoppade varor. "Fumed" ek armstolar och gungstolar, stoppade säten från $25.00 paret och högre. Bordslampor, golvlampor och skärmar från $35.00 och högre. Dessa utgöra valda julgåvar. Fancy Rud work bord. Småmattor (Rugs), Gardiner, Draperier

OVER-LAND HOUSE FURNISHING CO.

580 MAIN STREET, HÖRNET AV ALEXANDER AVE.

Canada Nyheter

MANITOBA.

En duktig son föddes den 19 nov. åt mr och mrs Ole Larson, Norris Lake, Teulon, Man. Vi gratulera.

Teulon. Svensk luthersk gudstjänst i Norris Lake skolhus söndagen den 14 dec. kl. 3 e.m. Välkomna. — **Pontus Peterson.**

Beslut har nu fattats inom provinskabinettet att framlägga sådant lagförslag vid nästa legislatursession, som skulle skapa en ny portfölj för arbetsärenden.

Rörande sömnsjukan rapporterar biträdande hälsovårdsministern, Dr. J.A. Amyot i Ottawa, efter besök och undersökning, att den synes vara begränsad till Manitoba och har uppträtt i denna provins omkring 6 veckor. Under tiden ha inalles 40 fall rapporterats. Dr. Amyot ger också ett gott vitsord åt Manitobas hälsovårdshandhavare Dr. Gordon Bell, om vilken han meddelar att denne omsorgsfullt följer sjukdomens utveckling och resultat.

I anledning av att S.C.T. sökt påskina, att red. N. F. Brown icke skulle haft rättighet att annonsera mig som medarbetare i Forum, ber jag i sanningens intresse att få påpeka, att jag i augusti månad lovade red. Brown att bli en av Forums medarbetare. Han hade sålunda rätt annonsera mig som sådan. För endast någon vecka sedan meddelade jag honom, att jag icke hade tid att medarbeta i Forum, då mina krafter komma att tagas i anspråk av den nya lutherska tidningen. Jag nämnde även, att jag icke tyckte om att vara löftesbrytare.

Carl Pontus Peterson.

•

Vi begära på det allra bestämdaste en förklaring från pastor Peterson, varför han till oss insände meddelandet, intaget uti S.C.T. för den 27 nov., sidan 5. Var det meningen att vilseleda oss och skaffa oss mera obehag, än vi redan haft förut? — Vi önska att bli **ärligt** behandlade av herrar lutherska pastorer, **även sedan** de kommit på intim fot med "Forum", på vars tryckeri den nya "renlärige" tidningen sättes. Svara därför öppet: Skrev Ni eller skrev Ni icke meddelandet, som vi intogo i numret för 27 nov.?

Red.

ALBERTA.

Dödsfall. I sitt hem i Lacombe avled sistliden lördag senator Peter Talbot i en ålder av 64 år. Han kallades till senaten 8 mars 1905.

ONTARIO.

Mjölkproducenter kring Toronto ha framställt begäran att få höja priset på 8 gallon mjölk till 3.35 från 3.10, emedan foderprisen äro så höga.

En protest har avgivits mot U. F. O. kandidaten T. F. Starks val från Dufferin på grund av påstådda oegentligheter inom byn sholbourne och i township Menlanchton.

Den dödsdömde Kowalskis hustru Anna, hans som dödade två av sina vaktare i Hamilton fängelset, uttalade hot mot guvernörens liv och arresterades. Kronans åklagare önskar få henne deporterad. Tills detta kan arrangeras hålles hon häktad.

Ett gäng farliga förbrytare tror man sig ha lyckats stoppa och infånga i Ottawa. Gänget består av tre män, där av en sages vara rymd från fängelse i Staterna, samt två kvinnor. De hade i sin ägo sju kappsäckar fyllda med juvelerarevaror och dylikt.

Stratford. Countyrådet har avgjort en ytterst högviktig fråga. Det gällde att anskaffa ny sele åt den häst, som har åran brukas av Perth County House of Refuge. Selen hade brukats i 24 år och tedde sig i ett mycket hoplappat skick med tågändar knutna här och där. Vid körning i utförsbackar frestade det synnerligen på den gamla selen. Countyrådet överlade och begrundade samt beslöto till sist "att en ny sele anskaffas, enär den gamla, som begagnats 24 år, icke är pålitlig och reparationer därå omöjliga".

SASKATCHEWAN.

Glöm ej julkortsaftonen i barnlogen "Freja" i Dubuc, Sask., den 21 december. Se annons i dagens nummer!

Pastor Joseph C. Mattson i Aledo, Ill., har enhälligt kallats till sv. luth. Admiral-Scotsguard-Shaunavon-Gull Lake pastoratet i sydvästra Saskatchewan.

I Portland, Oreg., arresterades härom dagen miss Ruby Blanche Evelyn Cairns, 19 år, stenograf från Saskatoon, samt Wm. F. Langstaff, handlande från samma stad. De kvarhållas av Portlandpolisen i avvaktan på order från Saskatoon.

Kinistino. Sv. luth. kyrkan. Döpt den 23 november: Ida Eugenia, dotter till mr. och mrs. Henry Erickson.

— Gudstjänster hållas söndagen den 21, Juldagen ottesång kl. 6, högmässa kl. 11, barnfäst på kvällen kl. 7.

Från Stockholm skriver en meddelare: Vi ha bitande kallt här just nu (27 nov.). En del farmare ha just fått sin gröda tröskad. Andra (just inte precis här i närheten) ha ännu otröskat.

Kolsituationen i norra Saskatchewan beskrevs av assisterande bränsleadministratören Gerald Graham såsom en "hand-till-mun-situation". Det var i dag å. d. sedan. Då funnos inga reservupplag av kol, ehuru de räckt till för behoven.

Marchwell. The Ladies' Aid i svenska lutherska kyrkan i Marchwell höll sin årliga försäljning och supper onsdagen den 26 nov. i Town-hallen. Först serverades en riklig supper, av vilken man synbarligen njöt. Sedan borden avdukats, presterade orkestern den finaste musik, och så började försäljningen av förfärdigade handarbeten, och med mr. Arthur Swanson som auktionist blev den en avgjord success. Den vackra summan av $135 inbraktes tillsammans med $28 från suppern, alltså i ett för allt $163.00. Söndagsskolbarnen i denna församling äro livligt sysselsatta med att förbereda sitt vanliga julprogram. Lutherligan håller sina reguliära möten två gånger i månaden, varvid intressanta program utföras. — **Alert.**

Nyheter från Buchanan.

— John Naslin familjen höll auktion onsdagen den 26 nov. och ämnar som snarast flytta ut till B. C.

— På lördags afton den 29de nov. hade man ett storartat bröllop i mr och mrs. John Naslins hem, då deras dotter Kristina förenade sig i det heliga äktenskapet med en utav våra högt aktade ungkarlar Joseph Finden. Många vänner och släktingar voro närvarande. Pastor Urness från Preeceville förrättade vigseln. Vi gratulera!

— Elim lutherska församling hade en särdeles angenämt eftermiddag söndagen den 30 nov. Då konfirmerades den första nattvardsklassen sedan församlingen fått egen pastor. Fastän dagen var kall var kyrkan full med församlingsmedlemmar och vänner. Tal till konfirmanderna och åhörarna hållos både på det svenska och det engelska språket. Vi kände att Guds Ande var särdeles nära vid rannsakandet av våra hjärtan i ljuset av Guds ord och våra skyldigheter såsom församlingsmedlemmar gent emot våra egna löften till Gud. Nattvardsgång förrättades också, då betryckta hjärtan gingo fram för att hämta Herrens nåd och styrka. De, som blevo konfirmerade, äro: Jenny Johnson, Hilma Carlson, Hellet Nelson, Allan Nelson och Hilda Olson. Måtte Gud bevara dem i tron intill änden.

— Buchanan Luther League överraskade ett par av de nygifta i deras nya hem, nämligen mr. och mrs. Tom Sorestad, fredags afton den 5 dec. Ungdomen skänkte dem en uppsättning aluminiumvaror och några andra värdefulla och nyttiga saker.

— Julius Johnson med familj från Montana har nu kommit hit med sina kreatur och har bosatt sig på sin nyköpta farm nordost om Buchanan. Vi välkomna dessa nya skandinaver till oss.

— Återigen kommer Elim-församlingen att fira julotta. Förliden jul kom man från många håll och färdades många mil för att hålla den högtidliga gudstjänsten på julmorgonen. Vi hoppas att även denna gång det blir en sådan skön morgon.

—Den engelsk lutherska söndagsskolfästen kommer att hållas på kvällen den 23 dec. i Buchanan.

Nyheter från Kamsack.

Ny organiserad ev. luth. församling: Det har varit på tal för en lång tid om vårt skandinaviska folk borde bilda en församling i denna trakt, och den önskningen att det måtte bli en sådan kom till verklighet på måndags eftermiddagen den 24de nov., då man allmänt samlades i Prairie Queen skolhus. Först hade vi gudstjänst, då pastor Herbert S. Magney predikade över Matt. 25: 31—46. Efter gudstjänstens slut diksuterades det grundligt om man skulle gå till verklighet angående bildandet av församling. Därpå anställdes omröstning, som blev enhällig för ett sådant företag. Förs. blir känd under namnet: Immanuel evangelisk-lutherska församling i Kamsack, Sask. Augustanasynodens förslag till församlingskonstitution upplästes och antogs stycke för stycke. Nio familjer voro representerade vid detta möte, men andra, vilka voro förhindrade att närvara, hava givit till känna att de komma att vara med uti församlingen och dess arbete. Emedan eftermiddagen var långt framskriden då församlingen hade antagit konstitutionen, uppsköts valet av kyrkostyrelse till senare. Emellertid blir det en kristen församling här bland vårt folk, varf de kunna komma tillsammans för att dyrka Herren på deras modersmål. Endast Gud vet vad framtiden har i förvar för denna nybildade församling. Med hans ledning endast kan hon vara till den välsignelse som han vill att hon skulle vara. Måtte alla utav vårt folk här omkring ena sig om Sion och förhärliga hans dyra namn.

Gudstjänst hålles i Prairie Queen skolhus söndagen den 14 dec. kl. 2 e.m. Vi önska då att man allmänt kommer ut till Herrens ords predikan. Välkommen! Vid denna gudstjänst komma förberedelser att göras för julprogram, som församlingen håller någon passande dag under jultiden. Vi vilja se barnen så inangrant närvarande som möjligt.

Melfort. Svenska luth. kyrkan. Ungdomsföreningen höll sitt årsmöte den 4 dec. i mrs. Edward Hagglunds hem. Ordförandens och kassörens rapporter visade att föreningen gått framåt under det flydda året. Uppbyggliga möten hava hållits och trevliga "socials" hava inbringat en god inkomst. Föreningen samlar medel för uppförande av en ungdomssal. Kassan innehåller $300. Av denna summa skänktes $75 till församlingens löpande utgifter. — Följande ämbetsinnehavare blevo valda: Ordförande, Carl Hagglund; vice ordförande, C. L. Ståhl; protokollsekreterare, Signor Nordin; finanssekreterare, Albin Flodell; kassör, Serudi Nordin; bibliotekssekreterare, pastor C. O. Bostrom. — Efter mötet hölls ett "ribbon säle". Inkomsten blev $28.00.

— **Gudstjänster hållas i kyrkan söndagen den 14 dec. kl. 11 f.m., Annandag Jul kl. 11 f.m., och på kvällen håller söndagsskolan sin julfest.**

— Mr. Hanson, en broder till mr. Hans Hanson och mr. Wickstrom, båda från Minnesota, hava nyligen köpt land och äro bosatta här.

— Mr. Carl Hagglund, J.P., har arrenderat ut sin farm till bröderna Victor och Fred Pearson. Mr. Hagglund har järnhandel i Beatty och kommer nu att ägna sin sid åt den.

— Mr. C. L. Ståhl har köpt mr. John Lundstroms farm.

—Mr. Jonas Nordstrom har arrenderat ut sin farm till mr. John Lundstrom.

"Dessa äro mina juveler."

"Dessa äro mia juveler", sade Cornelia, moder till Gracchi, för två tusen år sedan, då man bad henne visa sina juveler, samt framställde sina söner. Och varje fabrikants bästa juveler äro hans produkter, som åtnjuta ett världsomfattande anseende, varje medicin måste leva eller dö på sina meriter. Triner's American Elixir of Bitter Wine braktes i marknaden för 30 år sedan. I dag har det rykte om sig att vara det mest pålitliga medel mot förstoppning, dålig matsmältning, väderspänningar, huvudvärk, nervositet och andra magåkommor. Och Triner's Liniment för röjmatism och neuralgi, Triner's Cough Sedative och andra Triner's mediciner, vilka alla Ni kan få hos Er apotekare, stå i samma ynnest hos Förenta Staternas och Canadas folk. "Dessa äro våra juveler," säger the Joseph Triner Company, 1333—43 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

25 CENTS

Klipp ut detta och sänd det med 25 Cents frimärken eller silver, så vill jag sända er

QVINNAN OCH HEMMET

med två bilagor.

Mönstertidning och Vårt Bibliotek, portofritt i sex månader, om ni ej nu är prenumerant, det är halva priset.

QVINNAN OCH HEMMET är den enda illustrerade kvinnotidskrift på vårt språk i Amerika.

Drag nytta av detta speciella tillbud nu och insänd strax.

Tillskriv MRS. IDA HANSEN, Qvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Ia.

Läs våra annonser

Specialiteter för Jul

Enär vi ha ett stort lager av skodon, vilket köptes till det gamla priset, ha vi beslutat oss för att giva allmänheten fördelen av detta före jul. Vi måste reducera vårt lager nu före nyåret, emedan vi måste intaga lager då, och vi önska hava det minsta möjliga belopp av lager på hand. Vår förlust blir eder vinst. Grip tillfället och köp nu, medan Ni kan spara många dollars. Folk med stora familjer kunna förvisso inbespara pänningar här vid den SPECIELLA JULFÖRSÄLJNING, då priser gå upp dagligen. Nu är ert tillfälle att gå till den GAMLA PÅLITLIGA QUEBEC SKO BUTIKEN, 639 MAIN ST., OCH FÅ EDRA GOTTKÖP.

Damers Tan Kalv English Walker Portage Ave. pris $10.00. Här är var Ni kan spara $3 på ett par. Vårt speciella Jul salupris **$6.95**

Damers svarta kalv English Walker, Portage Ave. pris $10.00. Här är var Ni kan spara $3.50 per par Vårt speciella Jul salupris **$6.45**

Mäns Tan kalv stövlar. En sko som icke kan köpas någonstädes i staden för mindre än $12.00. Vårt speciella Jul salupris **$8.45**

Mäns svarta kalv stövlar alla fasoner. English Walkers eller Bull dog tår stövlar, som icke kunna köpas i fabriken för det pris, vi sälja dem till. Vårt speciella Jul salupris **$7.95**

Följande äro några av de många gottköp, vi hava.

Utrymmet tillåter oss icke att uppräkna för er de olika gottköp vi hava.

Vi hava ett stort lager av mäns och kvinnars fleece fodrade och filtskor, mockasiner och överskor. Vi hava också ett stort sortiment av mäns, kvinnors och barns tofflor, mycket passande till Julen för utomordentligt låga priser. Vi önska att Ni gör oss ett besök och ser våra priser, emedan vi veta att det skall övertyga er, att de verkligen äro gottköp.

Mail Orders behandlas skyndsamt,

Logan och Main 639 Main **Qubec Shoe Store** Logan och Main 639 Main

Agricultural framgång i MANITOBA

I denna provins är jordbruket på en säker framgångsrik basis och utvecklingsprocessen går mot varaktighet.

Det är en sak för en provins att draga till sig nykomlingar; det är en helt betydlig annan sak för den provinsen att i fortsättningen utveckla sitt jordbruk i riktning mot varaktighet. Manitoba gör i dag bådadera. Här äro några av de riktningar, i vilka framsteg ha gjorts under de senast gångna få åren.

Lagstiftning

Under de senast gångna fyra åren har ett ovanligt stort antal progressiva lagstiftningsåtgärder, förmånliga för åkerbruket, vidtagits, och ett antal av de åtgärder, som införts i Manitoba, har upptagits av legislaturer annorstädes. Här är en kort översikt:

Settlers' Animal Purchase Act, 1916. — Denna akt lägger ingen som hälst finansiell börda på provinsen, men sätter grupper av farmare i stånd att erhålla kredit för inköp av boskap.

Sheep Protection Act, 1917.— Denna akt skyddar färagaren mot förlust från oroande av hundar.

Agricultural Societies Act, 1917. — Den närvarande Agricultural Societies Act of Manitoba är en av de mest vittomfattande och generösa Agricultural Societies akter, som existera. Den är avsedd att hindra sällskaps överbefolkande och att storligen vidga omfattningen av deras arbete.

Horse Breeders Act, 1916. — Denna akt ställer utom lagen kroasserings- och den oförädlade hingsten, så långt som betäckning för publik betjäning angår, samt kräver att hingstar inspekteras och föras i rullorna.

Home Economics Societies Act, 1916. — Denna akt har ställt dessa nyttiga kvinnoorganisationer på en väl reglerad basis. Mycket av det nyttiga krigsarbetet, utfört av landsortskvinnorna, uppnåddes av medlemmar av the Home Economics Societies.

Farm Implement Act, 1919. —Denna akt reglerar försäljning av farmredskap och skyddar dem som köpa, såväl som dem som sälja, farmredskap mot bedrägeri och präjningar.

Produce Dealers Act, 1919. — Denna akt fordrar av dem som handla med jordbruksprodukter att skaffa sig license och borgen samt skyddar farmaren ute på landet, vilken kanske konsignerar sändningar av smör, ägg, fjäderfän, potatis etc. till stadshandlare.

Livestock Purchase and Sale Act, 1919. — Denna akt utsträcker finansiell kredit till farmare i alla delar av provinsen i förbindelse med insättandet av kreatursbesättningar på deras farmar.

Andra viktiga agrikulturella akter, antagna eller amenderade äro som följer:

Animals Act.
Brand Act.
Crop Payment Act.
Co-operative Associations Act.
Noxious Weeds Act.
Wolf Bounty Act.
Threshers' Lien Act.
Hail Insurance Policy Act.
Seed Grain Act.
Game Protection Act.
Insectivorous Bird Act.
Poultry Breeders Act.

Administration

Manitobas administration av publika affärer är sådan, att den riktas på uppbyggandet av den basiska industrien farmning. Här äro några få ernådda resultat i administrationen under nyligen flydda år.

Rural Short Courses. — Börjande med vintern 1915—1916 antogs av Departementet planen att hålla "short courses" i landsortsdistrikten. Denna form av betjänande har varit mycket efterfrågad — så att under räkenskapsåret, för vilket rapporterades i Departementets senaste årsrapport följande siffror äro givna:

Extension Schools:

Tio-dagskurser	20
Alla inskrivna	1,600
Bevistande	34,000
Fyra-dagskurser	22
Alla inskrivna	1,415
Bevistande	7,126
Home Economics fyra-dags kurser	250
Alla inskrivna	6,150
Bevistande	35,110

Co-operative Wool Marketing. — Systemet av ko-operativ ullförsäljning har varit ytterst framgångsrikt, till dess att nu ett mycket stort procenttal av all i Manitoba vuxen ull uppsamlas av åkerbruksdepartementet. Ullen graderas och alla partier säljas på deras meriter. Detta uppfostrande arbete, som utförts av departementet, har gjort en stor del för att skaffa högsta priser genom att utpeka de riktiga och de oriktiga sätten att handskas med ull.

Agricultural Publications. — Det fins en ständigt sig utvidgande förfrågan efter pålitlig litteratur, som sysslar med de problem, vilka äro egendomliga för vårt klimat och vår typ av åkerbruk. För att möta detta krav har en stor sortering av jordbrukspublikationer tryckts, så att nu fullständiga och tidsenliga upplysningar kunna strax givas åt dem som förfråga sig. Särskilt har detta betjänande varit av värde efter krigets slut, emedan så många återvända soldater ge sig ut på landet och behöva instruktion.

Livestock for Farmers. — Upp till närvarande ha 1,402 farmare försetts med 4,591 kor under "the Manitoba Cow Scheme". Dessa kor ha frambringat beräkningsvis 11,000 kalvar under de senaste tre somrarna. Därtill har den nyligen antagna Livestock Purchase and Sale Act infört en rörelse av kreatur från stock-yardarna tillbaka till farmen, vilken nödvändigt måste utveckla sig mycket hastigt.

Agricultural Statistics. — Metoderna att samla och publicera statistiker ha storligen standardiserats.

Stallion Inspection och Enrolment. — Hästavelsindustrien har skyddats mot ägaren av den osunde eller oregistrerade hingsten.

Boys' and Girls' Clubs. — Nutidens gossar och flickor äro framtidens män och kvinnor. I Boys' and Girls' Club arbete leder Manitoba med 25,000 inskrivna medlemmar, var och en av dem mottagande uppmuntran och ledning från departementet.

Vad som praktiskt uppnåtts

Männen och kvinnorna på Manitobas farmar må väl vara stolta över vad de åstadkommit under de nyligen framfarna krävande åren. Det är tvivelaktigt, om så få människor i någon annan del av världen någonsin ha varit i stånd att förse världen med så mycken föda på en tid, då hon så högeligen behövde den.

Vinster vid utställningen. — Ej allenast har åkerbruksprodukternas kvantitet varit tillfredsställande, utan Manitoba har etablerat ett avundsvärt rykte för kvalitet. Vid the International Soil Products Exposition vann Manitoba Provincial Exhibits en premiärplats under de två senaste säsongerna, vinnande 15 troféer, 65 första pris, 44 andra pris, 40 tredje pris. Troféerna vunna 1919 omfatta världschampionskap för kollektion av vegetabilier, världschampionskap för småspannmål (vete, havre, korn och råg), världschampionskap för den mest tilltalande utställning och andra trofé för den mest omfattande utställning. Utom detta, vunno åtskilliga individuella farmare i Manitoba ledande pris. Även Manitobasmör har gått både åt öster och väster och vunnit premiärutmärkelser, förskaffande sig högsta score både 1918 och 1919 vid the Canadian National Exhibition, Toronto.

Livestock Breeding. — De nyligen framfarna åren ha bevittnat en bestämd efterfrågan på högre standard av kreatur. Detta har visat sig på åtskilliga sätt. Medlemsantalet i kreatursföreningarna har ökats; antalet av "pure-bred" boskapsdjursförsäljningar har mångfaldigats; antalet gossar som visat dessa anmärkningsvärda av dem själva uppfödda kalvar vid the Winter Fat Stock Show har förstorats; priserna för "pure-bred" boskap ha gått upp år från år, och "pure-bred" boskap håller på att bli mycket vidlyftigare distribuerad. I november 1919 såldes en Manitoba-uppfödd Shorthorn kviga, Lavender 47th, uppfödd av J. G. Barron, Carberry, på offentlig auktion för $5,000, den högst betalda Shorthorn hona, som någonsin sålts i Canada.

Dairy-Industry. — Manitoba Dairy industri har utvidgats underbart. För fem år sedan var denna provins en stark smörimportör; nu exportera vi omkring två miljoner dollars värde av smör per år. Både grädde och smör säljas nu efter grad, enligt merit, och år för år går standarden av Manitobasmöret framåt på världsmarknaden.

Potatisodling. — Manitobas potatisodlare hålla just nu på att vakna för möjligheterna av en mycket lönande potatisexporthandel. Varje år sälja vi många vagnslaster.

Vegetabilier. — Under de senaste två åren har Manitoba vunnit första pris i Kansas City såsom utställande de bästa vegetabilier, visade från någon stat eller provins. Kvantiteten som odlats har även ökats betydligt.

Tillage Methods. — Bättre jordbearbetningsmetoder brukas, vilket ger sig uttryck i det antal plöjningstävlingar och sommarträdeskonkurrenser, som hållas.

Agricultural Education. — Det förefinnes ett ingående krav på jordbruksuppfostran, vilket visas av det överbefolkade tillståndet vid Manitobas utrymmesrika Agricultural College.

Ni behöver icke skämmas för att nbjuda Eder bästa vän till Manitoba.

V. WINKLER, Minister of Agriculture and Immigration.

SVERIGE-NYHETER

ALLMÄNT NYTT.

Två tidsenliga ämnen gåvos i år för skrivningarna i studentexamen, nämligen: "Sekter och religiösa sammanslutningar i vårt land" samt "Nykterhetsrörelsen i Sverige."

Utredning om flygvapnet. Kaptenen vid Jamtlands fältjägarregemente G. F. U. Åkerman skall den 10 nov. i år-30 april 1920 stå till chefens för generalstaben förfogande för att biträda vid vissa inom generalstabens tekniska avdelning pågående utredningar om flygvapnet.

Nya statsaktier i Limedsforsen—Särna. Riksgäldsfullmäktige tillstyrka framställning till riksdagen om höjning av statens aktieteckning i Limedsforsen—Särna järnvägsaktiebolag med 250,000 kr. till 500,000 kr., under förutsättning att bolagets eget kapital uppbringas till minst 2,100,000 kr.

Ny svensk ångbåtslinje på centralamerika. Under namnet av Hugo Person & komp. linje startas i början av nästa år i Landskrona en ny svensk linje på Colombia och Venezuela samt, i händelse av behov, även på Västindien. Havana och Kingston kommer dock icke att anlöpas av firmans ångare.

Emigrationen ökas åter. Antalet till främmande världsdelar utvandrade, i Sverge hemmahörande personer utgjorde under oktober 1915 261 personer och i samma månad 1918 endast 98, under det i år motsvarande siffra utgör 289. Antalet utvandrade januari—oktober utgjorde 1915 2,541, 1918 901 och 1919 2,677.

Inför sjöförsvarsdepartementet pågår för närvarande en utredning om de minolyckor som inträffat under kriget. Detektiva polisens i Göteborg andra avdelning har bidragit med en undersökning om de minkatastrofer som förorsakat förlust av eller skada på handelsfartyg eller ångtrålare från Göteborg. Ej mindre än fjorton ångare ha gått helt och hållet förlorade och tre ha allvarligt skadats genom minexplosioner. **Inom ångtrålareklassen ha fyra förluster förekommit,** varvid tre trålare fullständigt försvunnit med man och allt.

Lufttrafik Porjus — Suorvajaure. Vattenfallsstyrelsen anhåller hos regeringen om ett anslag på 50,000 kr. pr år under tre år från och med 1920 för realiserandet av reguljär lufttrafik mellan Porjus och Suorvajaures utlopp i Stora Lule älv. Vid sistnämnda plats finnes en arbetsstyrka på omkring 400 man och denna är så gott som isolerad. Enligt bolagets beräkning uppgå årskostnaderna för en sådan lufttrafik till 195,000 kr. pr år vid 300 dubbelturer för år eller praktiskt taget, daglig trafik och till 140,000 kr. vid 200 dubbelturer. Vattenfallsstyrelsen ansluter sig till det senare alternativet.

Mer om Granbergsfallet. Från kyrkoherde J. A. Bengtsson i Rämen har Svenska Dagbladet mottagit den redogörelse om uppståndelsehistorien i Granberget, som, enl. vad vi förut omtalat, förelåg i en skriftlig uppteckning av dem som vid Janne Jonssons dödsbädd bevittnat de ifrågavarande händelserna. Kyrkoherden själv säger sig inte ha ämnat utge någon broschyr om fallet.

Denna relation, som är undertecknad "Från de kringboende närvarande," bestyrker i allt väsentligt de uppgifter som vi tidigare lämnat. Efter några notiser om Jonassons sjukdom och en kort beskrivning av hänryckningen och den "himmelska sången", på pingstaftonen, heter det i denna berättelse:

Att den sjuke var vid full sans bestyrkes därav att han alltjämt efteråt kunde förklara de situationer han varit med om, ävenså att han ordnade om sin kvarlåtenskap samt drog försorg om att de som skötte honom fick sin ersättning. Han förklarade, sedan dessa omsorger voro ordnade, att slutet nalkades och alla de närvarande voro också av samma mening.

Natten till annandag pingst såg det ut som om livet hade flytt, men efter en förskräcklig brytning genom kroppen återkom livet till stor bestörtning för de åsyna vittnena. Det första Jonasson nu yttrade var. — Här ser ni en Lazarus. Jag har varit död, men är åter levande. Tag bort bindlarna! Äro ni rädda? Det är Janne Jonasson, tiden blev för kort, jag fick ej allt uträttat. Härpå bad han de närvarande avlägsna sig samt anmodade brodern Alfred att gå till hans kamrater och hälsa dem att de skulle lämna sig till Gud.

Om sin yngsta broders frälsning var han ytterst angelägen och sade:

— Om du haft tro, hade vi båda fått följas åt. Kanske jag får bli frisk och bli en stor profet. Varom icke skall detta bli känt vida omkring, ja, kanske kring hela världen.

Vittnena påpeka slutligen "för dem, som vilja göra invändningar och bortresonera detta", att de äro redo att svara för sanningen av det skrivna.

STOCKHOLM.

Enlig vad Dagens Nyheter erfarit, kommer en omfattande agitation att sättas i gång för att åstadkomma en sammanhängande ledighet av fyra dagar i jul åt affärs- och kontorsanställda, inte endast i Stockholm, utan i hela Sverge.

En donation på över en miljon kr. har gjorts av framlidne direktören Ernst Davidson på Hasselbacken, som bland annat ihågkommit ett av donatorer hittills icke beaktat ändamål nämligen en stiftelse att bereda medellös restaurangpersonal en sorgfri ålderdom.

Av en förödande eldsvåda härjades 4 nov. impregneringsfabriken Svea vid Tomteboda. I den brunna fabriken funnos vid olyckstillfället avsevärda lager av oljeduk och andra inventarier. Bland annat funnos också 4 a 5 fat linolja som gåvo ytterligare näring åt lågorna. Sammanlagt anses lagret vara värt minst 100,000 kr.

På Lidingön har i dagarna inträffat en upprörande olycka, varvid vådlöshet med skjutvapen orsakat en ung kvinnas död. Offret för vådaskjutningen var tjänsteflickan Julia Elise Johansson och hennes ofrivillige baneman en dräng, anställd i samma familj som den omkomna. Även en son i huset torde kanske i någon mån kunna anses ha vållat olyckhändelsen.

GÖTEBORG.

Göteborgs stadsfullmäktige ha beslutat att tilldela poliskåren löneförhöjning i enlighet med budgetberedningens förslag, utom i det avseendet att ytterligare ett ålderstillägg å 270 kr. beviljades.

Göteborgs handelkammare har inför regeringen framlagt ett inom fiskhandelskretsar länge närt önskemål, nämligen upphävande av rätten för utlänning att under pågående sillfiske i Bohuslän uppköpa fisk för export.

Eld utbröt 11 nov. i Sahlgrenska sjukhusets förbandsförråd, som är inrymt i ett källarrum under operationssalarna. Stora partier bomull, förbandsgas, gummihanskar m. m. spolierades av elden. Man tror att elden uppkommit genom självantändning.

För närvarande planeras att uppföra här ett fullt modärnt fiskrökeri, varav Göteborg, ehuru medelpunkten för hela Sverges fisktillförsel, ännu är i avsaknad. Rökeriet skulle tillkomma på privat initiativ, och undehandlingar pågå med drätselkammaren om upplåtande av lämplig plats för anläggningen.

Fyra tyska krigsfångar, som rymt ur fransk fångenskap, ha omhändertagits av polisen på ångaren Flandria. De hade smugit sig ombord strax innan ångaren lämnade Rouen och hållit sig undan tills man kommit ett gott stycke på vägen. Då de sakna pass, komma de att utvisas.

Filaren O. B. Kristensson har i sin bostad, Götaverkens ungkarlshotell, skjutit sig i huvudet med påföljd att han sedan av sina skador avlidit på Sahlgrenska sjukhuset. Man är ännu icke fullt på det klara med om det föreligger självmord eller vårdslöst handskande med vapen. I sällskap med ett par kamrater hade han under kvällen fästat om. Efter återkomsten till sitt rum hade han tagit fram en revolver och handskats så oförsiktigt med denna att en av de närvarande sade till honom att han skulle akta sig. Han genmälde härtill något om att han gjorde som han ville samt satte vapnet till tinningen. Omedelbart därefter bran skottet av.

BOLLNÄS. Skidfabriken, som totalt nedbrunnit, skall med det snaraste återuppbyggas.

Tåg bombarderas. Då ett persontåg från Ljusdal 10 nov. befann sig i närheten av Vallsta station, träffades den främst gående passagerarvagnens fönster av flera gevärs- eller revolverkulor. Endast ett par av fönstren krossades emellertid. Ingen passagerare träffades eller skadades av glasskärvor. Polismyndigheterna ha redan lyckats infånga förövarna av attentatet, vilka befunnits vara två pojkar i Vallsta, den ena 15 år och den andra i skolåldern.

BORLÄNGE. Ett ruskigt självmord förövades 1 nov. i Rättvik. Då tåget till Mora passerade komministergården kastade sig en handlande Nordahl framför tåget, vilket skar kroppen i två delar. Döden var ögonblicklig. Den avlidne var en 35 års man.

ESKILSTUNA. Svea hovrätt har meddelat utslag i målet mot de två lokeldarne vid Norra Sörmlands järnväg, vilka under lokstrejken i våras åtalades för sabotage. Rådhusrätten hade dömt de båda, Rudolf Folke Sandi och Axel Albert Andersson, till tre månaders fängelse jämte avsättning. Hovrätten har höjt straffet till 8 månaders straffarbete samt förklarat dem ovärdiga att vidare nyttjas i allmän trafiktjänst.

Polisen i Eskistuna har på begäran av stadsfiskalen i Växjö häktat förre föreståndaren för fondavdelningen vid Sydsvenska kreditaktiebolagets avdelningskontor därstädes, K. E. Lundqvist. Den häktade har vid stämpelaffärer ej köpt stämplar för hela det utanordnade beloppet, utan begagnat sig av stämplar från gamla avräkningsnotor samt tillgodogjort sig motsvarande summa. På så sätt har han tillägnat sig 514 kr., vilka han använt för egen del. Lundqvist är född 1892.

FALUN. Medicinalstyrelsen begär förslag till riksdagen om anvisande av ytterligare 184,100 kr. för uppförande av ett nytt spetälsksjukhus i Dalarne invid länslassaretet i More-Noret. Totalkostnaden beräknas nu till 295,000 kr.

FILIPSTAD. Medlemmarna av svenska skiddelegationen, notarien i järnvägsstyrelsen K. Nordensson, folkskollärare T. Åkerlund och kapten von Feilitzen, Nyköping, ha av överlärare O. Hellgren varit kallade till Filipstad. Avsikten har varit att bestämma typerna för de omkring 2,500 par skidor och skidbindningar, som genom skolövestyrelsen under vintern 1919—20 komma att med stats- och kommunalundestöd distribueras till landets folkskolor för bildandet av skidparker. Den beslutade skidtypen, som är avsedd för barn i 11—13 årsåldern, blir ett mellanting mellan back- och löpskida, av prima björk, med en längd av 6 a7 fot.

GÄVLE. Självmord har 6 nov. begåtts av Karl Gustaf Johansson, född i öster Löfsta den 28 oktober 1874. I en anteckningsbok hade han meddelat dessa uppgifter med det tilläget att han troligen komme att sluta sina dagar den 6 november.

Ostkustbanebolagets chef, direktör Lagergren, har lämnat en del upplysningar om den snart avslutade säsongens arbete. Abetsstyrkan har varit 500 a 600 man, och hitills ha 35 a 40 procent av alla jordshaktningar utefter hela linjen utförts samt mer än 60 procent av bergsprängningsarbetena. De första rälsläggningsarbetena skola börja på vårsidan på den 13 km. långa bandelen Ljusne—Stugusund, som skall vara färdig under loppet av nästa år. Expropriationen är nu helt avslutad i Västernorrlands län, och under höstens lopp har expropriationsnämnden verkställt värderingar inom de nordligaste socknarna i Gävleborgs län. I 60 till 70 procent av fallen har frivillig överenskommelse träffats mellan banbolaget och vederbörande jordägare.

HÄRNÖSAND. Då några arbetare voro sysselsatta med att flytta en järnvägsvagn vid härvarande hamn, råkade en 13-årig gosse, Alf Wikner, som gick framför vagnen och drog i ena bufferten, komma under vagnen. Ett av hjulen gick över gossen, vilken blev så svårt skadad att han senare avled.

Vid slutrannsakning inför Ångermanlands södra domsagas häradsrätt med den för dråp på sin fästmö Elsa Kull häktade järnarbetaren K. Högström dömde rätten honom till livstids straffarbete.

HUDIKSVALL. Broderdödaren frikänd. Svea hovrätt har frikänt hemmansägare Karl Svensson i Ede, som av Delsbo tingslags häradsrätt i maj i år dömdes till 4 månaders fängelse för att han med ett revolverskott natten mellan 24 och 25 mars i år dödat sin broder, jordbruksarbetaren Sven Svensson. Hovrätten anser nämligen att han handlat i självförsvar.

JÖNKÖPING. Bland järnvägsmännen i Jönköping har tagits initiativ till andelsförenig för fabrikation av skodon åt landets järnvägsmän. Initiativtagarna utsända i dagarna till järnvägsmannaorganisationerna ett antal anteckningslistor för att utröna intresset för projektet. Andelsteckningen skall vara avslutad före årets slut, varefter föreningen kommer att bildas, förutsatt att 15,000 andelar a 10 kr tecknats.

Ett rått knivskärningsdåd utspelades utanför en av Jönköpings restauranger. En furir hade inne på restaurangen kommit i kontrovers med en stallkarl C. O. Svendborg vid statens järnvägars lokstallar i Jönköping. Då furiren avlägsnade sig, följde Svendborg efter och rusade på gatan på furiren samt tilldelade honom ett hugg med dragen kniv, som träffade snett över ena ögat mot näsbenet. Den skadade fördes i medtaget tillstånd till lasarette. Svendborg har häktats. Han är 34 år gammal och gift.

KARLSHAMN. En olycka med dödlig utgång inträffade 9 nov. vid järnvägsstationen Merserum i Blekinge. 76-åriga Elna Lindgren skulle passera järnvägsspåret just som tåget kom, med påföljd att hon överkördes och ljöt en ögonblicklig död.

KARLSKRONA. Vid kyrkoherdeval i Torhamns, Sturkö och Tjurkö församlingars pastorat erhöll vice pastor P. O. Olsson, Norra Mellby, högsta röstetalet.

KARLSTAD. Polisen i Karlstad har gjort ett särdeles gott kap. Den lyckades nämligen häkta de två av Stockholmpolisen såsom misstänkta för stölden hos a.-b. Ljungströms ångturbin i Stockholm natten till den 15 okt. efterlysta kassören vid firman C. D. Holmpvist och f. kontoristen vid firmans kontor i Finspång B. C. J. Dahlström samt en av Stockholmspolisen eftersökt kvinna, Sally Ingeborg Munter.

Karlstads nya kyrkogård, vilken anlagts på en höjd norr om staden efter ritningar av arkitekten S. Lewerentz, Stockholm, har 9 nov. invigts av biskop J. A. Eklund.

Norra Finnskoga kommunalfullmäktige begära hos regeringen koncession på sträckan Edebäck — Bålstad. Av den sist föreslagna fortsättningen på Frykdalens järnväg upp till Slättna i Dalby socken framhålles varken Ekshärad eller södra delen av Ny socken få någon nytta. En smalspårig järnväg med utgångspunkt vid Edebäck skulle däremot fylla alla Elfdalens behov.

LANDSKRONA. Vinterleveransen av sockerbetor, som nu tagit sin början, blir i år obetydligt eller högst väsentligt mindre än under de närmaste föregående åren, detta beroende på att lantmännen under den tjänliga väderleken i oktober hunnit med att få största delen av skörden upptagen. Till sockerfabriken i Säbyholm ha sålunda införts blott 2,000 ton.

LINKÖPING. Linköpings domkapitel påtalas för ämbetsfel. J. K. har anmodat advokatfiskalsämbete vid Göta hovrätt att för ämbetsfel vid förordnandet av komminister i Ukna anhängigöra och utföra åtal mot vissa ledamöter av Linköpings domkapitel år 1916.

LJUNGBY. Den gamla överkördes och dödades. Till Aftonbladet skrives 70-åriga änkan Maria Salomonsson i Ljungby köping hade oförsiktigt nog passerat nedfällda järnvägsbommarna över Drottninggatan i Ljungby köping. Just då var persontåget från Värnamo på ingående. Tåget kunde ej på den korta distansen stoppas av lokpersonalen, den gamla påkördes och fördes sanslös från olycksstället till lasarettet, där hon senare avlidit. Hon sörjes av två söner, båda lokomotivförare vid statens järnvägar, och en i Malmö bosatt dotter.

LUDVIKA. Rymning. När ett tåg 31 okt. anlände till Ludvika, upptäckte vångssynaren en man som låg inkrupen i underedet av en vagn i tågsättet. Han var alldeles genomvåt av ånga och stel av köld och den obekväma ställning han tydligen under flera timmar befunnit sig i. Tjuvåkaren fördes till polisen, som lyckades utforska att mannen var en från Karlstadsfängelset förrymd straffånge 20-årige Erik Berglund, skriven i Ludvika och dömd för någon i Norrland begången stöld. Han hade införts med fångtransport till Karlstad, men rymt från fängelset och lyckats ta sig fram till Kil, där han krupit under en vagn på Göteborgståget, och på detta våghalsiga sätt företagit resan till Ludvika. Han återsändes till Karlstads fängelse.

LULEÅ. Torneå tingslags häradsrätt har avkunnat utslag i den ruskiga rånmordsaffären i Pajala den 28 januari 1918 då arbetaren O. A. Niemi bröt sig in i handlanden Aaros butik och mördade Aaros och dennes dotter. Från medicinalstyrelsen och fängelseläkaren förelågo uttalanden av vilka framgick att Niemi lidit av en epileptisk sjukdom och att han vid brottets begående ej varit vid sina sinnens fulla bruk. Han kunde därför ej fällas till ansvar. Niemi vårdas å Piteå hospital.

Norrbottens värnpliktigas utryckning. De vapenföra värnpliktiga, tillhörande 1918 års klass och tilldelade infanteriet, vilka uttagits för särskild utbildning vid Norrbottens regemente skola med ändring av tidigare utfärdad generalorder utrycka den 24 januari 1920. De äga sedan tillgodoräkna sig en sålunda fullgjord tjänstgöring om 284 dagar såsom fullgjord första tjänstgöring och fullgjorda tre repetionsövningar.

Moder och son offer för de svaga isarna. Den 8 nov. skulle en arbetarhustru Hanna Pettersson jämte sina fyra minderåriga barn på isen begiva sig över regeringsdammen i Porjus, varvid isen brast och modern och en 3-årig gosse omkommo. De övriga småttingarna, vilka lämnats ett stycke efter undkommo oskadda.

MALMÖ. Postdirektionen för södra distriktet har på förslag att anskaffa postspårvagnar i Malmö för transport mellan postkontoren i stadens olika delar. Spårvägsstyrelsen har uppgjort förslag och kostnadsberäkning, som nu inlämnats. Visar det sig att posten kan befordras billigare med spårvagnar än med biler har Malmö snart att vänta postspårvagnar.

En 15-årig kontorspojke, anställd hos aktiebolaget Kisso, har försvunnit från sitt hem och sin anställning i Malmö efter att ha uppburit 1,000 kr. i en bank för sin principals räkning. Pojken heter Gustaf Helge Frej och skickades till Svenska lantmännens bank i Malmö för att lyfta beloppet. Detta uträttade han, men har sedan icke återkommit. En sjöman, Viggo Holmgren, som bodde i samma hus som Frej, försvann samma natt, som Frej, och det antas att båda gjort sällskap och gemensamt förskingrat beloppet. Det är sannolikt Holmgren som förlett Frej till stölden. Han har tidigare varit pålitlig och inkasserat stora summor.

MARIESTAD. Löjtnant driven i döden av förföljelsemani. Tjänsteman i Skaraborgs enskilda banks kontor i Mariestad, löjtnanten i Västgöta regementes reserv Anders Axfelt försvann och anträffades i en skog utanför staden med genomskjuten tinnning. Han har en längre tid lidit av nervositet och förföljelsemani. Han var bördig från Vara.

MORA. Fortsatt polisundersökning om orsaken till miljonbranden vid Harvikens sågverk har icke lett till positivt resultat. Det anses icke uteslutet att mordbrand föreligger. Med anledning härav ha de i branden intresserade försäkringsbolagen utsatt en belöning av 5,000 kr. till den som kan lämna sådana meddelanden att orsaken till branden kan fastställas.

NORRKÖPING. Aktiebol. Östersjövarvet har på egen begäran av Norrköpings rådhusrätt försatts i konkurs. Fallissemanget torde vara en svit av den Söderströmska kraschen.

NYKÖPING. 100 lantarbetare i strejk vid Eriksberg. Lantarbetarestrejk omfattande cirka 100 man utbröt på lördagen vid Eriksbergs säteri, Stora Malm, som innehaves av överhovjägmästaren frih. Carl Gotthard Bonde. Strejken har orsakats av arbetsgivarens vägran att godkänna det kollektivavtal, som uppgjorts för Sörmland, för att i stället yrka på personliga kontrakt. Djurskötsel och mjölkning utföres dock tills vidare.

SUNDSVALL. Strejk har utbrutit vid Matfors träsliperi. Anledningen är att bolagsledningen vidtagit inskränkning i driften, som föranlett lönereducering, vilken arbetarna ansett avtalsvidrig. Strejken omfattar cirka 150 man.

Alnö kommuns läkarebostad har nedbrunnit. En spritlampa exploderade, varvid papptaket antändes så att hela huset, i vilket endast några kvinnor för tillfället voro hemma, inom kort stod i ljus låga. Större delen av lösöret räddades, likaså d:r Åkerstedts dyrbara instrumentuppsättning.

En 19-årig yngling Bror Hjort från Alby, var tillsammans med två jämnåriga sysselsatt med kråkskytte. De senare, som gingo ett 15-tal meter före Hjort, hörde plötsligt ett skott gå av. Då de vände sig om funno de Hjort liggande på marken med ett skottsår i magtrakten. Hjort avled efter några minuter. Enligt den utredning som företagits, synes ren olyckshändelse föreligga.

SVEG. Flodakolonien i Vemdalen, som under kristiden i likhet med andra alkoholistanstalter endast haft ett fåtal intagna, har återupptagit sin verksamhet i full omfattning. De flesta platserna för ensamma män äro belagda eller upptingade och familjekolonaten likaså. De intagna komma från landets alla delar, till och med från Norrbotten och Skåne. De flesta äro dock från storstäderna, särskilt Stockholm.

SÖDERHAMN. Eld utbröt 30 okt. i en sulfitaktiebolaget Ljusnan tillhörig arbetarekasern vid Hå timmeruppfordringsverk i Söderala socken. Efter endast en timme var kasernen ned-

(Forts. å sid. 5.)

Förblindande Huvudvärk!

Långa timmar nervspänning, ständig oro, begränsad atmosfer —

Ni kan ej uthärda det — Ni behöver vila.

Och medan Ni vilar, låt Chamberlain's Tablets, milda säkra, Toniskt laxativ, ruska upp levern, milt ränsa magen och åstadkomma en naturlig och hälsosam verksamhet hos tarmarne.

Tag en i kväll — och medan Ni sover och vilar, vinner Ni tillbaka välbehövlig styrka och nervenärgi.

Enkelt nog, är det inte? Försumma det icke — Huvudvärk är naturens varning.

Begär hos Er apotekare Chamberlain's Tablets, 25c, eller få dem genom posten från F. DOJACEK, 850 Main Street, Winnipeg, Man.

CROUP

"Jag tror icke det finns en mera ängslig tid för föräldrar, än den, då deras barn ha croup. Såvida de icke äro förberedda med Chamberlains Croup Remedy, måste de vänta på doktorn och lyssna till den kvävande, metalliska hostan samt åskåda, huru deras lille kippar efter andan!

Ni känner till, att den stora faran av Croup är bildandet av falsk slemhinna i struphuvudet, och intill dess att denna drives bort kan ej lindring erhållas och den spasomadiska kvävningen fortfar. Giv Chamberlains Cough Remedy i tätt på varandra följande doser. Det lossar denna slemhinna och kommer barnet att avlägsna den genom att spy.

Chamberlain's Cough Remedy

är ett absolut säkert och visst medel mot Croup, och om det gives så snart barnet blir hest, eller t. o. m. sedan den croupiga hostan uppträtt hindrar det anfallet Till salu hos

F. DOJACEK, 850 Main Street, Winnipeg, Man.

Var Titanen kommer in

DET betalar sig att utföra farmarbete på rätta tiden. Det är endast några få dagar, då plöjning, sådd, slåtter, skörd, trösk och andra väsentliga jobbar kunna utföras till största fördel Att sättas i stånd att utföra dessa operationer just på rätta tiden betyder ofta skillnaden mellan framgång och misslyckande med en gröda; mellan en stor vinst och kanske ingen vinst alls.

Den osäkra faktorn i de flesta fall är måttet och slaget av kraft, vilket farmaren har till sitt förfogande Det är var "the Titan kerosene tractor" kommer in. Ni kan lita på honom att förse Er med tio hästkrafter dragbar kraft eller tjugo hästkrafter närsom hälst Ni behöver den. Mången farmare har sagt oss, att även om denna Titan kostar två gånger så mycket som hästar, skulle han föredraga att bruka tractorn, på grund av detta enda företräde att vara i stånd att få sitt arbete gjort på rätta tiden.

I stället för att kosta två gånger så mycket som hästar, opererar "the Titan" för ansenligt lägre kostnad än hästar eller något annat slag av farmkraft. Därjämte är den mera pålitlig och mera allmänt brukbar för fält och bält-arbete, den är också billigare.

Efter skörden skall det mesta av Ert kraftbehov bliva för bältarbete. "The Titan" gör det lätt. Den har en stor "pulley" hög nog att hålla bältena från att släpa, givande den propra bältehastigheten, lätt att rigga uppsätta i gång och stoppa. "The Titan" är vår 10—20 h. k. tractor. Det finns två andra storlekar av International tractors, 8—16 och 15—30 h. k. alla opererande på kerosene och annat billigt bränsle. Skriv till oss efter kataloger och fullständiga upplysningar.

International Harvester Company of Canada, Limited,

BRANCH HOUSES

WEST—Brandon, Man., Calgary, Alta., Edmonton, Alta., Estevan, Sask., Lethbridge, Alta., N. Battleford, Sask., Regina, Sask., Saskatoon, Sask., Winnipeg, Man., Yorkton, Sask.

EAST—Hamilton, Ont., London, Ont., Montreal Que., Ottawa, Ont., Quebec, Que., St. John, N. B.

TURIST AVGIFTER

Till

Pacific Kust Punkter

Och

CALIFORNIA

Via Prince Rupert och "the Scenic Sea Route."

Se den skönaste delen av "the Canadian Rockies."

700 MIL OCEAN TRIP

Måltider och "berth" inneslutna utan tillläggskostnad, medan ombord å fartyget.

Observations, Standard och Turist Sov-Vagnar-"Stopover" tillåtet å mellanliggande punkter, G. T. P. Ångbåtarne äro de finaste i regelbunden tjänst på "the North Pacific Coast."

Begär beskrivande litteratur. Prisberäkningar lämnas och för reservationer arrangeras på ansökan hos vilken som hälst Grand Trunk Pacific Agent.

W. E. DUPEROW
General Passenger Agent
WINNIPEG, MANITOBA.

ER GAMLALANDSRESA

JULEN är nära, och Ni har utan tvivel bestämt Er för att besöka Edra släktingar i det gamla landet. THE CANADIAN NATIONAL RAILWAYS har ett dagligt tåg till de hamnar, som göra förbindelse med ångaren, fråga Er Agent, yrka därpå, och Er resa skall bli full av glädje. THE DOMINION TICKET & FINANCIAL CORPORATION, Ltd.

Bankers och biljettagenter vilja förtälja Er mera därom. Besök eller skriv till 676 Main St.

Winnipeg, Man.

Glöm icke den kontanta julgåvan till släktingar och vänner i Sverige.

Högsta antal KRONOR för dollars GIVAS. Mycket fördelaktig kursnotering gäller NU. Full garanti och snabb expedition.

Referenser: Dominion Bank och Royal Bank

Älsta skandinaviska ångbåtsagentur i Canada.

Skriv till

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY,

325 Logan Ave., - - - Winnipeg, Man.

Hudar **Pälsverk** **Ull**

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa den till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, - - - - - MAN

JULNUMMER 1919

Svenska Canada-Tidningen

LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 11 DECEMBER 1919. LÖSNUMMER 5 CENTS. No. 50

Julhälsning

Skall det i vår "modärna" tid,
då tvivlets andar vilt grassera,
väl fattas såsom "barnslighet"
att här en julsång adressera
till denna tidnings läsare
om "barnet, som i krubban lades",
som växte upp till man, men dog
på korset och "steg ned till Hades"?

Skall flabbigt grin mig möta väl,
om tro på Honom jag förkunnar,
som sade: "I betungade,
åt eder vilans ro jag unnar",
och som den ger åt var och en,
som, mattad, dignad under striden,
i skuggan av Försonar'ns kors
med ödmjukt sinne söker friden?

Kanhända! Men stor sak — ändå
jag övertygad är och sjunger
en hoppets sång, en glad, en ljus
för hjärta, sjukt av lyckohunger.
Ett "Hades", mörkt av strid och kiv,
mig synes världen hava blivit,
där mammonsträldom, lust och krig
i blod och tårar sagan skrivit.

Mot denna bakgrund träder fram
de vise männens Östern-stjärna,
ett "läjon-lam", en fridens tolk,
mot vilken ondskans makter spjärna.
I honom himlen räcker ut
sin hand mot skuldbetäckta jorden,
och från hans hjärta, ur hans mun
framvälla **mer** än siarorden.

Han framtiden ej "siar" blott
— han **lovar** skapa den i lycka.
Ett gudarike lovar han,
där ej tyrannen skall förtrycka,
där guldets glans ej skapar makt,
där ej intrigen bytet tager,
och där ej genom våld och "graft"
man lyckas vinna ärans lager.

En jämnad väg han bana skall
till målet, dit vi alla sträva:
Rättfärdighet! För honom må
väl orättfärdigheten bäva.
Igenom dödens port han går,
se'n törnet sargat har hans panna;
men icke förr än **målet** nåtts
skall han med sina härar stanna.

De draga fram, de härarne,
igenom tidens skilda skeden,
och där de gått i tusental
martyrers gravar teckna leden.
Men alla ha de fått sitt mod,
sitt ljus, sin kraft från samma källa:
den tro på kraft hos sanningen,
som kan ock **i ditt** hjärta välla.

Vi nalkas jul ännu en gång,
och veka våra känslor bliva,
och för en vecka eller så
vi glömma att om brödet kiva.
Vi tända ljus i våra hem,
i "ottan" samlas vi i kyrkan.
Säg: Varför icke också ge
vårt hela liv åt Gud i dyrkan?

C. T. Martin.

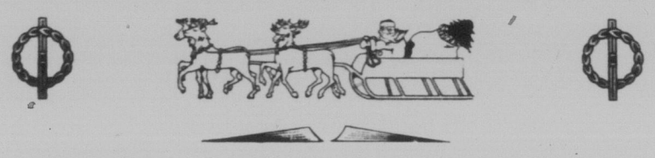

FRÅN BOTTEN av själen höjer sig stundom till den klart medvetna tanken och förnimmelsen något av de oskulds- och lyckokänslor, som föddes hos oss under den ömma modersvården i svunnen barndomstid, då vi med tindrande ögon lyssnade till de gamla sköna berättelserna ur böckernas bok och till de fantasirika sagorna ur barnens rikt prydda férike.

Den som kan bevara dessa känslor ogrumlade mitt under livets skärande missljud och tillvaroskampens hårda stötar, är lycklig.

Men ännu lyckligare är den, som förmår att meddela av dem åt andra. En sådan förmåga vinnes endast genom självövervinnelse och bortseende från livets många skuggsidor.

Ju mera vi odla osjälviskheten och tänka oss in uti det sakförhållandet, att vi äro till icke blott för oss själva utan också — och i all synnerhet — för andra, desto bättre sättas vi i stånd att ur vår livssyn bortjaga de mörka silhoutterna av livets motgångar och vedervärdigheter samt i deras plats framkalla Gudslöftenas och hoppets ljusgestalter, vilka tillföra sinnet den sanna människokärlekens värme.

Mer eller mindre stämplas vi alla av detta snart sagt odefinierbara, som kallas "tidsanda." Att denna —vad vår tid beträffar — är kallsinnets anda, materialsmens brutalitet och okänslighetens stålvassa egoism, tjänar ingenting till att neka. Det **är** så.

I vår egen själ brottas motsatta inflytelser om övertaget. Den fule jätten med den barska uppsynen lyfter där klubban mot den blida fé, som slår upp bedjande ögon och med sitt utsträckta pekfinger visar hän mot en "via dolorosa", vandrad av **Den**, vilkens ankomst i världen vi nu gå att fira.

Skall vårt **viljebeslut** famna det milda väsende, som vill leda oss in på osjälviskhetens väg? Äro vi villiga att följa henne till Betlehemskrubban, på flykten undan maktbegärets personifikation, till templet bland skrifttolkarne, till Sikarsbrunnen med kallelsen, till bärgshöjden i natten för enslig bön, till kampen i Getsemane, till rättsvrängningen inför den världsliga myndigheten — till **jagets fullständiga död?**

Om så, skola vi också få skåda **hoppets** änglar vid de sprängda förgängelseportarne och höra genljuda i vår själ de orden

"I skolen leva."

Liv är verksamhet, och till sådan skall den ödmjuka Gudstron giva oss kraft. Ett orubbligt medvetande om att vi "vandra i ljuset" skall göra oss manliga ända därhän, att vi ödmjukt vidgå våra fel och icke blygas för att "vända om", då vi finna, att vi gått vilse.

I dessa "avkristningens" tider då själva **kyrkan** — som borde vara innerlighetens och renlevnadens vaktarinna — tagit intryck av "världsandan" och i otrohet mot Kristus räcker handen till maktgivarne, är det av synnerligen stort värde att vi bibringas en rätt uppfattning av kristendomen.

Allt för många nöja sig med ett tomt "läroskal" och tyckas kunna bli mättade av den lilla smula estetik, som somliga ännu förmå att lägga in i gudstjänsterna. Och dock känner sig den som skriver dessa rader mycket mera mättad till sin skönhetshunger av en härlig naturscen, en vacker soluppgång över kuperat landskap med det silverglittrande strömbandet och de tidiga morgonsångarnes hymner, än av en genom århundraden omtuggad liturgi. Men sådant är individuellt och bör ej göras till domskriterium, vilket ej heller här är meningen.

Då det emellertid kommer till verklig **andens** hunger, så är det blott det **levande** ordet, som kan mätta — det "ordet som var i begynnelsen", **Guds** av ande åtföljda ord.

Illa fatta och vulgärt fira vi julen, om vi under densamma icke taga oss tid till en smula meditation över de heliga sanningar, som vi hört från barndomen och som då ägde en sådan förunderlig makt över våra sinnen.

Öppna därför genom en kraftig viljeansträngning portarne till din själs tempel, dit "ärones konung," han som kommer "mild och saktmodig" med lisa och balsam för hemliga hjärtesår, vill draga in! Tag emot en fläkt från fridens harmoniska rymder, förd till dig med ljudet av mystiska väsens sång, då de sjunga:

"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden!"

C. T. Martin.

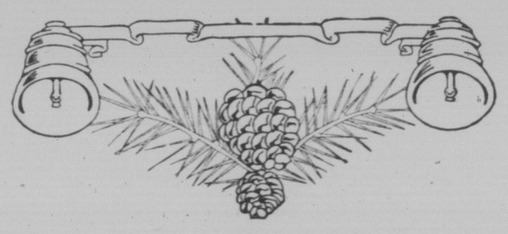

Årsskiftet

Åter står den gamle gubben,
stapplande och grå,
färdig att bak tidens förlåt
bort för alltid gå.
Men en pilt, så ny och nyter,
till oss träder fram.
Vet du, att den lille vuxit
från den gamles stam?

Vet du, att **det nya året,**
som för dörren står,
växer fram utur det gamla,
som ifrån dig går?
Tiden! Det är evigheten
bara delad in
uti svinnande sekunder
— **du** av tid fått **din!**

Men på samma gång så fick du
ock en **evighet;**
ty din **början,** liksom slutet,
alls du icke vet.
Några år du blott förnimmer,
att du finnes till;
allt det andra för din tanke
absolut står still.

Tänk, om klart det finge bliva
riktigt klart för dig. —
Varje steg du skulle vakta
på din levnadsstig.
Klacken du ej skulle sätta
skoningslöst och hårt
för att åt din stackars nästa
göra livet svårt.

Tår som gjuts, du skulle torka
ifrån bleknad kind,
huld och skydd (— när du ser jagad
likt en vettskrämd hind
en oskyldig —) skulle giva
du; säg **gör** du det?
Eller är du **med** om jakten,
fast du bättre vet?

"Frihetstonerna", som blåsas
från så många håll,
ofta synas mig bemängda
utav agg och groll.
Men ej **hatet** "nivellerar"
mänskans framtidsstråt.
Verk för "framsteg" bör av kärlek
alltid följas åt.

Sök passionen att behärska,
som din herre är.
Kraft därtill dig giver Herren,
om du den begär.
Sök att egna jaget spegla,
tills du **känner** det,
och var viss att det skall verka
hos dig ödmjukhet.

Ränsa ut allt unket, gammalt,
ställ det bak' din rygg
för att nya året möta
luttrad, manlig, trygg.
Glöm, om oförrätt du lidit
— det är över nu!
"GOTT NYTT ÅR!" jag härmed sänder,
adressat är — **Du.**

C. T. Martin.

Från Sveriges bygder.

Intressanta skildringar.

I

Finnkolonierna i Härjedalen. — Ett bärg för en halv tunna råg.

Ytterhogdals socken med Ångersjö kapellförsamling ligger inom Hälsinglands område vid Hoans inflöde i Ljusnan. Namnet härledes av förutnämnda å, och socknen skrevs 1406 "Hoodeld" och 1432 "Ytra-Hoodall."

Socknen var fordom annex till Ljusdal, men skildes därifrån 1562 och blev då eget pastorat, vartill såsom annex då lades Haverö i Medelpad. Detta förhållande fortfor till 1818, då Haverö blev eget pastorat. I stället avsöndrades överhogdal från Sveg och lades till Ytterhogdal, vartill det hör sedan 1825. Länge hörde pastoratets båda socknar till olika län, men detta avhjälptes då på grund av kungabrev den 13 nov. 1863. Ytterhogdals socken med Ångersjö kapell överflyttades från Ljusdals tingslag av Gävleborgs län till Svegs tingslag i Härjedalen av Jämtlands län. Jämlikt samma kungabrev hava såväl Ytterhogdal med Ångersjö kapell som Överhogdals kyrkosocken blivit överflyttade från ärkestiftet till Härnösands stift. Med ett invånarantal av omkring 2,000 personer och med ett ytinnehåll av 12 kvmil är socknen att räkna bland länets större.

Naturen har här ett helt annat skaplynne än i Härjedalens socknar. De få bärgsträckningar äro i allmänhet låga och omkring de i många bukter inskjutande sjöarna utbreda sig leende ängar, där täcka lövdungar och mörka barrskogar omväxla med bördiga fält och välbyggda gårdar. Jordmånen är jämförelsevis god, men ofta inträffa här liksom i Härjedalen tidiga nattfroster, som fördärva den lovande skörden. Jordbruk och skogshantering äro huvudnäringar.

Älsta kyrkan skall ha stått i byn Fåssjö intill omkring 1350. Nuvarande kyrkan är av sten med ovanligt tjocka väggar och är byggd 1809. Hon företer den egendomligheten, att tornet står i öster. Till socknen har i forna tider stor invandring av finnar ägt rum. Den första kolonien kom till Gässjö. Där bodde de i 7 år, innan de förutvarande inbyggarna i Fåssjö fingo någon vetskap därom. Upptäckten skedde därigenom, att en fåssjöbo, som gått till Svartsjön för att fiska, på andra sidan sjön fick se en svart ko. Han trodde, att djuret kommit vilse och sökte fasttaga det, men kon sprang undan, upp i berget, dvs. till Gässjö. Där träffade han en man, som sade sig heta Staffan och hava i sällskap med sin bror och sina kamrater flytt från Finland för att undgå kriget där, vilket lär ha varit Erik den heliges korståg. Brodern hade emellertid avlidit. "Var har du begravt honom då?" frågade fåssjöbonn. "Vid källan där," ljöd svaret. Denna källa kallas ännu för Staffanskällan.

Finnarna levde mest på jakt och fiske, men de svedjade även och sådde råg. Innan de hunno bygga logar tröskade de rågen på isen under vintern.

Då fåssjöborna begynte anlägga fäbodar i Gräbban, en mil från Gässjö, utbrast en finne: "Folk blir allt värre och värre. Nu sätta de sig ner alldeles på näsan på en stackare."

I trakten finnas ännu följande namn, som hava finskt ursprung: Höjnalamp (Grästjärn), Höjnuse (Gräsmyran), Poskalamp (Träsktjärn), Porramärk (Rundebärget), Raskalamp (Byxtjärn), Gärspasnäret (Lekattssnäret) och Mostikamärk (Blåbärsbärget).

Den andra finnkolonien slog sig ned vid Habärget, men blev fördriven därifrån av de förutvarande inbyggarna, till vilka finnarna svarade: "Ja, så ha bärget då." Därav dess namn. Från Habärget flyttade de till Huskölen och Björnbärg. Förste finnen i Huskölen eller "Finnan", köpte av bonden i Flon hela bärget för en halv tunna råg.

Ja, så säga sägnerna.

Befolkningens lynnesart är såsom naturligt är mera släkt med hälsingens än med härjedalingens. Av det vilda hälsingelivet märkes dock ej något utan hälsingens handlingskraft tar sig uttryck i idog strävan både på den materiella och den ideela odlingens fält.

II

Sillen i Jämtlandssjön. — Jeppe Sigurdsons söner.

Lockne socken i Jämtland har en areal av nära 2 kv.-mil och omkring 1,800 invånare. Den skrevs 1314 för "Lopna" och utgjorde då ett eget gäll. Socknen förekommer ofta i medeltidshandlingar och skrives olika för Lupne, Loptne och Luffni samt Loften. I nyare tider har den varit annex till Brunflo. Den räknas med till den fruktbara Storsjöbygden och idkar ett givande åkerbruk. De flesta hemmanen liksom sockenkyrkan ligga omkring den 1,000 fot över havet belägna Locknesjön, efter vilken socknen sannolikt har sitt namn. Endast sockenens nordöstligaste hörn når till en vik av Storsjön. Socknen är, liksom i allmänhet nejderna kring Storsjön, en bygd med gammal odling. Flera av dess hemman nämnas i medeltidshandlingar, såsom Rossbol, Döviken, Boron och Ånge, alla belägna vid eller i närheten av Locknesjön.

Lockne äldsta kyrka byggdes i förra delen av 1100-talet och var bekant för sitt höga torn. Som andra katolska kyrkor hade hon flera altaren, en mängd bilder osv., men inga sittbänkar. I mitten av 1400-talet byggdes en ny kyrka, även den med ovanligt högt torn. Den nuvarande kyrkan uppfördes åren 1793 — 94.

Den förut nämnda Locknesjön är på grund av vissa naturegendomligheter mycket omtalad. Så finnas i den s. k. Mussviken en 7 a 8 stycken grythålor av nära en meters diameter, som falla bräddjupt av från bottnen, och vilkas djup ingen lär kunnat utröna. Lika är förhållandet med det s. k. Djuphålet, vilket är av 8 alnars diameter. Enligt folkfantasien skall sjön förmedels dessa hålor haft förbindelse med havet, vilket bestyrkts med den sägen, att på 1500-talet sill blivit fångad i sjön och skall till minne av sillfisket två sillar blivit avritade på Lockne kyrkodörr. Enligt folksägnen skall även mellan denna sjö och en annan, nämligen Sundsjön, finnas en underjordisk förbindelse, vilket skall bestyrkas av ett lika slags små sik fångas till större myckenhet på endera stället, då det andra ger mindre — Av vad som berättats om ifrågavarande sjö är nog mycket endast en produkt av folkfantasien, men att det finns någon grund för en del uppgifter är säkert, och en vetenskaplig undersökning av sjön vore av stort intresse.

Sagan och sägnen lever även på denna ort. Bland annat berättas från grå forntid, att en viss Jeppe Sigurdson, boende i nuvarande ödesbölat Stegen, en morgon uppmannade sina tre söner att var för sig under dagens lopp närmare sjön uppsöka för bosättning lämpliga ställen. De drogo ut och återvände på kvällen samt redogjorde då för fadern för det sätt, på vilket de fullgjort sitt uppdrag. Den äldste sade sig hava träffat på ett ställe med god jordmån, varest han redan upphackat en säng åt sig. Den andre förklarade, att han bestämt sig för en plats, som var bevuxen med rosling (Andromeda polifolia). Denna hade han rivit upp på ett område, vars areal motsvarade ett bord eller bol. Den tredje sonen omtalade, att han stannat på ett näs, där asp växte. Sedan gubben hört detta, gav han åt de ifrågavarande ställena namnen Hacksäng, nu Haxäng, Rossbol och Aspnäs, nu Espnäs, och uppstodo sälunda, säger folkmyten, dessa byar.

Till sist må omtalas, att Locknebornа efter en fiskort i Locknesjön, kallad smärling, i angränsande socknar kallas för "Locknesmælingen."

III

Magnus Ladulås Hammerdalbesök. Herden som "märkte sina får". Jättekvinnans hår.

Hammerdals socken i norra Jämtland är med invånarantal av något över 5,000 den andra i ordningen bland länets socknar i fråga om folkmängd och överträffas endast av den norr om Hammerdal liggande socknen Ström. Och med ett ytinnehåll av något över 12 kvadratmil är den även i det hänseendet att räkna bland de största.

Namnet är med hänsyn till den geografiska beskaffenhet tvivelsutan att härleda från det fornnordiska ordet "hamorr," vilket betyder brant skogsbacke. I äldre skrifter skrives socknen Hambra-, Hamar- och Hamerdal.

Hammerdal var i någon mån befolkat under hednatid. Fornlämningar från den yngre järnåldern finnas därstädes, och ett och annat fynd har blivit gjort, härledande sig från samma tid. Bygden har antagligen tidigt blivit kristnad, och Jämtlands förste prost, eller åtminstone den förste, som historien känner, skall ha haft sitt säte och verkat här så tidigt som år 1282. Prosten, vars namn var Agmunder, omtalas ha varit närvarande i Brunflo vid en laga delning förutnämda år och är även nämnd i bihanget till S:t Olofs saga.

I 1314 års förteckning över den s. k. sexårsgården nämnes "Hambradal cum annexe." Detta annex var med stor sannolikhet den förstnämnda socknen Ström, vilken århundraden bibehållet denna egenskap och först i senare tid avsöndrats till eget gäll.

Socknens nuvarande kyrka är den tredje i ordningen på samma plats. Hon är av sten med torn och byggdes år 1781. Tornet uppfördes år 1817.

I medeltidshandlingar förekommer socknen rätt ofta. År 1345 förordnade konung Magnus vid ett besök i Jämtland, att böderna i "Hambradal" skulle oberoende av den stadga som för Jämtland i allmänhet blivit utfärdad, hava sin vapensyn efter gammal sed om vintern när sysselmanen eller fogden kom till dem att upptaga konungens skatt. Fem år senare besökte konung Magnus ånyo Jämtland och avlät då på förhand, i februari 1350, ett brev, vari han förkunnade för bönderna i Rafund, nuvarande Ragunda, och Hambradal, att han på sin resa till Nidaros skulle stanna hos dem över påsken, varför han bjöd dem sörja för färsk fisk till den tiden.

Från tiden för reformationens införande berättas, att när socknens präst Jonas Erici Sparf på 1540-talet predikade den nya läran, blev han utdriven ur sin kyrka och förföljd tillitill ett loft och försvarade sig där med en "dalbila," varvid några av förföljarna också sårades. Då han sedan anklagades härför, svarade han: "En herde måste märka sina får, att han dess bättre må känna dem."

I Jämtland förekommer än i dag talesätt som sådana, att "man skall resa utrikes till Hammerdal." Dessa torde ha uppkommit därigenom, att en del av östra och norra Jämtland, däribland Hammerdal, åtminstone under någon tid hörde till Sverge, då Jämtland i övrigt hörde till Norge.

På den tiden då jättarna huserade litet varstädes i Sverige berättas en jättekvinna ha varit bosatt å Trollkäringsholmen här i Hammerdal. En dag beslöt hon sig för att förena Kallsnäs med ett näs, som sköt ut från mitten av Ede äng. Därvid gick hon tillväga så, att hon löste sin hårfläta, band den om näset och begynte draga av alla krafter. Håret höll, men icke näset. Det ramlade sönder i flera avdelningar, bildande de därstädes nu befintliga holmarna. I förargelsen över sitt missöde tog jättekvinnan två stora stenar å Trollkäringholmen och kastade dem till hällan vid östra ändan av sjön, där de ligga än i dag. Ja, så säger sägnen.

Något för Hammerdalsborna utmärkande är deras dåkraft på jordbrukets område. Stora områden ha under senare tid förvandlats från ödsliga myrmarker till skörderika fält, som bära vittne om odlarens flit och om sant fosterlänsk gärning.

IV

Frun som slog ihjäl sin piga med en nyckelknippa och prosten som dog av glädje över sin likstol.

Dörby församling, som är belägen i Norra Möre härad av Kalmar län, gränsar i norr och nordöst till annexförsamlingen Kläckeberga, i söder till Hossmo, i öster till Kalmar landsförsamling och i väster till Ljungby. Hemmanantalet uppgår till omkring 35 förm. mantal och arealen till 0,32 kv.-mil. Folkmängden utgjorde den 31 dec. 1918 1,195 personer. Huvudnäringen är jordbruk. Av industri finns ett tegelbruk inom socknen, i Nygärde, vars tillverkning är vitt känd. Kyrkan, som är byggd på 1100-talet av kullersten med tak av ekspån, är näst Kläckeberga kyrka äldst i hela Kalmar län. Taket jämte inredningen avbrändes av danskarna under Kalmarkriget 1611 — 1613, men reparerades 1613 efter krigets slut. Som något sällsynt vid en kyrkobyggnad är här att anmärka, att man byggt en krokig trappa som skjuter ut om ytterväggarna och går från sakristian upp till predikstolen. Kyrkan, som är tornlös, har en fristående klockstapel av trä, vari hänga två ringklockor, den stora skänkt av slottsloven på Kalmar slott, Henric von Köhlens änka Britta Kihl.

Om denna Britta Kihl berättas det att hon i vrede på en av sina pigor slog till denna i huvudet med en nyckelknippa så att hon dog. En minnessten häröver har förr legat på kyrkogården, men har för några år sedan lagts in i ringmuren som omsluter kyrkogården. En ny kyrkogård norr om kyrkan blir snart färdig. På kyrkogården ligga många bemärkta män begravna.

Enligt kungl. brev av år 1851 upphörde Dörby pastorat att vara prebende åt stiftets biskop, och fick sin förste kyrkoherde Pehr Kullberg år 1853. Det var denne prosten Kullberger som väckte den bekanta processen om likstol efter fröken Linnerhielm på Ebbetorp. Processen rörde sig om närmare 20,000 kr. och de blevo tillerkända Kullberger. I glädgen häröver dog han hastigt den 7 febr. 1878. Pehr Kullbergers fader P. A. Kullberger, var kommunister i Dörpy. Det berättas att han en gång kom för sent till en gumma som han skulle giva nattvarden. När han kom dit var hon redan död. Tre veckor därefter, när han reste hem från Kläckeberga kyrka, fick han se henne (hon var då redan begraven) stå vid korsvägen vid Högalid. Han blev så förskräckt däröver att han blev sjuk, och endast några dagar därefter dog han den 11 febr. 1812.

Bland större historiska gods må nämnas: Barkestorp, Ingelstorp, Dansbo, Ebbetorp och Ulvsborg. Barkestorp nämnes på 1500-talet, då det ägdes av den för länge sedan utdöda ätten Kyle, av vars medlemmar många nämnas riksråd. Den förste av denna ätt, Klas Jönsson Kyle, fick rymma ur riket för det han slöt sig till Sigismunds parti. Hans många gods, däribland Barkestorp, indrogos då till kronan. Karl IX donerade Barkestorp till slottsloven på Kalmar slott Henric von Kölhén, och ärvdes efter hans död av änkan Britta Kilh. På 1630-talet ägdes det av landshövding Hans Claason-Kyle, bekant för sina märkvärdiga äktenskap. I det första äktenskapet ägde han den lärda Vendla Schytte och efter hennes död en tysk dam Elsa Katharina van der Lyke, som beskylldes för en otillåtenkärlekshandel med hans granne på Ingelstorps gård Eric Soop. Hon dömdes av Svea hovrätt 1651 för äktenskapsbrott till "100 daler, sölfver," men fick böta endast 80 daler, emedan hon var en främling och av ringa bord. Från släkten Kyle kom Barkestorp i slutet av 1600-talet till presidenten i tribunalet Edvard Erenstein. Han dog 1686 och sedan står ryttmästare Pistol som ägare, senare överste Georg Didric von Essen av Zelle, gift med biskop Brauns dotter Beda, med vilken han fick gården. Dessutom har grevinnan Alexandra Hamilton ägt gården. Nu har hr Robert Svensson från Läckeby inköpt gården. Barkestorp med Ingelstorp utgör en av häradets större possessioner och utgör något över 6 mantal. På Ingelstorps gård framför mangårdsbyggnader stå två granar, vilka i orten gå under benämningen greven och grevinnan. De äro från och med i år fridlysta.

Även Dansbo är en gammal historisk gård ty den räknar sina anor från 1600-talet, då den ägdes av Lars Larsson-Grubbe, sannolikt fader till stadspresidenten i Kalmar, Christoffer Larsson Grubbe. En gård som även tillhört presidenten är Hagbynäs i Kalmar landsförsamling å vilken Grubbe erhöll drottning Kristinas donationsbrev 1649, att det besitta.

V

RÖVRARNA I LAFORSGROTTAN. — DEN GAMLA KLOSTERRUINEN.

Lågt up i västra Hälsingland ligger Färila, i norr gränsande till Härjedalen, i väster till Ljusdal och i söder till Järvsö.

Namnet Färila skall enligt sägen, betyda fara illa, och har troligen kommit av, att ett förr i tiden ganska livligt trafikerat överfartsställe över Ljusnan varit mycket farligt, och den resande hade här fått fara illa.

Färila saknar ännu så länge järnvägen genom förverkligande av järnvägsprojektet Ljusnan — Sveg, kommer denna olägenhet antagligen att inom den närmaste tiden avhjälpas.

En livlig biltrafik uppehåller nu förbindelsen med "stora världen", dvs. Ljusdal. På grund av att järnväg saknas kunna ej några större industriella anläggningar göras inom socknen, ehuru flera stora möjligheter härtill finnas och främst bland dessa Laforsen med sin ofantliga enärgimängd, som nu ligger oanvänd. Hela socknen genomflytes av Ljusnan, som omkring 2 mil norr om Färila kyrka bildar det vältiga vattenfallet, Laforsen kallat. Laforsen har under alla tider spelat en stor roll i folkfantasien, och otaliga äro de sagor och sägner, som äro förknippade med detta vattenfall.

Vad som emellertid gjort Laforsen intressant är en väldig grotta i de gigantiska berghällar, som skjuta ut i själva forsen. Vid de sprängingar, som för några år sedan gjordes i Laforsen för att underlätta timmerflottningen därstädes, blev även grottan delvis sönderspräng, men stora delar återstå ännu av densamma. Om denna grotta berättas bl. a., att den under många år tjänade som tillhåll för rövare och stigmän, vilka allt som oftast företogo förödande plundringståg till de omgivande bygderna. Vid en av dessa sina plundringar hade de som byte även fört med sig till grottan en ung kvinna, som sedan hölls fången där. Rövrarna hade sagt henne, att om hon gjorde minsta försök till flykt, skulle de döda henne genast. En gång hade flickan emellertid lyckats komma ut ur grottan och med fara för sitt liv begivit sig till närmaste by. Här berättade hon att hon nyligen fött ett barn, som rövrarna kastat i strömmen, och henne själv hade de misshandlat på alla sätt. Hon uppmanade nu byborna att beväpna sig och överfalla grottans invånare medan de sovo.

Bönderna följde också hennes uppmaning och lyckades gripa rövrarna, vilka genast dödades, och härigenom befriades den kringliggande bygden från de fruktade ogärningsmännens illdåd.

Sedan dess har Laforsen varit en fredlig plats, dit hundratals turister årligen färdas för att se och beundra det storslagna natursceneriet.

Vad som dock mest tilldrager sig den kulturellt intresserade turistens uppmärksamhet, då han kommer till Färila, är säkerligen den gamla ruinen å Digerkölens fäbovall, belägen omkring 3 mil från Färila kyrka. Djupt in i skogen, fjärran från alla människoboningar ligger här en urgammal ruin, som av allt att döma är lämningar efter ett kloster från 12:e eller 13:e århundradet. Flera personer ha på senaste åren sökt utröna från vilket århundrade ruinen förskriver sig och vad den varit, men någon äldre beskrivning häröver har ej kunnat hittas. Däremot vet folksägnen berätta, att just denna ruin är lämningar efter Gudsbergs kloster, vilket namn ofta återfinnes i gamla skrifter men ej anger, var nämnda kloster skulle vara beläget. En hävdateckna-re från mitten av 1700-talet säger i sina efterlämnade skrifter sig bestämt veta, att en person vid namn Oloff i Färila blivit intagen i det andliga broderskapet av föreståndaren vid Gudsbergs kloster, Jogha Jönsson. Nämde författare anser det därför mycket troligt, att detta kloster låg inom Färila församling.

Enligt en annan beskrivning, som även den utpekar Digerkölens ruin såsom varande lämningar efter Gudsbergs kloster, skall detta ha tillhört Bernhardinerorden och varit Hälsinglands första påvliga seminarium.

I en beskrivning som utkom år 1880 omtalas, att hos en bonde i Färila förvarades ett s. k. Gobers täcke, föreställande Edens lustgård, "är tillverkat av en nunna vid Gudsbergs kloster."

Sägnen berättar, att klostret förestods av nämde Jogha Jönsson till år 1350, då digerdöden svårt härjade här uppe och klostrets samtliga invånare utdogo. Denna berättelse är ju mycket trolig, och namnet Digerkölen — som den nuvarande fäbodvallen kallas — talar även för dess sannolikhet. Att digerdöden härjade mycket svårt inom Färila, vet man med säkerhet. I en samtida anteckning berättas bl. a. om en tiggare, som gått genom hela socknen för att få mat, men att han ej träffat levande människor mer än i två gårdar: prästgården och en bondgård. Härigenom kom det sig säkerligen, att klostret — eller vad det nu varit — föll i glömska. Först några årtionden senare, då socknen åter började befolkas, berättade kanske någon om den övergivna helgedomen, och så har sägnen gått vidare intill våra dagar.

Nu är den gamla helgedomen inbäddad i mossa, och hundraåriga träd stå på vakt omkring densamma. Och i trädens kronor susar vinden med stilla vemod: Det var en gång....."

SVERIGES NYASTE HISTORIA.

Socialismen gjorde sitt inträde i Sverige omkring 1880 med den originelle skräddaren August Palm, som efter en utvisning från det dansktyska Nordslesvig med nit och iver och en god del försonande humor började predika dess läror i Sverige. Han trängdes likväl snart åt sidan av den unge Hjalmar Branting, som med sin kända talang och hänsynslöshet började inom pressen agitera för socialdemokratiens sak. Vid hans sida ställde sig snart i Skåne den icke mindre begåvade men tidigt avlidne Danielson, och från början av 1890-talet begynte socialdemokratiska fackföreningar bildas, först i Stockholm o. Skåne och sedan runt om i landet.

Redan vid 1890 års val till Andra kammaren uppställdes Branting som kandidat för en av Stockholms valkretsar med stöd av en radikal grupp inom dåtidens liberala parti. Såväl då som 1893 föll han dock igenom men 1896 höll han sitt intåg i kammaren såsom dess förste och ende socialist. Det starka industriella uppsving, som delvis på konstlad väg framkallades av de höga industritullarna, förde med sig en plötslig och stark tillväxt av fabriksarbetare, som i mängd slöto sig till socialdemokratien, och i trots av den då gällande höga census för valrätt ryckte den ena socialisten efter den andra in i kammaren.

Först med den 1909 slutgiltigt genomförda Lindmanska rösträttsreformen fick dock socialdemokratien riktigt luft under vingarna i Sveriges politiska liv. Redan vid 1911 års allm. val, de första efter den nya ordningen, kunde den besätta 64 platser i Andra kammaren, och om ej det proportionella valsättet varit, hade deras antal blivit ännu större. Valen förde omedelbart den andra ministären Staff till makten. Den bestod av idel liberala, men dess chef uttalade snart det bevingade ordet om en "fruktbärande samverkan" mellan de liberala och socialdemokraterna för lösning av de stora samhällsfrågorna i vänsterfrisinnad riktning. Redan under sin Uppsalatid hade Staff stått i förtrolig beröring med Branting o. den inflytelserika radikala studentföreningen Verdandi, ur vilken många av det nya seklets ledande vänstermän utgått, var till stor del deras verk. Nu låg det nära till hands att fortsätta denna samverkan på en större skådeplats, och snart fick man se det liberala och det socialdemokratiska partiet ständigt gå hand i hand vid de stora samhällsfrågornas behandling o. lösning.

Inom riksdagen kunde intet parti numera ensamt uppnå ett flertal, som satte det i stånd att bilda regering på egen hand. Varje regeringsbildande parti fick därför söka stöd av ett annat parti, och för de liberala berodde det på, om de skulle söka detta stöd uteslutande hos socialdemokraterna eller växelvis hos dem och den moderata högern, som tagit arv efter den gamla konservativa.

De valde det förra.

Under inverkan av de häftiga strider, som försvarsfrågan framkallade, avgick ministären Staff i början av 1914, och makten övergick till högern. Den tvingande situationen, som världskrigets utbrott skapade, nödgade på hösten samma år Staff och de liberala att "med sammanbitna tänder" gå med om en oundgänglig förstärkning av försvaret, som sedan dess i hög grad lättat bevarandet av Sveriges neutralitet. Härigenom löstes dock icke bandet emellan de liberala och socialdemokraterna, och det höll ännu provet, sedan ledningen bland de förre efter Staffs förtidiga död året därpå övergått till mindre betydande förmågor.

Sedan två regeringar av moderat färg försökt sig vid makten, kom på hösten 1917 den stund, då den förenade vänstern fick övertaga makten och ansvaret. I kraft av läran om den fruktbärande samverkan ansågs den nya vänsterregeringen böra tagas ur båda de samverkande partierna. Den liberale professor Edén blev statsminister, men i statsrådet intogos flera socialdemokrater, och bland dem främst Branting, som dock nästan omedelbart fick avgå på grund av sjukdom och kanske andra samverkande orsaker. Sedan dess har den förenade vänsters regering fortfarit att leda reformarbetet i den riktning, som angavs och utmättes av de för båda partierna gemensamma punkterna i det stora vänsterprogrammet.

Det plötsliga genomdrivandet av den vitodfattande kommunala rösträttsreformen med lika rösträtt vid alla val inom kommunerna hade till omedelbar följd en upplösning av Första kammaren, och nyval till densamma verkställdes av de efter nya grunder utsedda landstingen och stadsfullmäktige. Såsom väntat var, medförde dessa val en högst betydande förskjutning av dess tyngdpunkt till vänsterns förmån. De förenade vänsterpartierna befinna sig numera därstädes i en avgjord majoritet och av dem äro i sin ordning socialisterna det vida starkare partiet med 52 röster mot 16 något.

Med anledning därav, och då alltså socialisterna äro det starkaste partiet i båda kamrarna, har fråga uppstått, om den nuvarande regeringen bör sitta i orubbat bo eller ersättas av en annan med ändrad sammansättning.

Provryttare emellan. Provryttaren Svensson kommer in i en kupé, där det förut sitter en pälsklädd herre.

Svensson presenterar sig:

— Förlåt, mitt namn är Svensson, jag reser i gardiner.

— Tack så mycket, mitt namn är Andersson, jag reser i päls, men jag fryser ändå.

Ett stilla familjegräl. Hustrun: — Vart skall du gå, Edward?

Mannen: — En klok hustru frågar icke vart hennes man går.

Hustrun: — Men en "klok" man ska alltid ha reda på vart hustrun går.

Mannen: — Min vän, en klok man har aldrig någon hustru.

Varje flaska
— uppfyller det löfte, som beror yttersa gränsen av uppfriskande.
Avkylande, behagligt och hälsosamt. Bevisat genom åratad av populär uppskattning.
Begär det äkta genom fulla namnet — tillnamn uppmuntra substitut.
THE COCA-COLA CO.
WINNIPEG, MAN.
Made in Canada
Order a case from your dealer.

Drink Coca-Cola in bottles

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare
Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill giva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TANDER UTDRAGAS SMARTFRITT
ALLT ARBETE GARANTERAS

Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

COPENHAGEN

Garanterad absolut ren och den bästa tuggtobak i världen.

Behaglig och varaktig emedan den är tillverkad av den bästa, rika, saftiga bladtobak.

TUGGTOBAK

BANKIRENS TESTAMENTE

Av A. M. BARBOUR

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Vid sin sekreterares juträde föreföll Hugh Mainwaring blek och upprörd, och hans stämma klang matt, då han sade:

"Jag skall inte länge uppehålla er, käre Scott; tag den här promemorian, den innehåller de föreskrifter, jag ytterligare har att lämna er. För övrigt vill jag bara be er betrakta er som min gäst i morgon och med oss deltaga i dagens fästligheter."

Scott bugade sig och drog sig tillbaka under uttalande av sina tacksägelser; en skarp iakttagare skulle emellertid kunnat märka att det skedde med en viss reservation.

Han begav sig till sitt rum men gick icke genast till sängs. Ännu var han alltför mycket upptagen av dagens händelser och vad som i morgon kunde väntas. Hans tankar återvände oupphörligt till det av honom äntligen påträffade dokumentet. Han drog ånyo fram det gulnade papperet ur sin ficka och läste det om och om igen med allt större uppmärksamhet, med allt mer tilltagande sinnesrörelse.

Klockan var nära tre, då hans tankar stördes av ett lätt buller, som tycktes komma från husets baksida och liknade smygande steg. Med spänd uppmärksamhet lyssnade han en stund, men då ingenting vidare kunde förnimmas och blott ringa tid återstod till vila, beslöt han att icke genast kläda av sig, släckte ljuset och kastade sig som han var på soffan. —

Solen sken klart i rummet, då han plötsligt väcktes av ängsligt skrik av kvinnoröster. Han rusade upp. Omedelbart därefter hörde han högljudd gråt och ett hastigt springande fram och tillbaka. Brådskande steg närmade sig hans dörr. Han kastade hastigt av sig sin under sömnen skrynklade jaquette och påtog sig en rock; han hade knappt gjort det, då någon häftigt bultade på hans dörr och en av rörelse darrande stämma ropade hans namn.

Han öppnade och mötte Whitney. Bakom denne syntes ett par av tjänstefolket, som högljutt gråto och jämrade sig.

"Mr. Scott", sade juristen, darrande i hela kroppen, "ni måste komma med ner i tornrummet, mr. Mainwaring är mördad!"

"Vad säger ni?!! — Mr — mr Mainwaring — mördad?" utropade Scott nästan mållös av förskräckelse. — "Det kan inte vara möjligt!"

"Det är förskräckligt, men det är så; kom med."

Scott var som bedövad. "Vem upptäckte förbrytelsen?" frågade han, under det han vid juristens sida skyndade i väg mot tornrummet.

"Kammartjänaren Hardy. Vi ha redan telefonerat efter läkaren och coronern."

Scott genomfors av en rysning, då han inträdde i biblioteket. Allt var här ännu så, som då han senast sett det; men en blick genom de frändragna portiererna, som eljest skilde tornrummet från biblioteket, satte honom i tillfälle att konstatera det oerhörda.

Där låg Hugh Mainwaring på golvet, ungefär mitt emellan skrivbordet och kassaskåpet, med kroppen något vilande på höger sida och huvudet i en blodpöl. Inom räckhåll för hans nästan alldeles utsträckta högra arm låg en revolver. Någonting liknande ett brännsår alldeles över högra ögat och nära tinningen visade, var vapnet utfört sitt dödande verk. Det kortklippta håret var vid tinningen svett och den därunder liggande delen av ansiktet svärtat, varav man kunde förstå, att det ödesdigra skottet blivit avfyrat på mycket nära håll. Emellertid förefunnos inga tecken på att en brottning ägt rum. Allt stod på sin vanliga plats; skrivbordet var låst, blott den framför stående vridbara skrivstolen var något skjuten åt sidan.

Ralph Mainwaring knäböjde bredvid den döde; mr. Thornton och unge Mainwaring, som omedelbart efter Scott inträdde i rummet, stannade stumma av förfäran innanför dörren.

Den djupa tystnaden bröts först av mr. Thornton: "Förfärligt! Förfärligt! Säg, vad tror du, Ralph? Är det mord eller självmord?"

"Det kommer undersökningen att lämna svar på," svarade den tilltalade med låg röst. "Jag är böjd att anse det för mord."

"Utan tvivel är det mord!" instämde juristen.

"Men vem i Guds namn kan ha begått det?" stönade Thorton.

Hugh var klädd i den hemmarock, vari Skott senast sett honom, och ingenting i hans dräkt tydde på oordning, men då han lutade sig ned över liket och därvid kom att beröra den dödes ena hand, som delvis var dold i vecken av hans kläder, studsade han, kände hastigt i hans ficka, efter klockan och utropade därefter med huvudet uppåtböjt och vidöppna ögon:

"Diamantringen och klockan äro borta!"

"Rån och stöld har alltså varit orsaken till mordet!" utropade unge Mainwaring, och hans fader tillade, i det han riktade sin blick på kassaskåpet:

"Då måste vi övertyga oss, om något mer fattas!"

"Ja visst," inföll juristen, "men inte förrän coronern kommer; till dess måste allt förbli orört, som det är."

"När var ni sista gången inne här i rummet mr. Skott?" frågade Ralph, som nu rest sig upp och såg sig omkring.

"Ungefär vid midnatt." Och då han såg de närvarandes överraskning, tillade han: "Jag kom hit på mr Mainwarings begäran, han önskade ge mig en del föreskrifter för i dag."

"Var han ensam?"

"Ja."

"Hur föreföll han er då?"

"Han tycktes vara ganska trött."

"Tog han emot er här inne i rummet?"

"Nej i biblioteket."

I detta ögonblick hördes stämmor utifrån korridoren, och Ralph vände sig hastigt till sin son:

"Damerna komma! De få inte slippa in. Thornton, hjälp honom, du!"

Båda begåvo sig genast ut och träffade de tillskyndande strax utanför dörren.

Med förfäran målad på sina ansikten kommo de emot dem, ur stånd att fatta det upprörande sorgebudskapet, som tjänstefolket nyss meddelat dem. Mr Thornton, som de bestormade med frågor, besvarade dem så gott han kunde, och sedan det slutligen lyckats honom att lugna de upprörda damerna och förmå dem, att med Hugh gå in i frukostrummet, återvände han till biblioteket.

Under tiden hade ryktet om mordet med blixtens hastighet utbrett sig. Ute på gatan i förstaden började människor redan samla sig, nu som alltid lockade av trollmakten i en uppseendeväckande förbrytelse.

I biblioteket träffade Thornton sin kusin inbegripen i ett med låg röst fört samtal med juristen.

"Ja, som ni säger," svarade Ralph i det ögonblick, Thornton inträdde, "mord föreligger givetvis, och enligt min mening är det stöld, som varit bevekelsegrunden. Ni tycks inte dela min mening?"

Mr Whitney skakade bestämt på huvudet. "Om inte starka bevis komma att föreligga, kan jag i detta fall inte tro på ett vanligt rånmord."

"Nå, men säg mig då, vilken annan bevekelsegrund skulle kunna tänkas för detta brott?"

"Så länge vi inte känna de närmare förhållanden, som böra kasta ljus över aken, anser jag mig inte berättigad att uttala någon som hälst mening."

"Det är således någon, som ni hyser misstanke mot," sade Ralph förvånad, och Thornton, som kände detsamma, frågade:

"Hade vår kusin några fiender?"

Whitney svarade blott med en av dessa blickar, som varken säga ja eller nej, utan lämna uttydandet åt den frågande.

Thornton fortfor därför:

"Kan han inte genom någon affärstransaktion ådragit sig fiendskap från något håll?"

"Nej", svarade juristen bestämt, "något sådant vet jag alls inte om. Mr. Mainwaring hade visserligen endast ett fåtal förtrogna vänner, men han stod för övrigt i det bästa förhållande till alla med vilka han hade beröring. Hade han några fiender, så äro de nog att söka här i huset," tillade han menande.

Ralph såg med stora ögon på juristen, under det Thornton utropade:

"Det finns alltså någon här i huset, som ni hyser misstankar mot!"

"Som jag redan förut förklarat," svarade Whitney allvarligt, "har jag inte rättighet att göra några uttalanden om vad jag förmodar, förr än sådant kan ha kommit i dagen, som ger stöd åt mina förmodanden."

"Nej, det kan ni naturligtvis inte," medgav Mainwaring, "men som vår rådgivare och juridiska biträde kan ni väl inte neka att taga saken om hand, och, så snart ni anser tiden kommen, underrätta oss om vad ni med er noggranna kännedom om förhållandena här har kommit till för resultat."

Juristen bugade sig och sade i kort, yrkesmässig ton:

"Vill ni då ha godheten tillse, att ingen lämnar huset tillsvidare och anmoda mrs La Grange att komma hit. Jag måste tala vid henne".

"Gott, då skola vi lämna er ensam," svarade Ralph. "Jag skall ordna allt." Han avlägsnade sig i sällskap med sin kusin och gav en i korridoren väntande betjänt följande order: "Mrs La Grange skall genast komma till mr Whitney i biblioteket, och Wilson och kusken skola komma hit till mig."

Betjänten skyndade bort. Kort därpå uppenbarade sig Wilson, sedan många år i tjänst hos Ralph, och Brown, kusk på Oakhill.

Mainwaring vände sig först till den sistnämnde:

"Ni Brown går ut och ställer er framför stora portalen och försöker så mycket som möjligt hålla mängden tillbaka. Ingen får tills vidare släppas in med undantag av coronern och de som äro i hans sällskap samt läkaren. Har ni förstått?"

"Jaha, för all del."

"För er, John," fortfor han, sedan kusken avlägsnat sig, "för er har jag ett uppdrag, som jag inte kan lämna åt någon annan, ty därtill fordras en person, som kan motsvara ett förtroendeuppdrag, och jag känner er tystlåtenhet och pålitlighet. Det gäller att hålla reda på vad som försiggår här i huset. Därtill fordras skarp och oavlåtlig uppmärksamhet, fin hörsel och förmåga att lämpa sig efter omständigheterna. Alla dessa egenskaper äger ni. Min önskan är alltså, att ni i tysthet ger akt på alla här i huset anställda och alla som komma och gå här, lägger märke till vad som sägs och inberättar till mig allt vad som förefaller märkvärdigt i ena eller andra hänseendet, särskilt i fråga om vad som nu tilldragit sig. Dessutom har ni att tillse, att ingen av tjänstepersonalen får lämna huset utan min speciella tillåtelse. Jag litar nu på att ni i allt motsvarar mitt förtroende."

"Ska' nog sköta det, nådig herre."

Då Wilson avlägsnat sig, återvände den till mrs La Grange sände betjänten och anmälde, att hon var så medtagen av underrättelsen om mordet, att hon inte kunde komma för ögonblicket; men hon skulle genast uppsöka mr Whitney, så snart hon hunnit något hämta sig.

Ralph avfärdade honom med en rörelse av huvudet. Thornton, som under tiden gått fram och tillbaka i korridoren, närmade sig nu och utbrast:

"Vet du, Mainwaring, sedan jag i går fick höra testamentets innehåll, kan jag inte få ur mitt huvud, att vi inom kort få höra något, som angår denna kvinna — hm — hm — något alldeles särskilt."

"Såå? Och mig förefaller det," svarade Mainwaring långsamt och med tonvikt på varje ord, "mig förefaller det, som om det alldeles säkert skulle komma något i dagen om denna kvinna själv. Hon är nyckeln till gåtan, det tror jag, och det tror nog Whitney också."

"Hur menar du? Anser du det verkligen möjligt, att hon kan ha haft något att göra med mordet? Om det nu verkligen är ett mord."

"Säkert är i alla fall, att Whitney misstänker någon här i huset, och vi ha tillsvidare rätt att dra våra slutsatser efter behag. Jag måste öppet tillstå, att de där dispositionerna i testamentet, som du anspelar på, förefalla mig högst märkvärdiga. De inte blott bekräfta — synes det mig — vad vi anade, innan vi kände testamentets innehåll; utan de ge även en tydlig fingervisning beträffande de personer, som möjligen kunna framträda med anspråk på Hugh's kvarlåtenskap. Kanske är detta av betydelse till och med för lösningen av den gåta inför vilken vi stå."

"Ja, min själ, ser det inte så ut! Men tror du verkligen, att den där kvinnan kan komma med några laglligen giltiga anspråk?"

"Lagligen giltiga eller inte, synes hon i alla fall kunna komma med en del anspråk, ty när en man i Hugh's ställning anslår ett så vackert gage åt sin husföreståndarinna och skänker hennes son ett belopp på femtio eller sjutiofem tusen dollars, så må man väl fråga sig, vad det bevisar, och — —

Ralph avbröt sig vid en varnande blick från Thornton, och i det han vände sig om, fick han se mrs La Grange ljudlöst komma korridoren fram. Hon var nu klädd med större omsorg; hårliga spetsar omgåvo hennes välformade hals och de fina handlederna. Hennes vackra brunetta ansikte röjde stark rörelse. Med en tyst bugning gick hon förbi de båda herrarna och inträdde så tyst i biblioteket, att den i tankar fördjupade juristen icke märkte henne förrän hon stod alldeles framför honom. Han spratt till, men ingen av dem talade på en stund; det var ett ögonblick av tyst ömsesidig utforskning.

Sedan någon tid hade mrs La Grange känt på sig, att Whitney var en av de få, som icke läto gäcka sig av hennes älskvärda sätt. Därtill kom, att hans ställning som Hugh Mainwarings förtrogne oroade henne med avseende på hans tankar om hennes person. Han var en framstående jurist och hon lade just i detta ögonblick mycken vikt vid att göra ett gott intryck på honom. Lyckades det henne att vinna hans gunst och tillförsäkra sig hans bistånd, så skulle hon därmed ha gjort ett mycket lyckligt schackdrag. Hon hade sin plan klar för sig, och var beredd att spela vilken roll som hälst; det gällde bara att få klart för sig i vilken anda det skulle vara. Detta fick hon ganska snart reda på; en blick från Whitney upplyste henne därom. Det uttryck av förakt, som låg i denna blick, sade henne genast, att hon, långt ifrån att kunna räkna på hans gunst, i honom hade sin bittraste fiende. I samma ögonblick, som detta stod klart för henne, visste hon också hur hon skulle handla. Hennes strålande blick blev genast kall, och hennes ansikte fick omedelbart sitt vanliga, litet högdragna och oåtkomliga utryck.

Efter några allmänt hållna ord om den förfärliga tilldragelsen, fortfor, Whitney: "Denna dag blev sannerligen något helt annat än vi tänkt oss."

"Ja", sade hon med ett lätt hån i tonfallet: "det har för släktingarna blivit, inte bara förhoppningar på framtiden, utan det omedelbara uppfyllandet av deras önskningar."

"Det finns inte ringaste anledning antaga, att någon av dem betraktar den förfärliga händelsen ur denna synpunkt," svarade han skarpt.

"Må vara", invände hon vårdslöst, "men mig förefaller det som åtminstone en av dem känt sin glädje över det vinkande arvet, störd av tanken på att testamentsgivaren sannolikt kunde komma att leva ganska länge ännu."

"Vem är det ni talar om?" frågade han barskt.

"Jag vill inte nämna några namn," svarade hon kallt, "men om släkten från London vetat, vad jag vet, skulle de inte ha gjort sig besvär med att fara över det stora vattnet för att spela med i ett sådant skämt som det som sattes i scen här i går. De ska snart få erfara, att det finns andra med namnet Mainwaring, som ha bättre rättighet och anspråk."

Mrs La Grange yttrade detta i dryg, nästan hatfull ton; hela hennes uppträdande visade, att hon icke hade minsta spår av medkänsla eller intresse för den döde.

De sista orden tycktes emellertid alldeles ha undgått juristens uppmärksamhet; han frågade nu plötsligt och oförmedlat: "När såg ni er husbonde senast, mrs La Grange?"

Hon skulle just till att svara, då Skott trädde in från tornrummet. Hans oväntade inträde och den genomträngande blick, varmed han betraktade henne, framkallade på hennes ansikte en snabb växling av uttryck, än överraskning, än av fruktan eller trots. Hon tvekade ett ögonblick, men svarade därpå vårdslöst: "Tämligen sent i går kväll."

Juristen stod alldeles i begrepp att fråga vidare, då han blev avbruten av mr Thornton som visade sig i dörren och sade:

"Jag ber om ursäkt att jag stör, men coronern med sitt sälskap är kommen, och jag måste be er, mr Whitney, ta emot dem; ni känner dem förmodligen."

"Ja visst! — Mr Skott, vill ni vara så god och vänta oss här."

Mrs La Grange tycktes tänka efter om hon skulle stanna kvar eller avlägsna sig. Men då hon i den unge sekreterarens ögon läste ett instinktivt misstroende, lämnade hon rummet med en lätt, men stolt böjning på huvudet för den unge mannen. I detta ögonblick hörde man hur herrarna närmade sig.

---

5. Viktiga upptäckter.

Mr Whitney tog emot de ankommande på den till första våningen ledande huvudtrappan. Han hälsade först på en yngre herre, doktor Hobart, mr. Mainwarings läkare och intime vän. Efter dem följde mr Elliot och mr Chittenden från firman Mainwaring & Co. Sist kom coronern åtföljd av en liten herre av oansenligt yttre, på vilken mr Whitney hälsade med särskild hjärtlighet och som han presenterade för släktingarna som "mr Merrick." Han förde de ankommande herrarne omedelbart till biblioteket, där inom ett ögonblick även mr Ralph Mainwaring och hans son infunno sig. Efter ömsesidig presentation och sedan Ralph givit en betjänt befallning att icke släppa in någon, gav mr Whitney en kort berättelse om hur mordet upptäckts, och därpå begåvo sig alla till tornrummet.

Doktor Hobart böjde sig genast under uttryck av djup sorg ned över det i dess ursprungliga läge lämnade liket. Miljonären hade varit en av hans gynnare, och detta förhållande hade, trots skillnaden i ålder, utvecklat sig till en intim vänskap. Efter en lång blick in i vännens ansikte, började han tillsammans med coronern undersöka såret. Den lille mannen, som beledsagat coronern, såg tyst på.

Det visade sig att kulan inträngt strax över högra ögat och i något sned riktning genomborrat hjärnan samt gått ut i bakhuvudet, nära nacken. Det lyckades emellertid icke, trots omsorgsfullt sökande, att anträffa kulan. Undersökningen riktades nu på den i närheten av den dödes hand liggande revolvern. Den var stämpeln Smith & Wesson, kaliber 32, och hade blott ett skott avskjutet. Det var alltså efter all sannolikhet detta, som medfört döden.

Coronern lyfte upp vapnet och frågade:

"Är det någon av er, mina herrar, som vet om detta vapen tillhört den avlidne?"

Det uppstod en stunds tystnad; därpå sade Whitney: "Mr. Mainwaring ägde nog en revolver, men om denna tillhört honom, vet jag inte, då jag aldrig sett hans revolver. Kanske mr. Scott känner igen den?"

"Nej. Jag vet blott, att jag sett en revolver ligga i mr. Mainwarings skrivbord. Jag har inte varit i tillfälle att se den närmare och kan därför inte uttala mig".

"Om den brukade ligga i mr Mainwarings skrivbord, så är det ju det enklaste, att vi övertyga oss om, huruvida den finnes där ännu", anmärkte mr. Whitney. "Ni har förmodligen nyckeln, mr. Scott?"

"Ja visst. Vi kunna genast se efter."

Därmed trädde den unge mannen fram till skrivbordet och öppnade det. Det visade sig genast att revolvern inte längre fanns där.

De närvarande sågo förvånade på varandra. "Märkvärdigt!" mumlade den ene. — "Vad skall detta väl betyda?" yttrade en annan. — Mr. Thornton utbrast: "Självmord, alltså. Det var det jag trodde från början".

Ralph såg frågande över till Whitney, som enärgiskt skakade på huvudet; och även coronern tycktes vara av samma mening. Han lutade sig åter ned och undersökte såret ännu en gång.

"Säg mig, doktor", vände sig Ralph till Hobart, "hur länge kan han ha varit död?"

"Åtta till nio timmar, efter vad jag kan tycka", svarade läkaren.

"Döden måste således ha inträtt ögonblickligen?" sporde mr Whitney.

"Utan tvivel. Något annat är inte gärna möjligt".

Ralph såg på sin klocka. "Hon är nu halv tio. Man skulle således kunna antaga, att det skett ungefär klockan ett på morgonen?"

"Alldeles riktigt. Det bör stämma ungefär", bekräftade coronern, som strax därpå frågade: "Vid vilken tid såg man senast mr. Mainwaring?"

"Vid midnattstid, så vitt hittills kunnat utrönas".

"Hm — alltså omkring klockan tolv. Var? Av hvem?"

"Här — av privatsekreteraren".

Coronern gjorde några anteckningar. "Så", sade han, "nu kan den döde tagas om hand av begravningsentreprenören. Låt mig vidare få höra den betjänt, som först meddelade underrättelsen om det skedda".

Medan betjänten tillkallades, drogo sig mr. Elliot och mr Chittenden tillbaka; och även doktor Hobart och unge Mainwaring avlägsnade sig.

Under tiden hade mr. Merrick efter en noggrann undersökning av den döde och en ännu noggrannare av själva rummet, med händerna i fickorna på sin linnerock och ögonen fästa på golvet, dragit sig inåt biblioteket. Här böjde han sig ned flere gånger och betraktade noga mattan. Sedan han på detta sätt gått omkring i rummet två eller tre gånger, kom han i ordningen till fonster och dörrar, vilkas hakar och lås skarpt mönstrades. Han såg sig om på samma sätt i rökrummet och sängkammaren och kom så ut i södra hallen.

(Forts.)

FRITT TILL LIDANDE AV HÄMMOROJDER.

Låt ej skära Er — intill dess Ni har försökt denna nya hemkur, som vem som hälst kan begagna sig av utan besvär eller tidsförlust. Helt enkelt tugga en behagligt smakande tablet nu och då samt befria Er från hämmorojder.

Låt mig bevisa detta fritt.

Min invärtes metod för behandling och varaktig lindring av hämmorojder är korrekt. Tusental efter tusental tacksamma brev intyga detta, och jag önskar att Ni skall försöka denna metod på min bekostnad.

Det kvittar lika, om Ert fall är av lång varaktighet eller nyligen utvecklats, vare sig det är kroniskt eller akut, vare sig det är tillfälligt eller permanent, så bör Ni sända efter denna fria behandling.

Betyder intet var Ni bor, ej heller vad Er ålder är eller Er sysselsättning, om Ni besväras av hämmorojder, skall min metod tringa Er hjälp skyndsamt.

Jag önskar speciellt sända den till de där synbarligen hopplösa fallen, i vilka alla former av salvor, smörjelser och andra lokala applikationer ha slagit fel.

Jag önskar Ni må fatta, att min behandlingsmetod för hämmorojder är den mest pålitliga behandlingen.

Detta liberala erbjudande av fri behandling är alltför betydelsefullt för Er att förbise en enda dag. Skriv nu. Sänd inga pengar. Helt enkelt postsänd kupongen, men gör det nu, I DAG.

FRITT HÄMMOROJDMEDEL.
E. R. Page,
394 Page Bldg., Marshall, Mich.
Var god sänd fritt försök av Er metod till
.....
.....
.....

IRRITATION I STRUPEN

Talare och sångare äro speciellt besvärade av irritation i strupen samt hosta, ofta i en sådan utsträckning att det förstör verkan av deras uppträdande publikt.

Mera partikulärt på landet, där långa landsvägsresor i stormigt väder och plötslig temperaturväxling vid inträdet i varma, fullproppade byggnader medföra torr strupe, irratation och hosta.

En sipp av Dr. Chase's Syrup of Linseed and Turpentine medför den största tänkbara lindring och på en underbart kort tid. Den klarar strupen och luftgångarne och skyddar — genom att täcka slemmhinnan — denna mot vidare irritation.

Ni får ej blott den tillfälliga lindring som sätter Er i stånd till fritt bruk på ett bekvämt sätt av rösten, utan Ni hindrar även utvecklingen av en förkylning eller allvarsam lungåkomma.

Det är genom denna medicins rekommendation från en person till en annan under en lång period av år, som den har uppnått en sådan underbar popularitet och säljes så enormt.

Dess rykte är så stort, att det leder till att många efterapningar skickas ut i marknaden, en del även begagnande namnet Linseed and Turpentine. Men efterapningar besvika nästan alltid. Ni kan vara säker på den äkta genom att se porträttet och namnteckningen av A. W. Chase, M. D., den berömde receptbokförfattaren, på varje flaska. Ni köper. 25 cents, familjestorlek 60 cents.

Canadian Agency: F. DOJACEK, 850 Main St., Winnipeg, Man.

Dr. Chases *Syrup of* Linseed *and* Turpentine

Brukat efter badet

Dr. Chase's Ointment

Håller Spädbarnets hud mjukt och lent

Spädbarnets hudåkommor förorsakas i allmänhet av upphetsning och hudirritationer, resulterande från klädernas friktion.

Småbarnets hud är känslig, och om de försummas skola dessa hudirritationer utvecklas till eczema. En och var känner till de lidanden, som förorsakas av ecxema och eczemans tendens att bliva kronisk samt spridas över kroppen.

Under det att Dr. Chase's Ointment botar ecxema, är det alltid bättre att förhindra en sådan åkomma och detta är skälet, varför mödrar bruka ointmentet efter spädbarnets bad i syfte att förebygga irritationer och mera allvarsamma hudåkommor.

Puder tilltäpper porerna i huden och äro på grund därav en orsak till hudirritation. Dr. Chase's Ointment å andra sidan ränsar porerna och håller huden i ett hälsosamt tillstånd.

Reguliär storlek, 60 cents per ask; familiestorlek, omkring fem gånger så mycket $2.00. Canadian Agency: F. DOJACEK, 850 Main St., Winnipeg, Man.

GÖR EN RESA DENNA VINTER
TILL
PACIFIC-KUSTEN eller ÖSTRA CANADA
MED
"TRANS-CANADA LIMITED"
DET SNABBGÅENDE "ALL SLEEPING CAR"-TÅGET
TILL

VANCOUVER—VICTORIA		TORONTO—MONTREAL	
LÄMNAR WINNIPEG	9.35 F.M.	LÄMNAR WINNIPEG	11.35 E.M.

KVALITET MATSALS VAGN BETJÄNING—BEKVÄMA SOVAVDELNINGAR BIBLIOTEKS OBSERVATIONS VAGNAR

TVÅ ANDRA TÅG DAGLIGEN

FÖR FULLSTÄNDIGA UPPLYSNINGAR OCH RESERVATIONER ANSÖK HOS VILKEN SOM HÄLST AGENT FÖR

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

PASSANDE JULPRESENTER

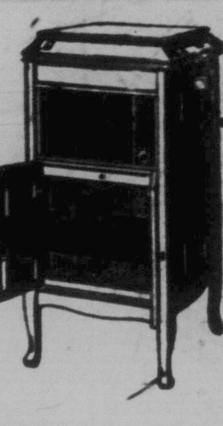

Det är ofta svårt att bestämma sig för vad man skall köpa till Julpresent. Den som köper en Grafonola gör ej något misstag, ty den giver glädje hela året om.

Vi hava på lager Grafonolas från $32.oo upp till $200.oo; dessa säljas på förmånliga månatliga avbetalningar till de som ej kunna betala kontant, vi hava även ett stort lager av Svenska, Norska, Danska och Finska samt alla de nyaste Engelska styckena för December och Januari månader, titta in till oss då Ni är ute för att köpa tillämnade Julpresenter.

Vi hava för tillfället omkring 350 olika Skandinaviska gramafon stycken i pris från 90 cents till $$1.50.

De senast utkomna nummer är:

E 4347 Silver Månen, Amburgo Masurka av Lager och Olson.

E 4348 Glad och Livad, Timmermans Bröllop av Columbia Band.

Sänd in för den senast utkomna katalogen till

THE SWEDISH CANADIAN SALES, LIMITED

208 Logan Avenue Phone Garry 117. Winnipeg, Man.

Reparationer av fonografer ombestyras. Skriv efter upplysningar.

SÄLJ ICKE EDRA

Råa Pälsverk

emma. Ni får aldrig let pris, jag betalar för dem. Hudar nu 31—33 per pound. Enskilda hudar kunna sändas per express. — Jag betalar express och fraktavgifterna.

Slaktare som sälja hudar och skinn, underrätten mig och jag skall komma till Er plats och köpa dem.

VI KÖPA ÄVEN LEVANDE MINKS.

Sänd efter fri prislista.

F. W. KUHN

908—10 INGERSOLL ST. WINNIPEG.

SVENSKA BRUDKRONAN

För ogifta herrar och damer, unga och gamla, änkor och änkemän, som önska stifta bekantskap i äktenskapssyfte eller för nöjes skull, torde sända 10 cents för nödiga upplysningar. Damer fritt som önska försöka sin lycka och insända sitt namn, adress och ålder. Bliv den första. Tysthet iakttages. Tillskriv i dag med tydlig adress.

SCANDINAVIAN CLUB,
Indiana Ave., Armour Sta., Chicago, Ill.

NORSKA AMERIKA-LINJEN

Turlista

STAVANGERFJORD	Jan. 16th
STAVANGERFJORD	Feb. 27th
BERGENSFJORD	Mars 12te
STAVANGERFJORD	April 9de

För biljettpriser till eller från Sverige, besök närmaste lokalagent, eller skriv till

HOBE & CO., G.N.W.A.,
319 Second Avenue South,
Minneapolis, Minn.
eller
P. M. Dahl s/s Agency
325 Logan Avenue,
WINNIPEG, MANITOBA

JOHNSON & MALM
Dam- och Herrskräddare
482½ MAIN STREET.
Rialto Blk. Tel. Garry 1905
Winnipeg.
Rekommenderas
Pressning och Reprerering.

För Livförsäkring

i världens största livförsäkringsbolag, hänvänd er till

Chas. J. Sandberg
som representerar
New York Life.
Adress NEW YORK LIFE INS. CO.
Lindsay Bldg. Winnipeg, Man.
Phone: Garry 2827.

ECZEMA SPECIFIC

botar fullsändigt eksem, salt Rehum barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kylsår, rfost bits, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb klåda,fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren Sänd per post för $2.oo, 2 askar för $3.75.

S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
BOTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, — — MAN.

Ångaren Bergensfjord har avseglat från Kristiania med 40 första, 89 andra och 150 tredje klassens passagerare samt förväntas till New York 17 dennes, vadan passagerare till Nordvästern få tillräcklig tid på sig att nå sina hem här till jul. Detta meddelande har ingått till P. M. Dahls ångbåtskontor härstädes.

— Till samma kontor har meddelats, att ångaren Stavangerfjord avgick från New York den 6 dennes med 103 första, 289 andra och 863 tredje klassens passagerare samt tros anlända till Norge den 15 dennes, vadan ombordvarande få tid att hinna till sina bestämmelseorter till jul.

SJUKHJÄLPSFÖRENINGEN
NORDEN (Inc.)

Stiftad 1900

Möter 3dje onsdagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e. m.
Sekreterare: John A. Gustafson, 208 Logan Ave., Telefon Garry 117.
Finanssekreterare: Alexis Cristenson, 330 Guildford St., Winnipeg, Telefon West 571.
Sjukkomiténs ordf.: Axel Treskbeck, adress: 121 Inkster ave. eller 325 Logan ave. Vid sjukdomsfall kan även anmälan göras 208 Logan ave., telefon Garry 117.

VASA ORDEN
LOGEN No. 259
STRINDBERG

Möten 1:a och 3:e fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall, kl. 8.15 aftonen.

Sekr. P. A. Oslund, 36 Cathedrale Ave.

Fin.-sekr., Alf. Lundgren, McLaren Hotel. Sjuk.-kom. ordf., Albert Näslund, 840 Mountain Ave. tel. St. J. 1554

Vasa Orden har nu 45,000 medlemmar. LOGEN "STRINDBERG" ÄR WINNIPEGS STÖRSTA SV. FÖRENING.

GÖR ER NÄSTA

Sverige-Resa

MED DIREKTA

SVENSKA AMERIKA LINIEN

ÅNGAREN

"STOCKHOLM"

22,070 Displ. Tons 565 fot lång är i reguljär passageraretrafik direkt mellan

New York och Göteborg
Avgår från New York
Omkring den 24 Januari

Bestäm er för resan och inbetala handpenningar på er biljett TILL NÄRMASTE LOKALAGENT eller insänd dem till

Swedish American Line
24 State St. New York
396 Logan Ave., Winnipeg, Man.

DE SOM ÄMNA EFTERSÄNDA ANHÖRIGA FRÅN SVERIGE BORDE NU KÖPA BILJETTERNA MED DIREKTA

SVENSKA AMERIKA LINIEN
P. M. Dahl Steamship Agency
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Tillönskande våra vänner en Glad Jul och Ett Lyckligt Nyår

B. B. Rye Flour Mills, Limited

LAND,

Undertecknad har 120 acres land, med finaste läge, god befolkning, präktig jordmån, att sälja, beläget i Scandinavia, Man., nära kyrka, postkontor och skola. Goda hus på farmen. Den som spekulerar torde meddela sig med Gisli Freeman, Box 583, Minnedosa, Man. (3t)

WINNIPEG

För mened ha nu Nathan Segal och Adolph Friedman, förut omnämnda i samband med valskandalen (mutningsförsök) åtalats. De äro satta under $500 borgen vardera. "Schnyggt" men icke "pilligt"!

Mr. Lambert Anderson från Fannystelle, Man., besökte vårt kontor och beság vårt tryckeri i går samt uppbetalte för tidningen. Han är en äkta nordisk typ, lång och rak och blond. Tack för besöket!

Till P. M. Dahl ångbåtskontor härstädes har meddelande ingått, att Scandinavian American Lines ångare Hellig Olav anlände till Christiansand den 2 december, och att allt var väl ombord.

S.F.S.T. sammanträder tisdagsafton 16 dec. i mrs. N. Persons hem, 461 Telfer str. Alla medlemmar ombedjas komma tillstädes. Glöm ej S.F.S.T:s bazar 5 jan. 1920 i Scott Memorial Hall. Mer om programmet senare. (Meddelat över telefon.)

Den norska sjukhjälpsföreningen "Nordkap" giver whistdrive med dans på Odd Fellows Hall, Princess St., onsdagen den 7 januari 1920 klockan 8 på aftonen. Vi önska se våra svenska bröder där. Fem priser komma att utdelas till de vinnande.—**Komiterade.**

Mr. Willie Sanderson från North Battleford, Sask., befann sig i tisdags i Winnipeg på resa till gamla landet. Målet för resan där är Gällsnäs, Kråkviken, Dalsland. Har varit här i landet och utövat snickareyrket. Tänker nu att stanna i Sverige någon tid. Han har hustru och två barn där.

Mr. Erik Wikström, sektionsförman vid C. P. järnvägen, värmlänning till börden och bosatt i Shelley, Whitemouth, Man., besökte oss i tisdags under en liten jultripp till Winnipeg. Därute hade de 40 under zero i måndags. Det är kallt nog för en som skall vara ute och överse banan.

Lord Leverhulme, f. d. Sir William Lever, grundläggare av byn Port Sunlight i England och exponent av förtjänstdelning vid hans industri, tillverkningen av kronsåpa, har i veckan anlänt till Winnipeg. Vid intervju har han sagt sig ämna införa 6-timmarsarbetsdagen i sina fabriker såväl i Canada som Förenta Staterna.

Mr G. F. Larson, förman i C. P. R. bangård och ägare av ½ sektion i Starbuck, som han brukar genom läjd person, besökte oss i tisdags och prenumererade samtidigt på nytt å S. C. T., vilken han icke haft på en tid. Vi hade ett längre samtal med mr Larson, vilket kvarlämnade intrycket av en reäl man, svensk canadiensare ända ut i fingerspetsarne.

Logen Strindberg av Vasa Orden avhåller jul- och nyårsfäst fredagen d. 2 januari å Minot hall. Denna fäst blir lika intressant som Vasa Ordens fäster alltid bruka vara. Ett rikhaltigt och omväxlande program förberedes av fästkomitén. Detta kommer att bestå av musik, sång, deklamation, föredrag och "last but not least" en rolig teaterpjäs. Vi råda alla, som önska sig en angenäm afton på nyårshälgen, att besöka Strindbergs jul- och nyårsfäst. Se vidare annons i nästa nummer. — **Alfr. Egnell.**

Elektriske kontraktören mr. J. Johanson från Kenora, Ont., kassör i svenska lutherska kyrkan därstädes och på grund därav en varm beundrare av pastor Johannes Lindberg, som nu slutat att rädda och vårda själar i Kenora och i stället skall driva kyrkopolitik med pennan, besökte staden i lördags i och för ett större Odd Fellowmöte. I samma ärende befann sig också mr. Walde Christianson från Keewatin, Ont., i staden. De besökte också denna tidnings kontor.

Följande lilla näpna notis stod att läsa i "Svenska Amerikanska Postens" senast hitkomna nummer. "Till Canada. Mr Reimer Remidav, som under de senaste aderton månaderna tillhört denna tidnings redaktion, har i dagarna frånträtt denna sin befattning för att flytta till Winnepeg, Can., detta av det för tidningens ägare uppgivna skälet, att hans fru, som lider av reumatism, behöver klimatombyte" —Vi hoppas Canada klimatet må bekomma frun väl, då hon kommer hit.

"The Manitoba Social Welfare Congress", som påbörjade sitt tredje årsmöte i tisdags, fortsätter därmed i dag och i morgon.

Stor julfäst avhåller föreningen Norden fredagen den 26 dec. (Annandag Jul) 1919 i Manitoba Hall, 293 Portage ave. Komitén årbetar med högtryck att få fästen så angenäm som möjligt och isynnerhet som hallen är den största och finaste bal- och konsert-salong i Winnipeg med alla bekvämligheter, rymliga avklädningsrum och rökrum. Även balkongen användes för att få överblick av fästdeltagarna. Särskilt stor sal för kaffe och förfriskningar, som serveras gratis. Bal- och konserthallen, som rymmer ett tusen personer, kommer att smakfullt dekoreras, och en stor orkester kommer att spela. Herr Reimer Remidav håller fästtalet. Dessutom förekommer sång, musik och deklamation på programmet, och en vacker julgran med elektriska lampor kommer att pryda hallen. Därför glöm icke att reservera den 26 dec. 1919 (Annandag Jul) för Nordens stora Julfäst. **(Meddelat.)**

McCULLOUGH'S COAL
GOOD COAL MAKES WARM FRIENDS
OSBORNE AND McMILLAN
FT.R. 741.

Sekreteraren för Livestock Exchange Alex Miller avled i söndags av den s. k. sömnsjukan.

TACKSAMHETSUTTRYCK.

Vi önska härmed uttrycka vårt hjärtliga tack till alla vänner och bekanta för visad välvilja och gästvänlighet under vårt besök i Winnepeg.

Chas. och Brita Holmberg.
Hay Lake, Alta.

Mr. C. A. Carlson, ranchägare i Holden, Alta., var inne till Winnipeg med kreatur för stockyarden i tisdags. Har sålt 150 kreatur inalles i höst. Det var Aberdeenras. Har ännu mer att sälja. Han gjorde ett besök hos S.C.T. då han var här. Vi tacka för besöket.

Till P. M. Dahl ångbåtskontor ingingo i går följande meddelanden: Mauretania (Cunard Line) anlände till Southampton kl. 9 e.m. 7 dec. Royal George förväntades till Halifax på f.m. tisdag 9 dec. Pannonia anlände till Gibraltar kl. 2 e.m. 5 dec. Caronia avseglade från Havre kl. 6 e.m. 4 dec. Cassanda väntades till Halifax onsdag den 10 dec.

Allas vår Gustafson, den jovialiske försäljaren av snus, rökverk och all slags litteratur under solen, säljer — som bekant — också de underbara musikinstrument, som kallas Grafonola. Men likasom vi inte skriva S.C.T. utan att få pängar av managern (och han i sin tur av våra tiotusental svenskar, som läsa denna utmärkta avisa), så spelar inte grafonolan, om man inte sätter i henne ett rekord. Gör man det, så spelar hon — om så vore både natt och dag. I det fallet är en grafonola lika outtröttlig som "en stackars tjänstelicka" i den bekanta "kanoniärens gladeliga visa". Alla möjliga trevliga rekord kunna nu erhållas hos mr. Gustafson. Om han händelsevis skulle befinna sig på stor middag å Royal Alexandra, så träffas alltid den frisinnade mr. Egnell inne. Det kan ju hända att han vill värva Er till Vasabroder eller goodtemplare på samma gång Ni köper ett rekord. Men det skadar inte. Han kanske t. o. m. säljer Svenska Canada Tidningen till Er. Och det ha vi naturligtvis ingenting emot. I alla fall bör Ni titta in i Svenska Salumagasinet och höra en stump spelas. Sedan Ni bara hört en, så vill Ni ha både instrument och rekord — det veta vi.

Sv. luth. Zions kyrkan, hörnet av Logan Ave., och Fountain st., V. J. Tengwald, pastor, bostad: 372 Logan Ave., tel. Garry 324. —Predikoämne vid högmässan nästa söndag f. m. kl. 10:30: "Himmelriket lider våld", vid aftonsången kl. 7.: "Varde ljus!" — Ungdomsföreningen sammanträder denna vecka i prästgården om torsdag afton kl. 8 då ungdomstal kommer att hållas av redaktör Reimar Remidav. —Söndagsskola varje söndag middag kl. 12. — Föreningen Frejas auktion förliden tisdag afton inbringade $208. Miss Esther Nelson, 313 Bannerman Ave. har under detta år tjänstgjort som föreningens föreståndarinna. — Torsdag nästa vecka den 18 dec.,kl. 8 e. m. hålles en större julauktion i kyrkans kapellvåning under Kvinnoföreningens auspicier. — Följande kontanta summor hava under den gångna veckan inkommit å "driven" för kyrkoskuldens utplånande; från mr S. Lyns $10.00 (förut $50.oo); söndagsskolans födelsedagsbank $3.72; mr Frank Johnson, Fort William, $10.00; John Carlson, Hanson och Molin $3.00; genom miss Gerda Larson $12.25; mr L. A. Carlson, Winnipeg, $30.oo; föreningarna i sv. luth förs, i Eau Claire, Wis. $10.00 genom mrs R. Duncan, $12.77 (förut $89.90), därav från mr A. W. Newman, N. Y. Life Ins. Co $5.00 (förut $25.00); mr P. M. Dahl, Mgr Canada Weekly Print. Co., Winnipeg, $25.oo; Sv. luth. förs, i Stratford, Ia. ,gen. pastor C. A. Carlström $10.00, konsul P. B. Anderson, Winnipeg, $100.oo; systrarna Minnie och Amanda Peterson, Attica, Ind., $10.00; mr M. A. Meyer, Scandia Café, $6.oo; mr O. Lindgren, Norwood, Winnipeg, $50.oo. "Driven" fortsättes.

— Pastor J. E. Lindberg med familj och red. Reimar Remidav välkomnades i söndags efter högmässan till staden av pastor Tengwald.

Baptistkyrkan. Vid nattvardsfirandet i söndags välkomnades fem personer till församlingens gemenskap. Mr. Victor Wickberg har övertagit förberedelserna för julfästen. Nu om torsdag avslutas studiet av John Cloughs underbara livsgärning i Indien. Nästa söndags förmiddag predikan av pastorn över följande ämnen: "Jesu förhållande till lagen"; på kvällen blir ämnet: "Tankars inflytande på livet." Tema för ungdomsmötet: "Bön". Besökande: Gustav Anderson, Norquay, Sask; miss Margreth Monson och miss Ruby Julin, Wadena, Sask.; P. Flodden, Starbuck; mrs J. E. Bodén och mrs Holmström, Teulon ;Silvio Peterson, Eagle River, Ont. är i staden för att idka studier — Mr. John Peterson, kassör för byggnadsfonden, önskar påminna att tiden för löftenas infriande är snart tilländalupen.

VÅRA BESÖKANDE.

En broder till mrs Helmer Johnson härstädes, farmaren N. A. Nilson från Teulon, hälsade på oss i går å. d. sedan. Han har aldrig brytt sig om att bygga något hjonelag, och nu anser han sig redan ha överskridit märket. Men få se hur det går nu, när fruntimmerna få sin "chance" under skottåret.

I torsdags passerade mr Carl Carlson från Sandridge, Man., staden på hemresa till Sverige. Han ämnar stanna i sin födelsetrakt, Delsbo, Hälsingland, åtminstone över vintern. Han har varit här i landet 17 år och farmat, men nu har han sålt ¼ sektion till en återvänd soldat till pris av $15 per acre.

Samma dag hälsade pastor L. P. Bergström, nu bosatt i St. Paul, Minn., på oss. Men det föreföll som om han inte riktigt gillade, att vi uppmärksammat Zionsförsamlingens pastorsfamilj med en liten hågkomst i anledning av dess 5-årsvistelse här. Så vi yttrade visst något fult om — prästavundsjuka, vilken icke ens Kuriko synes kunna bota. Kanske att "starkare saker" kunde driva ut åkomman? Vad veta vi?

För att stanna i Sverige åtminstone ett år begav sig i torsdags mr. John Kihlberg från Holden, Alta., på resa från Winnipeg. Mr. H., som är bördig från Kila, Värmland, kom till Wetaskiwin 1903 från South Dakota, där han varit på homestead sedan 1877. Till Staterna kom han redan 1869, men vistades en tid i Wisconsin. Här i Canada tog han homestead 1904. Han har nu sålt det till en från kriget återvänd soldat samt senaste tiden själv bott i Wetaskiwin.

Två andra besökande, detta i lördags, voro William Waynet från Broadview, Sask., samt Gunnar Erikson från samma plats. Den förstnämnde har nu överlämnat sin 14 mil från Waynet belägna farm till sönerna. Den senare, som vistats i Canada 9 år, reser till det vackra Wingåker, som har så gott om sköna kullor. Kanske kniper en sådan den inbitne ungkarlen nu, då det under hans Sverigesvistelse blir skottår.

Vi hade också besök av maskinisten vid krafthuset i Point du Bois, mr Robert Johnson, som varit på sitt homestead vid Chatfield, Man., och sett till sin stora familj, bestående av hustru och 7 barn. Vi funno mr. Johnson vara en sansad man med klar blick på nödvändigheten av att söka de socialpolitiska frågornas lösning på en fullt demokratisk väg och med fullt lagliga medel.

Mr. John öberg återkom i fredags från ett 10 månaders besök i Sverige. Han hade landat i New York den 2 dennes. Nu gällde färden till Waldron, Sask., där öberg innehar ett garage. Hans resa till Amerika med ångaren Stavangerfjord hade varit fin och dragit 10 dagar från Kristiania till New York. Detta synes vara något lång tid, men det berodde på att ångaren underrättats om, att den icke kunde få kola i New York, vadan kol måste sparas. Nytt förråd kunde nämligen icke fås, förrän i Halifax på återresan.

Till sist ha vi nöjet omnämna ett besök i torsdags av ett nygift par samt brudgummens syster och broder. De nygiftas namn äro Robert Johanson och Lilly Hammarström, båda från Stockholm, Sask. Syskonens namn äro miss Hilda Johanson och Richard Johanson. Robert och Lilly, ett ståtligt par i sanning, sammanvigdes söndagen 30 nov. i Round Lake av Rev. McKay samt komma att bosätta sig på mr Johansons farm, 7 mil från Stockholm, där han byggt sig ett nytt hus för att värdigt mottaga den unga, blåögda bruden, en Canadafödd nordisk mö. De övriga här omnämnda äro västerbottningar. Redaktören lovade svänga ihop en gratulationsvers till brudparet, och här är den:

Lilly, brud med Nordens märke
på din panna, i din blick,
är du glad, att starke Robert
du till stöd som make fick?
Jag ditt "ja" vid brudepallen
som ett svar på frågan tar.
På vad Robert om **Dig** tycker
har jag utan fråga svar.

Ty jag märkte i hans öga
kärlekens beundran varm,
och en västerbottnings hjärta
klappar trofast i hans barm.
Under eget bord i sätten
såsom makar fötter nu.
Tillåt mig att önska lycka
åt 'båd' Robert' och hans fru!

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare.
Största skandinaviska skrädderiaffär.
208 Logan Ave.
Andra dörren från Main St.
Winnipeg, - - Man.
Telefon Garry 117.

N. SWANSON
Grocery Handlare
482 Talbot Ave.

Skandinaviska varor, ävenså andra varor kunna erhållas för skandinaver till låga priser. Sänd er order in till ovanstående adress.

Knäckebröd, per låda av 18 paket	6.50
Mesost, per lb.	.25
Bruna Bönor, per lb.	.18
Hela Ärter, per lb.	.13
Ansjovis, Pint Glasburk	.45
Potatismjöl, per lb.	.23
Fiskbullar, per Burk	.35
Norsk Fetsill, 20 lbs. Pail	4.25
Ansjovis, 5 lbs. Pail	2.00
Torr Lutfisk, per lb.	.40
Extra fint Kaffe, brända bönor	.55
Rio Kaffe, bränt, Bönor, lb.	.45
Svensk-öl, per Flaska	.30
Royal Crown Såpa, per bit	.05
Sunlight Såpa, per bit	.10
Toalett-Såpa —	
Castile Såpa, 3 lbs. stång	.75
Castile Såpa, 2 lbs. stång	.50
Palm Olive Såpa och Crown Olive	.10

Kardemumma, Anis, Fängkål, Kummin alltid på lager.

Ägg och smör köpes till dagens priser.

Fortuna Cream Separator

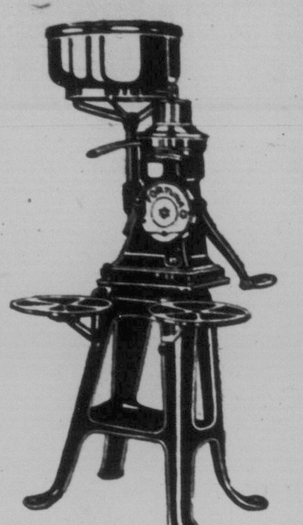

är gjord i Eskilstuna i Sverige. Eskilstuna har blivit kallat "Sveriges Sheffield", emedan det har de största och finaste stål och metall fabriker i hela världen.

FORTUNA

är gjord och konstruerad av världens, utan gensago, förnämsta experter i den branchen. Där finnes i Fortuna inga imitationer av eller patenter tagna från andra maskiner, helt simpelt därför, **att den existerade långt innan någon av de andra separatorerna hade sett dagens ljus.**

Det har dock tagit dess män **30 års hårt arbete och studier** att få FORTUNA i det skick, vari den presenteras till våra vänner i Canada i dag.

FORTUNA är icke blott tillverkad av det förnämsta material, som står att få för detta ändamål, utan den är försedd med alla den nyare tidens uppfinningar, som göra en separator så oundgänglig på en farm, icke blott för att få **varje droppe ut av mjölken och på så sätt bringa korna att betala sig,** utan också att göra arbetet med **separeringen till ett nöje,** i stället för något, som alla drogo sig för.

Vad beträffar renskumningen skrev redan 1915 Mr. Adelbert Sheffield, som då var Dairy Instructor vid New York State School of Agriculture följande om

FORTUNA

"I have this day made a test of the FORTUNA cream separator size L. six-hundred pound capacity. I found this machine to be a very close skimmer, with the cream testing **forty-six** per cent. I found a loss of only **one-hundredth** per cent of fat in the skim-milk, which means a loss of only one-pound of butterfat in the thousand pounds of skim-milk."

Tager Ni sedan i betraktande, att **Fortuna är lättare att draga än någon annan** maskin, som vi sett hittills, att den **går nästan absolut ljudlöst, stadigt och säkert,** så är där icke många saker till som kunde begäras för att den skulle kunna kallas **PERFECT.**

Vi bedja Eder emellertid att **pröva den tillsammans med vilken annan maskin som hälst under huru lång tid Ni själv önskar** (icke bara lita på vad vi eller den eller den säger) och sedan **döma för Eder själv.**

De svenska maskinerna hava haft det bästa rykte om sig hittills och det på goda grunder, men där finnas ju även maskiner, som icke uppgå till den höga standard, som alla vi svenskar skulle önska vore fallet.

Det bästa Ni kan göra innan ni köper är att noga **studera** olika **kataloger.** När Ni sedan bestämt Eder för en eller flera maskiner **pröva dem tillsammans** och finn ut kvalitet, resultat och pris och Ni torde snart komma underfund med vilken som kan vara bäst för Eder.

Vad pris beträffar, så kunna vi, tack vare de stora kvantiteter ,som vi komma att handhava, erbjuda icke blott lika **fördelaktiga** sådana, utan kanske till och med litet bättre. Våra **villkor** komma också att bliva lika lätta att fullgöra som dem vilka någon annan kan erbjuda Eder.

Vår Manager Mr. Hammarstrand, mångårig expert i cream separatorbranchen, kommer att särskilt sköta om den skandinaviska traden. Skriv på ert eget språk till

FORTUNA CREAM SEPARATOR CO., LTD.
Dept. S. - - **Winnipeg, Man.**

ICKE I MORGON eller NÄSTA VECKA UTAN I DAG.

"Vad du kan göra i dag, uppskjut icke till i morgon", är en allmän och accepterad maxim i affärsvärlden, och de som icke göra det, lämnas snart efter i kapplöpningen.

Tiden att vårda edra tänder är nu, icke senare. Varje dags försummelse gör det värre. Anfrätning på tänder stannar icke, förrän den stoppas av tandläkare. Och en anfrätt tand sprider sjukan till andra delar av kroppen.

BESÖK MIG GENAST.

DR. C. C. JEFFREY
"Den omsorgsfulle tandläkaren"
Hörnet Logan Ave. och Main Street.

Thomas Ryan Company, Limited
Partihandel i Stövlar och skor
Winnipeg, Man.
Vi tillönska våra många vänner en glädjefull Jul och ett framgångsrikt år 1920

Gynna våra annonsörer